

Bijbelstudieserie

Deel 2

DE GEEST VAN DE GEMEENTE

**Over de vorming van het "lichaam van Christus"
in de voorbereiding en verdere ontwikkeling tot het einddoel**

Hessel Hoefnagel

INHOUDSOPGAVE

<u>DEEL I</u>	<u>LES</u>	<u>TITEL</u>
I		VOORWOORD
II	1	INLEIDENDE STUDIE
III	2	GOD EN MENS: EEN TWEE-EENHEID
IV		SCHADUWBEELDEN
V		SCHADUWFEESTEN IN HET OUDE ISRAËL
	3a/b	HET PAASFEEST
VI	4	DE LIJNEN VAN HET PLAN VAN GOD
VII	5	INZICHT IN GODS EEUWIG VOORNEMEN
VIII	6	'VROUW VAN GOD'
IX	7	DE OPENBARING AAN REBECCA
X		DE 'GESTALTE GODS' EN DE 'GESTALTE VAN DE SLAAF'
XI	8	DE WARE OFFERAAR
XII		DE WARE OVERSTE VAN DE WERELD
	8vv	Nadere uitwerking
 <u>DEEL II</u>		
XIII	9	INLEIDING DEEL II
XIV	10	DE UITWERKING VAN HET PLAN VAN GOD
XV	11	HET 'ZAAD VAN DE VROUW'
	11vv	Woord en Geest
XVI	12	DE WARE MENS
XVI	12	HET WARE BEGIN DER SCHEPPING GODS
XVII	13	HET GEHEIM VAN CHRISTUS EN GOD
XVIII	14	HET GEHEIM VAN HET EVANGELIE
XIX	15	HET "EVANGELIE" VAN DE DOOD EN HET EVANGELIE VAN HET LEVEN
XX		HET NAGESLACHT VAN DE EERSTE ADAM
XXI	16	HET NAGESLACHT VAN DE LAATSTE ADAM
XXII	17	DE DINGEN VAN 'BENEDEN' E/V 'BOVEN'
 <u>DEEL III</u>		
XXIII	18	DE CHRISTELIJKE KERK EN HET OUDE VERBONDSVOLK
XXIV	19	DE MENSHEID VAN HET NIEUWE VERBOND
XXV	20	DE VOLEINDING DER EEUWEN
	21	De komende eeuwen

XXVI	22	HET PINKSTERFEEST
		Het nieuwe spijsoffer
XXVII	23	GEZUURDE (BEWEEG)BRODEN
XXVIII	24	HET LOOFHUTTENFEEST
		Het blazen op de trompetten
XXIX	25	De grote Verzoendag
XXX		Het Loofhutzenfeest
XXXI	26	OPENBARING VAN VELE ZONEN GODS
XXXII	27	INZAMELING IN DE VOLHEID VAN DE TIJD
XXXIII	28	DE HEMELSE WERKELIJKHEID
		De drie 'hemelen'
XXXIV	29	HET DOORGAANDE HERSTEL
XXXV	30	EEN HOOPVOLLE TOEKOMST
XXXVI	31	OPENBARING VAN GODS HEERLIJKHEID
XXXVII	32	HOE VERWACHTEN WIJ DE HEER
XXXVIII	33	HET EINDE IN EEN NIEUW BEGIN
XXXIX	34	TENSLOTTE

* *

VOORWOORD

Met het oog op de bijbelse uitgangspunten aangaande het Evangelie van Jezus Christus en de tijd waarin wij leven ben ik al jaren bezig vanuit een objectieve visie de gegevens in de bijbel te bestuderen en van daaruit een antwoord te vinden op de vele vragen aangaande de openbaring van de Heer Jezus Christus en daarmee ook van Zijn lichaam, de gemeente.

De onderhavige bijbelstudie-serie '**De Geest van de Gemeente**' gaf ik samen met mijn vrouw aan een interkerkelijke bijbelgroep. Voorafgaand aan deze periode hadden we in deze groep een studieresie gegeven met als titel '**Op weg naar volkomenheid**'.

Beide studieresies zijn inmiddels ook in het Engels, Frans, Spaans, Roemeens, Russisch en Oekraïns vertaald.

De Engelse vertaling vanuit het Nederlands vond plaats in Nederland, de Franse vertaling in België, eveneens vanuit het Nederlands, de Spaanse vertaling in Peru vanuit het Engels evenals de Roemeense vertaling, die in Roemenië plaatsvond. De Russische versie werd vanuit het Nederlands vertaald en vanwege de drukkerij in Oekraïne ook overgezet in het Oekraïns.

De Engelse en Franse vertalingen werden in boekvorm gedrukt in Nederland en verspreid over contactadressen van een groot aantal evangelische gemeenten in Noord- en Midden-Afrika (o.a. Zimbabwe, Nigeria, Togo, Ghana, Tsjaad, Ivoorkust e.a.). De Spaanse vertaling werd gedrukt in Peru en verspreid over diverse landen van Zuid Amerika. De Roemeense versie van '**Op weg naar volkomenheid**' werd gedrukt in Roemenië en momenteel aldaar verspreid. Aanvullend zal naderhand de vervolgsérie '**De Geest van de Gemeente**' gedrukt en verspreid worden. De Russische en Oekraïense versie zijn gedrukt in Oekraïne en worden verspreid over resp. Oekraïne en diverse staten van de voormalige Sovjet Unie, voornamelijk via conferenties van Christelijke leiders.

Via contacten binnen de Iraanse Kerk in ballingschap zijn (delen van) de series vertaald in het Farsi en worden in het kader van de evangelieverkondiging via een satellietverbinding uitgezonden over Iran en Afghanistan.

De aansturing van de vertaling, druk en verspreiding van de studie-series vindt plaats binnen de daartoe opgerichte Stichting 'Lecture Ministries' kosten van dit (zendings-)project worden gedragen door een aantal evangelische gemeenten en diverse particulieren in Nederland en België.

Door een zusterstichting ('Les Ambassadeurs du Christ') is in 2007 een herdruk Frans van de bijbelstudies gemaakt, welke wordt verspreid onder christenen in met

name de Republiek Congo in Afrika.

Ik raad ten stelligste aan de in de lessen aangegeven bijbelplaatsen op te zoeken en na te lezen. Een ieder, die de lessen van deze bijbelstudie volgt, wens ik ten slotte veel zegen toe, in de verwachting dat daardoor het plan van onze God nog helderder gestalte krijgt in ons denken en doen.

Urk, november 2007

Hessel Hoefnagel.

* *

II. INLEIDENDE STUDIE (om door te lezen)

De schepping van hemel en aarde

Bij het begin van Zijn werken met betrekking tot de mens heeft de Schepper eerst de (sterren)hemelen geformeerd (Gen.1:1; Ps 8:4,19:2-7). Als planeet van één van de ontelbare sterren in dit onmetelijke heelal heeft Hij daarna onze aarde uitgekozen om deze bij het begin van Zijn werken te bestemmen als 'woning' voor de mens, welke Hij op het oog had.

De aarde was 'woest en ledig' eveneens alle andere bekende en naar wij geloven ook de onbekende planeten, welke rond andere sterren dan onze zon draaien.

Uit de openbaring van onze God, zoals die in de bijbel tot ons komt, is duidelijk, dat er in het universum geen andere 'biologische' culturen bestaan dan de onze.

De aarde was voorheen als een vrucht in de moederschoot omgeven door water. Voor de vorming van de aarde en haar biologische invulling gebruikte de Schepper dit water als basismateriaal. De aarde en wat daaruit als levend materiaal voortkomt bestaat voor ongeveer 87 % uit waterverbindingen.

De Geest van de Schepper 'broedde' (Gen.1:2 oude SV) in de eeuwigheid op deze wateren en door het Woord van God werden de aarde en de dingen daarop tot aanzijn geroepen (Jes.42:5; 2Petr.3:5). De nog ongevormde aarde kwam uit de chaotische watermassa tevoorschijn, toen de Schepper door het zo genoemde '**uitspansel**' scheiding maakte tussen de wateren. De wateren bóven dit uitspansel, welke de aarde als een enorme water(damp)gordel op een bepaalde afstand omringden, vormden niet alleen een beschermend 'schild' tegen de schadelijke zonnestraling, maar ook verdeelden ze de warmte van de zon gelijkmatig over de hele aarde, zodat overal een **gelijkmatige en optimale temperatuur** heerste.

Beneden het uitspansel vervulden de wateren ín de aardbodem en op het aardoppervlak hun functie t.b.v. de voeding en ontwikkeling van alle biologische levensvormen. Tussen de wateren boven en onder het uitspansel bestond een volkomen functionerend evenwicht door een optimale uitwisseling in de vorm van waterdamp. Ook heeft de hydrologische wetenschap pas betrekkelijk recent ontdekt hoe de wateren onder deze dampkring of atmosfeer zich o.a. via de

bodemstructuren continu verplaatsen via bepaalde stroomlijnen, vaak over (zeer) lange tijd en over (zeer) grote afstanden.

Tussen de beide 'watergordels' boven en beneden het uitspansel zorgde verdamping als gevolg van de zonnewarmte, luchtstroming (wind) en condensatie als gevolg van afkoeling voor een **optimale luchtvochtigheid en temperatuur** t.b.v. mens, dier en plant.

Vanwege dit uitgebalanceerde natuurlijk evenwicht was de mens in fysieke zin niet of nauwelijks onderworpen aan een leeftijdslimiet. Het is een bijbels gegeven dat de mens in de voortijd tot (meer dan) **1000 jaren** oud kon worden.

Op aarde kwamen in de voortijd geen onherbergzame woestijnen, ondoordringbare oerwouden, hoge bergketens en diepe zeetroggen voor, terwijl de wereldzeeën in omvang veel kleiner waren dan ze nu zijn. Uitgebreide poolkappen met onmetelijke ijsmassa's zoals wij die nu kennen, waren er niet vanwege de gelijkmatig verdeelde en optimale temperatuur.

De bewoonbare oppervlakte van de aarde vóór de zondvloed was in verhouding tot de huidige ca 10 % van het totale aardoppervlak zeker het 6 á 7-voudige, terwijl overal voldoende voedsel was voor mens en dier. Zowel op het land als in de zeeën vonden zelfs de grootste dieren volop ruimte en voedsel. Van bij voorbeeld de prehistorische mammoet is bekend dat deze tot 300 kg/dag aan plantaardig voedsel nodig had.

De zondvloed

De in de bijbel en ook in andere oude geschriften omschreven grote vloed, die de hele aarde betrof en plaatsvond ca 1600 jaren na de scheppingsperiode, heeft een drastische verandering in de klimatologische en geologische situatie van de aarde bewerkt.

De wereldbevolking was vanaf Adam vrij snel uitgegroeid tot naar voorzichtige schatting zeker **10 á 15 miljard** mensen ten tijde van Noach. Noach leefde in de periode van ca 1000 tot 2000 jaar na Adam. Toen hij 600 jaren oud was, kwam de zondvloed. Hoewel geleidelijk afnemend na de zondeval van de eerste mens heerste er nog een optimaal natuurlijk evenwicht in de planten-, dieren- en mensenwereld. Er was nog voldoende ruimte en voedsel voor iedereen. Ook ontbraken er in de natuur van de mens en het dier nog nagenoeg de zo genoemde natuurlijke vijanden en was er hoegenaamd geen sprake van ziekte of voortijdig sterven.

Enorme **fossiele plantenresten** (steenkolen en olie) in vele werelddelen, zowel onder de zeebodem en het poolijs als onder de (bewoonde) aarde en de woestijnen getuigen heden ten dage nog van de vroegere aanwezigheid van een onmetelijke massa plantaardig materiaal.

Tijdens het voordien door de profeet Noach aangekondigde oordeel in de vorm van de zondvloed werd de aarde weer 'verzwolgen' door hetzelfde water waaruit hij bij de schepping tevoorschijn was geroepen. Het éénmaal door de Schepper gecreëerde uitspannel tussen de wateren werd in haar tegenhoudende kracht doorbroken doordat de stand van de aarde t.o.v. de zon plotseling veranderde. De aanvankelijk loodrecht op de zon staande aardas kreeg een afwijking van ca $23\frac{1}{2}^{\circ}$, zoals we die nu kennen en de verschillende seizoenen bepaalt. Het aanwezige natuurlijk evenwicht werd door deze afwijking ontregeld. Daardoor konden de **'kolken van de grote waterdiepte'** (de watermassa's in de aarde) uitbarsten en als een vloed de aarde bedekken. Ook werden daardoor de **'sluizen van de hemel'** geopend en kon de immense water(damp)gordel boven het uitspannel zich vrijelijk in de vorm van langdurige slagregens uitstorten op de aarde en haar geheel bedekken.

Wat er van de beschermende watergordel boven het uitspannel nu nog over is, is onze **ozonlaag** (H^2O^2), evenals water (H^2O) een waterstof - zuurstofverbinding (H(ydrogenium) = waterstof, O(xygenium) = zuurstof). Deze ozonlaag beschermt het leven op aarde nog enigszins tegen de meest schadelijke straling van de zon.

Ook deze ozonlaag echter wordt steeds meer aangetast vanwege de uitstoot van schadelijke (drijf)gassen als (afval)product van onze moderne technologie. Een (dreigende) toename van huidandoeningen is daarvan weer het gevolg. In het zich opnieuw instellende systeem van neerslag en verdamping vormden zich de huidige wolkenformaties, welke afhankelijk van bepaalde maximum- of minimumtemperaturen hun water, ijsel of sneeuw uitgieten over de aarde.

Doordat de zonnestraling en -warmte na deze catastrofe niet meer afdoende gefilterd en verdeeld werden, ging de gemiddelde leeftijd van de mens na de zondvloed in een betrekkelijk snel tempo omlaag naar het nivo, wat wij nu kennen: maximaal 70 - 90 jaar, een enkele uitzondering daargelaten.

Ondanks toenemende medische kennis lijken ziekten en aandoeningen steeds vaker en in steeds meer ingewikkelde combinaties voor te komen.

Als gevolg van de scheve stand van de aarde t.o.v. de zon kwamen de beide polen van de aarde vanwege haar (jaarlijkse) omloop om de zon beurtelings een halve omwenteling om de zon in de schaduw te liggen en de andere helft van de omwenteling in het licht. Hierdoor onderscheiden we nu de verschillende klimaatzones op de aarde en kennen we de afwisselende koude en warme, natte en droge jaargetijden.

Door het wegvallen van de beschermende watergordel bóven het uits-

pansel kregen het licht en de warmte van de zon een negatieve bijwerking. Vooral in de streken van de evenaar is er zelfs sprake van een min of meer verzengend karakter gedurende een deel van het jaar. Geleidelijk meer naar de polen werd het klimaat van subtropisch warm en gematigd (in onze streken) naar (extreem) koud.

Vanwege de constante draaiing van de aarde om haar eigen 'scheefstaande' as en de aantrekkingskracht van de aarde werd de grote watermassa voor een deel geconcentreerd aan de polen in de vorm van het 'eeuwige' ijs. Een ander deel bedekte in de vorm van ijs en sneeuw de bergketens, die door vulkanische activiteit werden opgestuwd en hoogten bereikten tot zelfs 10 km boven het zeewaterpeil. Anderzijds ontstonden de tot eveneens 10 km diepe zeetroggen (vgl o.a. Ps 104:6-8). In het uiterlijk van de bergwanden is de scheve gelaagdheid veelal nog duidelijk waar te nemen. Het overige deel van de watermassa bedekte voortaan een groot deel van de vroeger nog bewoonbare aardoppervlakte, waardoor wij nu de immense wereldzeeën kennen, welke sinds de genoemde zondvloed de aarde voor ca 70 % bedekken. Al deze spectaculaire veranderingen hebben onze aarde een geheel ander aanzien gegeven en is de mate van (mogelijke) bewoning geheel gewijzigd. (Bron: Prof. Rehwinkel: 'De Zondvloed' 1970).

De ontwikkeling na de zondvloed

In de ongekende catastrofe van de zondvloed kwam op acht mensen en een aantal 'kleinere' diersoorten na de gehele wereldbevolking van mensen en dieren om. Dat deze catastrofe een overrompend karakter had, wordt o.a. bewezen door het feit, dat er o.a. in het noorden van Siberië geheel complete ingevroren mammoets en talloze exemplaren van andere 'voorwereldlijke' dieren zijn gevonden, sommige nog met het door de lage temperatuur geconserveerde groenvoer in de bek. Ook zijn er hoog in de bergen van Noord-Amerika schelpen gevonden, hetgeen wijst op eertijdse aanwezigheid van water.

Uit de zondvloed kwam de aarde min of meer vervormd en beschadigd tevoorschijn. Dit is de aarde, zoals ook wij die kennen. Deze lijkt in de verste verte niet meer op de prachtige 'groene planeet' van weleer (Gen.6,7). In steeds sneller tempo takelt de aarde sinds de zondvloed af als gevolg van het ondanks alle internationale verdragen gevoerde 'wanbeheer' door de mens, waarbij met name de geëxploiteerde bodemschatten een belangrijke rol spelen. Door de onbegrensde begeerte naar macht en 'welvaart' pleegt de mens een steeds meer uit de hand lopende rooibouw op het zelfs na de zondvloed opnieuw aanwezige natuurlijk evenwicht tussen water, lucht en bodem.

Vele van de oorspronkelijke planten- en diersoorten zijn ten tijde van, maar ook in de jaren na de zondvloed verdwenen. Van enkele hebben we nog fossiele resten kunnen

vinden, maar van vele vroegere soorten hebben we totaal geen weet.

Als gevolg van de niet te stuiten technologische 'vooruitgang' zijn daarna ook weer vele soorten geïsoleerd en bedreigd met uitsterven. Ook de mens zelf ontkomt niet aan deze teruggang en meerdere volken zijn of worden bedreigd en ontheemd en vallen ten prooi aan honger en uitsterven.

Steeds duidelijker en openlijker wordt de aarde belaagd door het 'vuur' der demonie, doordat de mens al of niet bewust via een door de Schepper verboden 'inklimmen' in de geestelijke wereld tot medium wordt van de zich vaak als 'engelen des lichts' voordoende demonen (vgl 2Cor.11:14).

Niet alleen naar het uiterlijk door ziekten, ontwrichting van de natuurwetten en verkeerde exploitatie door de mens, maar ook vanuit het 'verborgene' (a.g.v. de invloed van occultisme en goddeloosheid), neemt zo de verwording van de hele schepping schrikbarend toe en worden de profetieën van de bijbel in een snel tempo bewaarheid.

Sedert eeuwige tijden zijn de hemelen aanwezig en éénmaal is de aarde door en vanuit het water tot functie gebracht door het Woord van de Schepper. Door datzelfde profetische woord zijn echter de huidige hemel en aarde 'als een schat weggelegd' voor het verterende vuur van de demonie, dat zich van de goddeloze mens bedient in haar destructieve werking.

Volgens hetzelfde profetische woord echter zal uit de ondergaande 'culturen' een **nieuwe hemel** en een **nieuwe aarde** tevoorschijn komen vanwege het herscheppende werk van God, waarbij Hij het sinds de opstanding van onze Heer gevormde en tot volkomenheid uitgegroeide 'lichaam van Christus' inschakelt (2Petr.3).

In dit kader sprak de apostel Paulus over de openbaring van 'zonen Gods', welke het Woord van God hanteren in hun bediening tot herstel van een daarnaar verlangende en zuchtende schepping (Rom.8:18-23).

In Christus zijn

In de volgende lessen van deze studie zal de vorming van de ware gemeente van Jezus Christus centraal staan. Van dit (nog) onzichtbare en onvergankelijke '**lichaam van Christus**' is onze Heer zelf het '**Hoofd**', terwijl de vele leden daarvan worden gevormd door diegenen, die '**in Christus**' zijn. Dit betekent zeker niet een aanduiding voor het min of meer oppervlakkig in de Heer Jezus geloven, maar het duidt op het vervuld zijn met dezelfde Geest als Hij, zoals ook het natuurlijke lichaam door dezelfde levensgeest functioneert als het hoofd daarvan. In 1Cor.12:12 e.v. wordt door de apostel Paulus gewezen

op de ene Geest, welke het 'lichaam van Christus' vervult, zowel het Hoofd als de leden.

'Christus' betekent **gezalfd**. De leden van het 'lichaam van Christus' zijn evenals het Hoofd 'gezalfd met de heilige Geest en met kracht'. Door deze Geest wordt middels de prediking van het ware evangelie wél gedaan aan de mens en er vindt genezing plaats door de bevrijding van de overheersing door de duivel (Hand.4:27; 10:38,39; 2Cor.1:21,22). Deze Geest is ook de Leidsman, welke de weg wijst tot de '**volle waarheid**', dat is de volledige openbaring van de bedoeling van de Vader m.b.t. de mens en de hele schepping vanaf het begin tot het eind (Joh.16:13-15).

Het '**lichaam van Jezus Christus**', dus Zijn universele (nog) 'in het verborgene' functionerende gemeente, wordt gevormd sinds de uitstorting van de heilige Geest op de Pinksterdag na de opstanding en verheerlijking van de Heer. De Heer Jezus had zich na Zijn overwinning over 'zonde en dood' naar goddelijk recht gezet '**aan de rechterhand van de Majesteit in de hemelen**' om vanuit die positie de Geest uit te storten (overvloed!) op (in) Zijn volgelingen. Het begrip '**rechterhand Gods**' is op zichzelf genomen ook een aanduiding van de Geest van God als uitvoerder van het 'plan van God'.

De uitstorting van deze Geest in gelovigen heeft tot gevolg, dat de mens niet meer voor zichzelf leeft, maar '**Christus leeft in hem of haar**'. 'In Christus zijn' is daarom geen automatisme, dat als vanzelf verbonden is aan het lidmaatschap van een (bepaalde) kerk of gemeente. Het is ook geen vrijblijvende zaak met een aantal 'slagen om de arm', maar het heeft duidelijke consequenties voor het hele levenspatroon van de persoonlijke mens.

God Zelf is Geest, maar in de schepping van 'hemel en aarde' uit Hij Zijn verlangen om zichzelf een 'lichaam' te bereiden.

Daartoe schiep Hij de éérste mens, om door middel van deze '**vrouw**' het '**zaad**' te verwekken, waaruit dit lichaam in al haar volkomen heerlijkheid zal tevoorschijn komen. Aan dit 'lichaam', waarvan onze Heer Jezus het Hoofd is, verbindt God zichzelf door er Zich in Zijn heilige Geest mee één te maken.

Deze '**gave van de Geest**' of de '**gave Gods**' heeft alles te maken met de uitwerking van het plan van God. Dat 'gemaakt bestek' (vgl Ps 68 berijmd) is een proces, waarin vanaf 'den beginne' de vijanden van God gemaakt worden tot een 'voetbank' voor Zijn 'voeten'.

Motivatie van deze studie

Met deze profetisch beladen achtergrond is deze studiereeks '**DE GEEST VAN DE GEMEENTE**' ontstaan. Door middel van de gemeente als 'lichaam van Jezus Christus' zal namelijk de veelkleurige wijsheid van onze God bekend worden gemaakt aan de overheden en machten in de hemelse gewesten naar het '**eeuwig voornemen**' van de eeuwige Schepper (Ef.3:8-13).

Dit is de 'heerlijkheid van de zoon des mensen', waarover de Heer Jezus sprak. Dit is ook de 'heerlijkheid van God' en het is ook onze heerlijkheid.

De apostel Paulus schreef, dat wij 'burgers zijn van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, in overeenstemming met de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen (Fil.3:20,21). Naar de openbaring van deze ware **GEMEENTE** gaat vanaf de oorsprong het verlangen van onze God uit en daartoe heeft Hij Zijn Geest gegeven.

In de nu volgende lessen van deze studie zal op de diverse details van het plan van God nader worden ingegaan.

Als we spreken over de Geest, dan bedoelen we daarmee de Geest, die van de Vader en van de Zoon uitgaat en die door de Heer Jezus ook wordt genoemd de **Trooster** en de **Geest der waarheid** (Joh.15:26).

Deze is de Geest, welke na de verheerlijking van de Heer is uitgezonden in de wereld om temidden van de mensheid het '**lichaam van Christus**' vorm te geven en tot volwaardigheid te brengen. Uitgaande van de Vader en van Jezus Christus tot het verwezenlijken van hun eensgezinde doel kan deze Geest ook de **Geest van de gemeente** genoemd kan worden.

Het begrip '**gemeente**' betreft dan in concrete zin niet een bepaalde organisatiestructuur op aarde, maar het is de samenstelling van het genoemde '**lichaam van Christus**', welke allereerst in de geestelijke wereld plaatsvindt, zoals een kind reeds in de moederschoot gevormd wordt, alvorens het tot geboorte (openbaring) komt. Het 'schaduwbeeld' van de 'moeder' van deze gemeente is in de zichtbare wereld te zien in de vele rechtvaardigen op grond van het geloof in de ware God en de erkenning van Jezus (de) Christus. In uiterlijke zin echter vertoont deze grote schare door de vele verschillende interpretaties van de boodschap van de bijbel (nog) even zovele vervormingen van de werkelijkheid. Ook hierin gaat, evenals dat geldt voor de innerlijke en uiterlijke mens, de uitspraak van de apostel Paulus op, dat het zichtbare tijdelijk (dus vergankelijk) is, maar het onzichtbare eeuwig, dus blijvend (2 Cor.4:18).

Vragen/opdrachten bij les 1

1. De bijbel is de verwoording van het 'plan van God'. Wat betekent dit plan voor u?
2. Zoek m.b.v. een concordantie teksten op, waar sprake is van het '**in Christus**' zijn.
3. Wat betekent de vervulling met de heilige Geest voor uzelf?

.

God en mens: een twee-eenheid

De mens staat als schepping van God centraal in de bijbel. Omwille van de mens zijn alle dingen geschapen en door middel van de mens is de eeuwige Schepper bezig Zichzelf te openbaren.

In het Oude Testament van de bijbel wordt in schaduwbeelden op verschillende wijze weergegeven, hoe de ontwikkeling met betrekking tot de mens zal verlopen.

Toen God de mens schiep naar Zijn beeld als '**man en vrouw**', welke tot één vlees zouden zijn, duidde Hij daarmee in dit 'schaduwbeeld' al aan, dat Zijn verlangen uitging naar een 'partner', welke bij Hem paste en één geest met Hem zou zijn.

Dit in tegenstelling tot de hiervoor genoemde 'hoer', welke gezeten is aan vele 'wateren' en verbonden is met het '**beest uit de afgrond**' (1Cor.6:16,17; Op.17).

Het gaat in de openbaring van de waarheid in feite om **God en mens** als een **twee-eenheid**. Daar wijst al direct vóór in de bijbel de instelling van het **huwelijk** tussen **man en vrouw** op. Het huwelijk tussen man en vrouw is daarom zo heilig, omdat het een beeld is van de éénwording tussen God en mens. In dit volmaakte 'huwelijk' wordt uit '**het zaad Gods**' (God is de 'Man', het 'zaad' is Zijn Woord), de '**vrucht van God**' geboren. Deze vrucht wordt in de gelovige mens ('vrouw') geopenbaard als het kind van God.

IV. Schaduwbeelden

De heilige Geest van God wordt al direct voor in de bijbel genoemd. Deze wordt aangeduid als '**broedende op de wateren**' (Gen.1:2 oude SV) ten tijde van de schepping. Ook wordt deze Geest weergegeven in het beeld van de **duif**, welke door Noach werd uitgelaten om te ontdekken, waar na de zondvloed het nieuwe I even zich openbaarde (Gen.8).

In de geschiedenis van Abraham vervolgens wordt de Geest van God uitgebeeld in diens knecht **Eliëzer**, welke werd uitgezonden om een vrouw voor Izak te halen vanuit de 'maagschap' (familie) van Abraham (Gen.24). In dit beeld typeert Abraham de Vader in de hemel, terwijl Izak een beeld is van de komende Zoon van God en mens, namelijk Jezus Christus. Dit is het 'zaad, waarop de belofte sloeg' (Gal.3:19).

Uit het eerste volk Israël, het natuurlijke nageslacht van Abraham, Izak

en Jakob, waaraan de beloften van God verbonden waren, verwekte God deze 'Eersteling' van de nieuwe schepping en nieuwe mensheid.

Het natuurlijke Israël staat daarbij centraal temidden van de volkeren van de gehele natuurlijke mensheid, het nageslacht van Adam en Mannin. De gehele eerste mensheid is daarom ook aan te duiden als eerste 'vrouw' van God.

V. De betekenis van de feesten in het oude Israël

1.3 Het schaduwbeeld van de grote feesten

We gaan nu het schaduwbeeld van de jaarlijkse feestencyclus in Israël bezien in het licht van de openbaring van onze Heer Jezus Christus en de verwezenlijking van het eerder genoemde 'Plan van God' of 'Eeuwig voornemen'. Deze feestencyclus ligt verankerd in de wetgeving van de Sinas. We houden in gedachten het gegeven van het 'aangename jaar des Heren', waarover de Heer Jezus sprak in Zijn eerste toespraak in de synagoge van Nazareth na Zijn zalving met de Geest des Heren (Luk.4:14-30; Jes.61).

De drie grote feesten in Israël waren: het **Pascha** in de eerste maand, het **Pinksterfeest** in de derde maand en het **Loofhuttenfeest** in de zevende maand van het Israëlitische jaar. Deze feesten bestonden in totaal uit zeven achtereenvolgende onderdelen, welke tezamen het **plan van God** verbeelden:

1.3.1. A. Het Pascha

1. het slachten van het Paaslam
2. het feest der ongezuurde broden
3. het bewegen van de eerstelingsgarve

1.3.2. B. Het Pinksterfeest

1.3.3. C. Het Loofhuttenfeest

1. het blazen op de trompetten
2. de grote verzoendag
3. het Loofhuttenfeest

In totaal dus 7 onderdelen, welke het volmaakte en volkomen karakter van deze feestencyclus weergeeft. De bijbelgedeelten, welke in het verband van deze feesten van belang zijn te lezen, zijn: - Exodus 12:1-28; 23:14-17
- Leviticus 16; 23:21-44
- Deuteronomium 16:1-17

Vragen/opdrachten bij les 2

1. Lees de aangegeven tekstgedeelten na.

ad 1.3.1. Het Pascha

De uitwerking van het Paasfeest

Pascha (Grieks) betekent: **voorbijgang**. Het Pascha werd jaarlijks in de **eerste maand** gevierd met het oog op de uittocht uit Egypte. Het jaar van de uittocht uit Egypte geldt voor het volk Israël als het **éérste** jaar.

God stelde het Pascha in om Zijn volk te redden van het oordeel over de eerstgeborenen, hetwelk door de '**Engel des verderfs**' werd voltrokken. Zo zijn wij door het 'eten' van het ware Paaslam ontkomen aan de macht van de Dood en het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst (2Petr.1:4).

De aanduiding 'voorbijgang' duidt op de **verderfengel**, die de eerstgeborenen van Egypte sloeg, maar die van de Israëlieten moest voorbij gaan vanwege het **bloed aan de deurposten**.

1. het slachten van het Paaslam

Het bloed aan de deurposten was afkomstig van het geslachte **paaslam**, dat gezamenlijk in de huizen gegeten moest worden (Ex.12). Dit bloed moest aan de deurposten worden gestreken. Zo moeten wij in ons persoonlijk getuigenis naar buiten toe blijf geven van het deel hebben aan **het ware Offerlam** en onze verlossing door '**het bloed van dit Lam**'.

Het Pascha duidt op de afsluiting van een oud (slaven)leven. Voor de Israëlieten was dit het leven, dat ze gedurende lange tijd in Egypte hadden gekend. Als heenwijzing daarnaar moesten ze het **oude zuurdeeg** (vgl het gist in ons brood) wegdoen en vers brood eten zonder zuurdeeg om daarmee uit te drukken, dat ze een nieuw leven in vrijheid waren begonnen.

Ons 'pascha' bestaat daaruit, dat we, nadat we zijn vrijgekocht uit de geestelijke slavernij in 'Egypte', bewust 'eten' van het 'vlees' van de Zoon des mensen, d.w.z. ons voortdurend voeden met en gehoorzamen aan Zijn woord. Dat is namelijk de '**ware spijs**' voor de mens. Ook moeten we bewust Zijn bloed 'drinken' als de '**ware drank**', zodat we deel hebben aan Zijn leven (Joh.6).

Dat houdt concreet in dat we Hem in persoonlijke zin aanvaarden als degene:

- die Zijn leven heeft uitgegoten in de dood,

- die de Dood als heerser van zijn kracht of prikkel (zonde 1Cor.15:55,56) heeft beroofd en
- die onvergankelijk leven heeft bewerkt, doordat de claim van de Dood over de gelovige, wedergeboren mens is verbroken (vgl Jes.25:7,8).

2. Het feest der ongezuurde broden

Direct aansluitend aan het Pascha werd het 'feest der ongezuurde broden' gehouden. Er werd ongezuurd (ongegist) brood gegeten als uitbeelding van de vrijheid van de slavernij in Egypte. Deze slavernij is een aanduiding van het leven onder de claim van de zondemacht (satan) en de Dood.

Ongezuurd brood eten kenmerkt het nieuwe leven vanuit een vernieuwd denken en handelen, vrij van leringen en gedachten, welke de waarheid verdringen 1Cor.5:6-8; Ef.5:21-24; vgl Matth.16:6 en 12).

De apostel Paulus gebruikte daarom dit feest als beeld voor de nieuwgeboren mens, welke gebroken heeft met het oude leven, dat doorspekt was met allerlei vormen van zonde. Hij wekte de gelovigen op om radicaal te breken met **'oud zuurdeeg van slechtheid en boosheid'**, dat het hele mens-zijn in negatieve zin doortrekt vanwege de overheersing van machten der duisternis. Tegelijk wekte de apostel op om een **'vers, ongezuurd deeg'** te zijn, vol van reinheid en waarheid (1Cor.5:6-8).

Ongezuurd betekent verlost van de zonde, maar ook van allerlei (mogelijk goed bedoelde) godsdienstige leringen, die de waarheid verdringen (Matth.16:6,12). Ook duidt dit op het 'afleggen van de oude mens' vanwege het leren kennen van Jezus Christus en het onderwijs in Hem. De (godsdienstige) 'oude mens' ligt onder de misleidende claim van (het) Verderf (Dood) (Ef.4:21-24).

Door het persoonlijk bewust aanvaarden van het door het Pascha afgebeelde **'offer van Jezus Christus'** ontvangt de mens macht om een **'kind van God'** te worden. Door dit aanvaardend geloof in het Woord ('zaad') van God komt namelijk het **wedergeboorte-proces** op gang (Joh.1:12,13).

Pascha vieren betekent breken met een leven waarin nog **'oud zuurdeeg van slechtheid en boosheid'** werkzaam is. Dit is namelijk kenmerkend voor een leven in (godsdienstige) slavernij.

Vragen/opdrachten bij les 3a

1. Wat betekent het persoonlijk aanvaarden van het offer van Jezus Christus voor u persoonlijk?

Het is de wil van onze God, dat Jezus Christus in ons openbaar wordt. Daarom geeft Hij Zijn Geest aan de mens, die daarom vraagt. Verlangen naar de heilige Geest begint met de wil om als een nieuwe mens te leven. 'Zuurdesem' ligt altijd op de loer om ons (godsdienstig) leven te verstarren tot dorre theorieën, net als de leer van Farizeeën en Sadduceeën.

Ons Pascha heeft in symbolische zin plaats gemaakt voor het vieren van het 'avondmaal'. Als dit echter (periodiek) plaatsvindt zonder het beleven van de geestelijke waarde daarvan, dan blijft dit zonder enig nut.

Dit is de kern van het evangelie van Jezus Christus. Alleen via het aanvaarden van dit evangelie komt de mens innerlijk vrij van de **slavernij onder de Dood**, welke wordt bewerkt door de genoemde boze geesten of zondemachten. Alleen langs deze weg wordt ook de mens weer verbonden met het **leven**, d.w.z. met Gods scheppende (herstel)kracht.

3. Het bewegen van de 'eerstelingsgarve'

Bij het vieren van het Pascha hoorde ook de opdracht tot het bewegen van de '**eerstelingsgarve**' van de **gersteoogst** voor het aangezicht des Heren.

De gersteoogst was de eerste oogst van het jaar. Het bewegen van de eerstelingsgarve gebeurde op de morgen ná de eerste sabbat van het Pascha (Lev.23).

De eerstelingsgarve was een heenwijzing naar het offer van de Heer Jezus Christus'. Het bewegen van deze garve op de morgen, daags na de sabbat, is een prachtig beeld van de opstanding van de Heer.

Op deze Eersteling volgde een gehele oogst van 'eerstelingen'. Deze duidt in schaduwbeeld op de '**eerstelingen** van de nieuwe schepping'. Van deze '**oogst van vele zonen**' is immers de Heer Jezus de **Eersteling** en daarmee ook van de totale oogst, die nog volgt. Het bewegen voor het aangezicht des Heren is ook een aanduiding van de nauwe relatie met het eeuwig voornemen van God (2Thess.2:13;Hebr.2:10,11;Jak.1:18).

Het bewegen van de eerstelingsgarve gebeurde ook in nauwe samenhang met het daarbij behorende offer:

- een gaaf éénjarig schaap als brandoffer

- Twee tienden fijn meel met olie aangemaakt als spijsoffer
- een vierde hin wijn als plengoffer (één hin = ca 6.6 ltr),
hetgeen tezamen weer duidt zowel op het enige offer van Jezus Christus als op het welgevallige offer van Zijn lichaam t.b.v. het herstel van de schepping (vgl Rom.12:2).

De gersteoogst in totaal is dus geestelijk het beeld van het totale 'lichaam van Christus' dat na de verheerlijking van de Heer zelf evenals Hij bezig is te komen tot de volheid Gods.

De Heer Jezus werd gekruisigd en stierf op de avond vóór de sabbat. Op de morgen direct ná de sabbat stond Hij als **'eerste van de nieuwe schepping'** op vanuit de claim van de Dood.

De vele zonen, welke tezamen met Hem het **'lichaam van Christus'** vormen, zullen eveneens de Dood **'verslinden in de overwinning'**, wanneer ze in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, onvergankelijk worden opgewekt of veranderd, al naar gelang ze al ontslapen zijn of nog niet (1Cor.15:50-58).

Het Pascha was ook een heenwijzing naar:

- **'het ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte (de basis voor de zonde) in de wereld heerst'** en
- **'het deel krijgen aan de goddelijke natuur'** (vgl 2Petr.1:4).

Het 'verderf' is een aanduiding van de negatieve ontwikkeling in de schepping onder de invloed van de machten der duisternis. Deze beheersen het wereldbeeld en doen de mens, die zich aan de 'vele dwaze en schadelijke begeerten' overgeeft, 'wegzinken in verderf en ondergang'. Vooral de zucht naar geld en goed speelt hierbij een belangrijke rol (1Tim.6:9).

De werkingen van de boze geesten zijn altijd gericht op de ondergang van de mens. Zij haten de mens vanwege diens oorspronkelijk hoge bestemming en willen naar hun verdorven aard de mens **tot het verderf toebereiden**, tegen de bedoeling van God in (vgl Rom.9:22ev).

De boze geesten hebben in hun blinde haat niets anders in de zin dan de mens waar- deloos en onbruikbaar maken voor (het doel van) God. Zo willen ze de mens doen delen in hun eigen lot.

Evenals bij de verzoeking van Adam en Mannin in de hof van Eden (Gen.3) en de verzoeking van de Heer Jezus in de 'woestijn' (Matth.4), hebben ze bij hun snode plannen echter de medewerking van de mens nodig. Wanneer deze weigert om op hun ogenschijnlijk vaak aantrekkelijke verleidingen in te gaan, moet de duivel het af laten weten (Jak.4:7;1Petr.5:8,9).

Ook stuiten de boze geesten in hun onveranderlijke verdorvenheid op de grote

vasthoudendheid van God aan Zijn 'eeuwig voornemen' en daarbij aan Zijn grote **mensenliefde**. Deze heeft zich vooral laten zien in de overgave van Gods enige Zoon aan de vloek van het kruis. De duivelen hebben nooit begrepen, waarom er zoveel dierenoffers moesten worden gebracht m.b.t. de zonde van de mens, waarvan zij de oorzaak zijn. Hadden zij iets begrepen van de eeuwige verborgen wijsheid van God met betrekking tot de doelstelling met de mens, dan hadden zij de **Here der heerlijkheid** nooit gekruisigd (1Cor.2:6 e.v.).

Vragen/opdrachten bij les 3b

1. Ontdek voor uzelf de betekenis en waarde van het bloed van het ware Offerlam, gestreken aan de deurposten van uw innerlijke mens.
2. Besef wat het betekent onttrokken te zijn aan het Verderf ofwel aan de claim van de Dood.

VI. De lijnen van het Plan van God

De Schepper legde in de mens een deel van Zichzelf, namelijk een geest welke van oorsprong af georiënteerd is op de geestelijke wereld en met name op God Zelf. De Geest van de Schepper gaat sinds de schepping van hemel en aarde onophoudelijk voort met 'broeden op de wateren'. Het begrip 'wateren' is hierbij een aanduiding van de (gezamenlijke) menselijke geest.

Met inschakeling van de gelovige en gehoorzame mens werkte de Schepper binnen deze mensenmassa toe naar de in de vorige lessen genoemde 'volheid', waarin Hij de Christus zou verwekken als de Eersteling van een totaal nieuwe mensheid.

Hij riep daartoe via een bepaalde lijn in de geslachten de genoemde **aartsvaders**, stuk voor stuk predikers der gerechtigheid en (grote) profeten, aan wie Hij verscheen met de nodige aanwijzingen en beloften.

Vanuit de aartsvaders verwekte de Schepper het aardse volk Israël als centraal element in de eerste mensheid en verbond Zich daarmee. Uit dit volk deed Hij in de genoemde 'volheid van de tijd' de beloofde Messias opstaan (Gal.4:4). Diens openbaring had Hij in een onafgebroken lijn middels koningen, profeten, geschiedenissen en ceremoniën voorzeggend en voorbereid.

Sinds de verheerlijking van de Zoon als Eersteling van de **nieuwe schepping** werkt de (Her)schepper toe naar een nieuwe volheid, namelijk de openbaring van vele zonen Gods, welke samen als het '**lichaam van Christus**' worden ingezet tot het wezenlijke herstel van de gehele schepping. Naar deze openbaring gaat het zichtbare en hoorbare zuchten van deze hele schepping uit (Rom.8).

Het ligt in het wezen van de (Her)schepper om de mens welke Hij liefheeft, onophoudelijk hoop op herstel te geven. Voor de mens geldt daarbij de opdracht om die hoop vast te houden in volharding. Om daarin te helpen, geeft Hij de (zwakke) mens op basis van gebed en geloof Zijn Geest om te helpen bij het bidden en volharden. Deze grote Trooster pleit onophoudelijk voor de gelovige mens (Rom.8:26).

Dit gegeven is een grote troost voor de kinderen Gods. Ook al is er in uiterlijke zin sprake van lijden en verdrukking vanwege de invloed van de machten der duisternis, naar het innerlijk groeit de volhardende en met Gods Geest vervulde gelovige toe naar zijn bestemming. Deze bestaat daarin, dat hij/zij gelijkvormig zal zijn aan het beeld van de eerste Zoon, op wie het welbehagen van de Vader rustte. Zo werkt de Herschepper door aan Zijn eeuwig voornemen en Hij zal niet rusten

voordat de hele schepping functioneert naar Zijn 'gemaakt bestek' (Ps 68 berijmd).

In de juiste verhouding gezien, zijn er dus twee lijnen, welke het plan van God markeren. Deze lijnen zijn géén verlengde van elkaar in tijd uitgedrukt, maar ze liggen op een verschillend niveau. De zichtbare en tijdelijke lijn is daarbij het schaduwbeeld van de werkelijkheid, welke de lijn in de geestelijke wereld aangeeft. Deze laatste komt wél tot stand via de eerste.

Als we ons de lijnen van het plan van God m.b.t. de mens in schaduw en werkelijkheid trachten voor te stellen, dan zou dat kunnen als hieronder weergegeven:

_____ De eeuwige Schepper _____

De natuurlijke lijn

(schaduw)

- de éérste Adam

- de natuurlijke mensheid

(via géboorte)

- het natuurlijke Israël

(via het aardse priesterschap)

Mozes

- (wet van de zonde t/d dood
-----> veroordeling)

- de éérste hemel en aarde

- tijdelijkheid,
vergankelijkheid

De geestelijke lijn

(werkelijkheid)

- de láátste Adam

- de nieuwe mensheid

(via wédergeboorte)

- het geestelijke Israël

(via het hemelse priesterschap)

- (wet v/d Geest des levens
--> geen veroordeling)

(Rom.8:1,2)

- de níeuwe hemel en aarde

- eeuwigheid,
onvergankelijkheid

enz.

Naarmate de 'volle dag' van het 'eeuwig voornemen' van God vordert, zal de schaduw steeds meer worden verslonden door het licht. Uiteindelijk zal er geen 'nacht' en 'schaduw' meer zijn (vgl Spr.4:18; Op.21:25; 22:5).

Vragen/opdrachten les 4

1. Welke twee lijnen zijn er te ontdekken in de realisatie van het plan van God?
2. Tracht van beide lijnen zoveel mogelijk kenmerken te beschrijven.

VII Inzicht in het 'eeuwig voornemen' van God

Al vóór de eerste mens in ongehoorzaamheid verviel (Gen.3), had de Schepper voor hem en zijn hele nageslacht al 'een weg ter ontkoming' bereid, namelijk dat wat wij nu kennen als het **evangelie van Jezus Christus**. Dit is de 'verborgen wijsheid Gods', welke God van eeuwigheid af reeds heeft voorbeschikt tot de heerlijkheid voor de mens, die gelooft. Hiervan hebben de duivelen geen weet en ook de beheersers van de wereld niet, want anders hadden ze de Heer van deze heerlijkheid nooit gekruisigd (1Cor.2:6-16).

Juist door het proces van afbreken van de '**aardse tént**', waarin we wonen, komt het '**hemelse gebóuw**' als ons '**eeuwig huis**' tevoorschijn. Dit is de '**woonstede uit de hemel**', waarnaar we ondanks 'zuchten', sterk verlangen (2Cor.4:16-5:0).

Via de genoemde weg ter ontkoming zou de Schepper, ongeacht het falen van de (eerste) mens en ondanks de ongehoorzaamheid van een deel van de engelenwereld en het felle verzet daarvan, Zijn oorspronkelijke doel met de mens bereiken.

De Heer Jezus kende door de vervulling met de Geest van de Vader en het onophoudelijk bezig zijn met Diens gedachten, zelfs al als jonge knaap (Luk.2), het **geheim van God** m.b.t. de mens door en door.

De Heer wist door de openbaring van de Geest dat de Schepper al vóór de grondlegging der wereld de wáre mens in gedachten had. Hij wist ook dat de eeuwige Schepper voor het formeren daarvan de éérste mens zou inschakelen, ongeacht diens val, omdat de Schepper nooit iets van Zijn schepsel verwerpt of iemand loslaat, die niet willens en wetens bij Hem wegloopt. Dáárom had de hemelse Vader hem zo lief en noemde Hem Zijn **enige Zoon**, omdat Hij geheel beantwoordde aan Zijn gedachten van eeuwigheid. Het begrip 'Zoon' heeft altijd betrekking op de (ware) mens.

Vanwege deze kennis en het zichzelf daarmee één maken, getuigde de Heer van zichzelf, dat Hij niet gekomen was om te verderven, maar om te behouden (Luk.9:54 -56 SV). Hij wist dat Hij de enige '**Zoon van God**' was. Toch hanteerde Hij naar de mensen toe bij voorkeur de titel '**Zoon des mensen**' omdat Hij zich één wilde maken met de onder de zonde verkochte mens (vgl Rom.7:14).

De Heer wist dat vanuit de 'eerste mens' door 'het bad der wedergeboorte' door het Woord Gods' en 'het bad der vernieuwing door de heilige

Geest' (Titus 3:5,6) de mens naar Gods bedoeling moest ontstaan.

Op basis van het 'eeuwig voornemen' van de Schepper en de gehoorzame overgave daaraan, werd onze Heer gesteld tot het enige middel en de enige weg tot behoud voor de mens.

Zolang de al of niet godsdienstige mens niet bewust deze enige weg verkiest, blijft deze onder de claim van het verderf (Dood), welke zich kenmerkt in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mens onderuit trekken. Voor de mens, die wél gehoor geeft aan het evangelie van onze Heer, geldt daarom de vermaning:

- **'ontvlucht de dingen die naar het verderf leiden, en**
- **jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zacht zinnigheid'** (vgl 1Tim.6:11-16; 2Tim.2:22).

Door op deze vermaning in te gaan, wordt de mens onttrokken aan het verderf, dat is de invloedssfeer van de Dood (Verderver, Ex.12:23). Dit betreft dus geen passieve zaak, maar een bewust gehoorzamen aan de roeping van God. De mens krijgt op deze wijze deel aan het wezen van God, zoals ook Zijn oorspronkelijke bedoeling is.

Vragen/opdrachten bij les 5:

1. Op welke wijze bereidt de duivel de mens toe voor het verderf?
2. Op welke manier betoont God Zijn liefde voor de mens?
3. Wat behoort tot de verantwoordelijkheid van de mens om het verderf te ontvluchten? Lees: Ef.4:20- 24; 1Tim. 6:9-16.

VIII 'Vrouw' van God

Langs een ogenschijnlijk lange weg werd de '**éérste vrouw**' van God toebereid om uiteindelijk de '**Eersteling**' van het bedoelde '**zaad**' in de wereld te brengen. Al direct na de zondeval van het eerste mensenpaar werd door God zelf over dit 'zaad' geprofeteerd. Het 'zaad' zou er komen, maar niet dan via een weg vol obstakels vanwege de aanwezige 'slang' (duivel en satan, Gen.3:15,16).

De eerste 'vrouw' van God betreft de **eerste mensheid** als het nageslacht van Adam en Mannin (Eva). Centraal daarin vormde God een volk via de geslachtslijn van Seth - Noach - Abraham. Uit de aartsvaders Abraham, Izak en Jacob, waaraan God zich met beloften en tekenen verbond, verwekte Hij het **volk Israël** en verkoos dit om het beloofde 'zaad' voort te brengen. Dit volk werd in Egypte 'geboren' in een periode van slavernij en onderdrukking.

Om dit volk uit de slavernij te brengen in de lijn van de vrijheid van de heerlijkheid van Gods kinderen, zij het nog in de bedeling van de schaduw, verwekte God **Mozes**. Deze legde in directe opdracht van God en door Diens inspiratie de basis van het godsdienstig patroon voor het schaduwvolk Israël (Gen.15; Gen.26:23,24; Gen.28:10 e.v.; Gen.35:9-15).

Onder de bescherming van **wetten en ceremoniën** zou dit 'volk' tot volwassenheid moeten komen; tot een 'huwbare' leeftijd voor de Schepper.

Uiteindelijk, in de '**volheid van de tijd**', bracht de eerste 'vrouw' van God middels het uitverkoren natuurlijke volk Israël het 'zaad' voort, wat reeds aan Eva werd beloofd (Gen.3:9-20).

Als de 'sterren aan de hemel' en het 'zand aan de oever van de zee' is het nageslacht van Adam en Mannin (Eva) intussen geworden, maar het ging de Schepper specifiek om dat ene kind, dat wordt aangeduid als '**het zaad, waarop de belofte sloeg**' (Gal.3:19).

In de hof van Eden kwam de mens en daarmee de hele zichtbare schepping onder de claim van zonde en dood ('de aarde is om uwentwil vervloekt' Gen.3:17). De 'hof van Eden' is het beeld van de totale mensheid. Daarin treden

twee centrale personen op de voorgrond. Ze worden in de allegorie van de hof van Eden aangeduid als de **'boom van het leven'** en de **'boom van de kennis van goed en kwaad'**.

Om de claim van zonde en dood te doorbreken en de zonde der wereld weg te nemen zou **'bloedstorting'** nodig zijn. In feite zou het hele nageslacht van de eerste mens opgeofferd moeten worden om aan de claim van de Dood te voldoen.

De Heer Jezus vertelde in dit verband de gelijkenis van de **koopman en de parels** (Matth.13:45,46). Al deze 'parels' waren door de val van de eerste mens 'verkocht onder de zondemacht' en daardoor gekomen onder de claim van de Dood vanwege de overtreding van Adam (Rom. 5:12-14; 7:14).

Als 'koopman' van 'schone parels' had de duivel de mens misleid en gebracht onder de claim van de Dood.

Hij meende door deze 'transactie' de mens uitgeschakeld te hebben voor diens goddelijke bestemming.

Toen de duivel echter als de begerige 'koopman' met een **zeer kostbare 'parel'** werd geconfronteerd, werd zijn begeerte geheel daarop gefixeerd. In ruil voor al die andere parels, welke hij reeds bezat, werd deze **'Parel'** aan hem overgeleverd. Hij meende het geheel gewonnen te hebben, omdat hij wist, dat hij met de zondeloze en daarom wettige **'Erfgenaam'** van God te doen had, de mens, welke **'Zoon van de Allerhoogste'** genoemd werd (Luk.1:32-35).

Middels deze mens zou hij de troon van God kunnen bestijgen en zich aan de Allerhoogste gelijk kunnen stellen; zo was zijn gedachte (Jes.14:14). In zijn blinde begeerte wist hij niet, dat juist het sterven van de **éérste** mens alles te maken zou hebben met zijn eigen ondergang. Hij, noch zijn onderdanen hadden weet van dit plan, anders hadden ze de Heer der heerlijkheid niet gekruisigd, daar deze centraal staat in deze 'verborgen wijsheid Gods' (1Cor.2:6-9).

De Heer Jezus wist wél van dit plan en heeft zich voor de verwezenlijking daarvan geheel beschikbaar gesteld, zelfs al zou dit ten koste gaan van zijn eigen positie. Hij is de **'Zoon van God'**, door Deze Zelf verwekt en ook vervuld met Diens Geest. Hij is ook de **'Zoon des mensen'** en daarom ook volkomen mens als zoon van Maria en daarin ook van Adam, de eerste mens van de hele natuurlijke 'eerste mensheid'.

Vragen/opdrachten bij les 6

1. Tracht te begrijpen, hoe de eerste (natuurlijke) mensheid in feite eerste 'vrouw' van God was.

Welke plaats had het natuurlijke volk Israël daarin?

Hoe werd dit volk bepaald bij de werkelijkheid?

IX. De openbaring aan Rebecca

In het bovenstaande gegeven zit een goddelijk principe wat in meerdere bijbelse situaties naar voren komt en wat heel belangrijk is voor het verstaan van het plan van God.

Dit principe komt in de bijbelse context onder andere naar voren in de door de Here God aan Rebecca gegeven openbaring, toen ze zwanger was en bemerkte dat er twee kinderen in haar schoot waren (Gen.25:19-23). Rebecca bemerkte tijdens haar zwangerschap dat de ene baby in haar schoot zich tegen de andere stootte en zij verbaasde zich hierover. Ze vermoedde een meer dan gewone betekenis en besloot hierover de Here te raadplegen. Deze openbaarde haar het volgende:

'Twee volken zijn in uw schoot en twee natiën zullen zich scheiden uit uw lichaam. De ene natie zal sterker zijn dan de andere en de oudste zal de jongste dienstbaar wezen' (Gen. 25 vs 23; Rom.9:10-12).

Het aan Rebecca geopenbaarde principe loopt door de hele openbaring van het plan van God heen. Het begint in de lijn der schaduwen al bij de eerste twee kinderen van Adam en Eva. Hoewel **Kaïn** de oudste was, lag de belofte van God specifiek op **Abel**. Deze was de eerste profeet, zoals de Heer Jezus van hem getuigde (Matth.23:35).

Abel betoonde in zijn wijze van offeren dat hij zicht had gekregen op de **'weg der verzoening'** m.b.t. het vrijkomen van de claim van de zonde. Deze weg zou de Here God volgen in de openbaring van het ware Offerlam. Kaïn als oudste had zich hieraan moeten conformeren om eveneens het heil van God te verwerven. Hij ergerde zich integendeel echter aan zijn broer en vermoordde hem (Gen.4).

Ook komt dit principe naar voren in de geschiedenis van de kinderen van Abraham: **Ismaël** en **Izak** en ook bij de kinderen van Izak: **Ezau** en **Jakob**. In al deze verhoudingen gold in het plan van God niet het naar de mens voor de hand liggend eerstgeboorterecht (de zichtbare natuurlijke lijn), maar de lijn volgens de genoemde openbaring: **'de oudste zal dienstbaar zijn aan de jongste'**.

Ook bij de zonen van Jakob was het niet Ruben, de oudste, via welke de specifieke lijn van het plan van God zou lopen, maar het **geslacht van Juda**.

Jakob profeteerde hiervan op zijn sterfbed, toen hij zijn zonen zegende. Tegen Ruben zei hij: 'gij zult de voornaamste niet zijn', terwijl hij Juda zegende met de woorden: 'u zullen uw broeders loven.....voor u zullen uws vaders zonen zich neerbuigen'.....de scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo (de Messias) komt en Hem zullen de volken gehoorzaam zijn (Gen.49).

X. De 'gestalte Gods' en de 'gestalte van de slaaf'

De Heer Jezus verkeerde als mens door de vervulling met de Geest van Zijn Vader in een bijzondere positie. Hij had de **goddelijke gestalte**, zoals de Schepper die vanaf de oorsprong voor de mens bedoelde, namelijk '**Zoon van God**'. Hij had zich geheel op deze positie ingesteld en zich beschikbaar gesteld voor het doel van God. Hij beseftte dat de eredienst, zoals het aardse volk van God die betrachtte, slechts een afschaduwing was van de werkelijkheid. Hij had de profetie van David begrepen en naar zich toe gehaald, namelijk dat het God nooit begonnen was om zichtbare offeranden, als zouden deze de 'zonde van de wereld' ooit kunnen wegnemen.

De Heer Jezus werd op grond van Zijn gehoorzaamheid en geloof vervuld met de Geest van God. Toch achtte Hij dit '**Gode gelijk zijn**' in de '**gestalte Gods**' niet als een 'roof' voor zichzelf. Hij legde in tegendeel vrijwillig deze heerlijkheid af en nam de gestalte van een '**slaaf**' aan. Hij 'ontledigde' zichzelf, omdat Hij begreep, dat de 'zonde van de wereld' gedragen moest worden in dezelfde gestalte, als waarin de eerste mens deze 'zonde' in de wereld gebracht had. Het nageslacht van de eerste Adam was immers op dat moment tot '**slaaf**' vernederd vanwege de zonde (Gen.3; Fil.2:5-9).

Vragen/opdrachten bij les 7

1. Vergelijk de mens in de bedoeling van de Schepper en de mens, verkocht onder de zonde. Tracht dit onderscheid voor uzelf te verstaan vanuit Fil.2:5-11.
2. Tracht voor uzelf te begrijpen en te omschrijven het wat het verschil is bij de Heer Jezus aan het kruis **zónder** de Geest van de Vader en Zijn overwinning in het dodenrijk **mét** de Geest van de Vader.

XI. De ware Offeraar

De fout van de mens in de 'hof van Eden' was, dat deze luisterde naar wat de 'slang' zei. Dit ging namelijk in tegen wat de Schepper had gezegd en bezig was te openbaren. Door in te gaan op deze leugen liet de argeloze mens zich verleiden om datgene wat God hem had geopenbaard, discutabel te stellen. De mens wierp hiermee zijn **'parels voor de zwijnen'** (Matth.7:6).

God had gezegd: 'gij zult niet eten van die ene boom...'. De leugen van de duivel (slang) was: 'gij zult niet sterven, maar gij zult als God zijn, kennende goed en kwaad'.

Het goede kenden ze, want ze waren immers goed. Ze waren naar het beeld van God geschapen. Ze waren vol verlangen om de **'lendenen van hun verstand te omgorden'** (1Petr.1:13) en **'in het verstand volwassen te worden'** (1Cor.14:20).

De wereld van het kwade kwam naar de mens toe als een aantrekkelijke 'vrucht' middels een even aantrekkelijke 'boom'.

De duivel appelleerde daarna aan de natuurlijke, ingeschapen begeerte van de mens om kennis te verzamelen en hij trok door zijn subtiele leugens deze begeerte af van het doel van God met de mens (Gen.3:1-7; Jak.11:14,15).

De Heer Jezus stelde zichzelf vrijwillig in dezelfde positie als alle andere met zonde beladen en onder de zonde verkochte mensen. Hij vernederde zich in gehoorzaamheid aan het verlangen van de Schepper en accepteerde de vloek van de kruisdood vanuit **een vast geloof in het slagen van het plan van God**. De Heer deed ook vrijwillig afstand van de vervulling met de Geest van Zijn Vader. Hij wist dat Zijn Vader Zijn Geest terug zou trekken en dat Hij de persbak van de toorn van God jegens de zonde alléén moest treden (Jes.63:3; Op.14:19,20).

Het gemis van de gemeenschap met Zijn Vader veroorzaakte bij de Heer **een enorme innerlijke pijn**. Na drie uur demonische aanvallen, terwijl Hij aan het kruis hing als een vervloekte en welke in zichtbare zin werd afgebeeld in een drie uren durende duisternis, riep de Heer uit: **'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?'** (Matth.27:45,46). Let er op, dat de Heer hier niet de liefelijke Vadernaam gebruikt, zoals aan het eind van Zijn overwinning aan het kruis, waar Hij zegt: **'Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest'** (Luk.23:46).

De Heer Jezus kende de profetie van David, waarin deze in een bepaalde situatie uitsprak:

'In slachtoffer en spijsoffer hebt Gij geen behagen. Gij hebt mij een lichaam toebereid....toen zeide ik: zie, hier ben ik (in de boekrol staat van mij geschreven) om Uw wil te doen, o God' (Ps 40:7-9 Septuaginta; Hebr.10 :5-9).

De Heiland paste deze profetie geheel op zichzelf toe. Hij stelde zich gehoorzaam ter beschikking van Zijn Vader, zodat Deze Zijn **eeuwige offer** zou kunnen brengen, want zonder deze '**bloedstorting**' zou de Vader geen vergeving van zonden kunnen bewerken (Hebr.9:14,22). Alleen op basis van deze vergeving zou de mens tot het oorspronkelijke doel van God kunnen komen.

Vanwege de grote mensenliefde van de Heiland God spaarde Deze Zijn **enige Zoon, die Hij liefhad, niet, maar maakte Hem voor ons tot zonde(bok en gaf Hem over als een offer in de macht van de Dood**. Alleen vanwege dit offer konden (kunnen) wij innerlijk opnieuw geboren worden en vernieuwd worden tot het zoonschap door de vervulling met de Geest van God (Rom.8:32; Titus 3:3-8).

Eeuwen eerder had zich in het schaduwbeeld van de gehoorzame overgave van onze Heer **Izak** vernederd tot een **menselijk** offer t.b.v. zijn vader. Abraham dacht dat God wilde, dat hij zijn kind zou offeren, zoals hij vele dieren offerde. Hij was in gehoorzaamheid en geloof bereid zelfs dit offer te brengen, overwegende dat God hem zijn **kind van-de-belofte** zelfs uit de dood zou terug geven gezien de beloften, welke hieraan verbonden waren (Hebr.11:17-19).

De Schepper van het leven verhinderde de moord van de vader op zijn kind. Hij rekende Abraham deze 'gehoorzaamheid des geloofs' echter wel toe als gerechtigheid, al zou het nog eeuwen duren vóór de 'zonde der wereld' verzoend zou worden (Gen.22; Rom.4).

In deze proefstelling van God jegens Abraham speelde de verzoeker dezelfde rol als bij de proefstelling van de mens in de 'hof van Eden'. De duivel wist van de beloften aan Abraham jegens diens zoon en had er alle belang bij om dit kind om te laten brengen. Zo porde hij ook later koning Herodes op om alle kinderen in Bethlehem te vermoorden, daar hij wist van het belang van het kind van Maria voor het doel van God.

Abraham was echter in deze daadstelling de grootste Oud-Testamentische typering van de Vader in Zijn reddingsplan voor de mens uit de claim van de Dood. Daarom wordt hij de '**vader van alle gelovigen**' genoemd, besneden of onbesneden (Rom.4:11,12).

XII. De ware Overste der wereld

In de grote overwinning van onze Heer Jezus op Golgotha werd de duivel onttroond als 'overste van de wereld'. De '**Zoon des mensen**' kon nu met grote stem uitroepen: '**Het is volbracht!**' Hij beroofde met Zijn overwinning de Dood van diens kracht (de zonde!). Deze 'kracht der zonde' had de mens eeuwenlang beroofd van de mogelijkheid om tot het eeuwige leven te komen naar de oorspronkelijke wil van de Schepper (2Tim.1:10).

Toen de Heer daarna vlak voor Zijn sterven weer verbonden werd met de Geest van Zijn Vader, werd Hij ook weer '**Zoon van God**', want deze Geest is de '**Geest van het zoonschap**'. Hij was en is de **MENS en rechtmatige 'Overste van de wereld'**.

In deze hoedanigheid daalde Hij af in het rijk van de Dood ('zee', 'woestijn') en verbrak de '*weeën*' (= claim) van de Dood'. De grootmacht van het dodenrijk (de Dood) kon onmogelijk deze Levensvorst vasthouden. De Heer werd als '**levende ziel**' (**dus Mens!**) in het dodenrijk niet alleen gelaten, maar de Vader was door Zijn Geest bij Hem. Zelfs over Zijn lichaam in het graf waakten engelen, zodat het geen ontbinding zag, zoals David reeds lang tevoren had profeteerd (Hand.2:24-28).

Bij het binnenkomen van de **Levensvorst** in het rijk van de Dood werden vele (geestelijke) 'lichamen' van de ontslapen heiligen opgewekt. Deze heiligen vormden de eerste aanzet van het nog te vormen en te voltooien '**lichaam van Christus**'. Bij de opstanding van de Heer verlieten ze met Hem '*de graven*'. Ze werden uit de '*zee*' opgetrokken en gingen uit de '*woestijn*' het hemelse Kanaän binnen. Zowel 'graven', 'zee' als 'woestijn' zijn aanduidingen van het dodenrijk.

Deze heiligen verschenen aan velen, die door hun geloof in Jezus innerlijk behoorden tot de '**heilige stad**', het 'nieuwe Jeruzalem'. Dit ging zich vanaf dat moment in de 'hemel' manifesteren, om in de tijd van het einde aller dingen in heerlijkheid te verschijnen, dus 'neer te dalen op aarde' (Matth.27:52,53; Op.21,22).

Vragen/opdrachten bij les 8

1. Tracht vanuit het schaduwbeeld van het offer van Abraham en de door Mozes ingestelde offerdienst van het volk Israël te verstaan wat onze God daarmee ons wil leren.
2. Wat wil zeggen: 'in de gestalte Gods' zijn?

Bijbelse uitwerking van de ware overste van de wereld

We gaan eerst een paar bijbelteksten opzoeken:

- **Joh.12:31**: 'nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden'.
- **Joh.14:30**: 'de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets'.
- **Joh.16:11**: 'als de Trooster komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel...omdat de overste dezer wereld is geoordeeld'.

De Heer kan hier twee persoonlijkheden in de geestelijke wereld bedoeld hebben, namelijk of de duivel of de Dood. Deze beiden horen bij elkaar en ik ben geneigd om te denken dat de Heer hier de Dood bedoelde en niet in directe zin de duivel.

Motivatie voor deze gedachte: de Dood is er nog, als de duivel al geworpen is in de 'poel des vuurs' (Op.20:10,14). Hij wordt de '**laatste vijand**' genoemd (1Cor.15:26).

Ik ben geneigd de duivel een 'handlanger' van de Dood te noemen, omdat hij vanaf 'den beginne' naar de dood toewerkt door de mens tot zonde te verleiden (Gen.2:15-17).

Het bijbels principe is: op zonde doen (= tegen de principes van de Schepper van het leven ingaan) volgt altijd '**de dood sterven**' (Gen.2:17 SV) of '**ellende ervaren**' (Reisel).

- **Rom.5:14**: 'de Dood heeft als koning geheerst' vanaf de zondeval van Adam tot wanneer?

(Antw.: tot de overwinning van de Heer Jezus over de Dood bij Zijn opstanding).

- **Hebr.2:14 (SV)**: "...hem, die het '**geweld van de Dood**' had, de duivel..." (dus niet zoals de NV het weergeeft alsof de duivel de macht over de dood heeft en dus beslissen kan over dood of leven). Bedoeld wordt: de duivel werkt met het geweld van de Dood.

De Lutherse Vertaling is nog duidelijker: "...de macht zou ontnemen aan degene, die het '**geweld van de Dood**' had".

Vraag: wat is de kracht of het geweld van de Dood?

Antw.: de dood als gevolg van zonde.

In het NT komt de uitdrukking '**overste der wereld**' verder niet meer voor; wel het begrip '**overste van de macht der lucht**' (Ef.2:2). Hier wordt dan duidelijk wél de duivel bedoeld. Tegen hem en zijn demonen hebben wij te strijden

(worstelen!) in de hemelse gewesten (Ef.6).

- **Op.2:5:** Hier wordt onze Heer Jezus de Overste van de 'koningen der aarde' genoemd.

Vraag: wie zijn de 'koningen der aarde'?

Antw.: de vele '**zonen van God**' (Rom.8:14,19,22-26; Gal.3:26;4:5-7;_Ef.1:5; Hebr.2:10; 12:5-8; Op.21:7).

- **Matth.28:18:** Hier zegt de opgestane! Heer (met dus de macht over de dood en daarmee over de Doodsmacht, zie Hand.2:24): 'Mij is gegeven alle macht in hemel (dus ook in de hemelse gewesten) en op aarde' (dus ook in aardse situaties, waarin Hij werkt middels Zijn volk).

- **1Petr.3:22:** Hier staat, dat 'engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn'. Dus ook de boze engelen (duivelen).

- **2Tim.1:10:** Hier staat, dat de Heer na de overwinning aan het kruis over de duivel ook 'de Dood van diens kracht heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht heeft gebracht door het evangelie van **léven en licht**'. Hij deed dit als de '**Zoon des mensen**', verbonden met de Geest van God.

De 'kracht' van de Dood, anders gezegd het 'geweld' van de Dood is het sterven van de innerlijke mens als gevolg van de zonde. Deze kracht ligt vanaf de zondeval van Adam als een 'sluier' over de natiën (Jes. 25). Ze is door de overwinning van de Heer echter doorbroken voor ieder die in Jezus gelooft.

Niet de duivel of Dood is dus sinds de overwinning van de Heer Jezus de door de Schepper erkende overste van de wereld, maar **de nieuwe mens, waarvan onze Heer Jezus de Eersteling is (1Cor.15 :20,23).**

Deze nieuwe mens ontstaat niet anders dan door het gehoor geven aan de oproep van het evangelie van Jezus Christus om uit de 'doodsslaap' te ontwaken en van tussen de doden uit 'op te staan'. Over deze **wedergeboren mens** zal dan de '**Christus gaan lichten**' (Ef.5:14). Hij/zij zal dus vervuld worden met heilige Geest van God, waardoor deze nieuwe mens in staat is op de juiste wijze te heersen over de werken van Gods handen, hetgeen de eerste Adam niet was gelukt wegens de zondeval.

DEEL II

Na de inleidende studie (les 1A t/m E) wil ik nu vanuit een schaduwbeeld uit het O.T. ingaan op de werkelijkheid van Christus.

XIII. Inleiding deel II

De Geest van God is sinds de openbaring en verheerlijking van de genoemde Eersteling uitgezonden in de wereld om de 'vrouw des Lams' te verzamelen uit de wedergeboren gelovigen van alle volken, stammen en natiën. Hij heeft daartoe gebruik gemaakt van de in de bijbel genoemde apostelen, maar doet dit heden ten dage nog middels vele predikers van het ware! evangelie. Alleen het zuivere evangelie, waarin naast het leggen van een deugdelijk 'fundament' ook de bouw van het gehele 'huis Gods' plaats vindt, is in staat deze wáre gemeente van Jezus Christus tevoorschijn te brengen.

Evenals in het genoemde schaduwbeeld Eliëzer is de Geest van God bezig de toekomstige 'vrouw des Lams' te overladen met kostbare versierselen (geestelijke gaven, terwijl zij gereinigd wordt door 'het waterbad met het woord. Dit wordt prachtig afgebeeld in de geschiedenis van Eliëzer m.b.t. Rebecca. Zoals Eliëzer alles deed om de bruid van Izak rein en heilig, stralend en zonder 'vlek of rimpel' voor haar heer te stellen, zo is de Geest van God bezig om de gemeente van Jezus Christus als Zijn 'vrouw' te vormen en haar voor de Heer te stellen.

Zo wordt het 'lichaam van Christus' gevormd als de ware 'tempel' van de levende God. Deze taak volvoert de heilige Geest met grote zorgvuldigheid. Hij is daar mee bezig sinds het begin van de heilsgeschiedenis, zowel in de voorbereiding als in de herscheping.

Door geschiedenissen, schaduwbeelden, profetiën, gelijkenissen, visioenen en openbaringen maakt de heilige Geest duidelijk, wat de bedoeling van God is m.b.t. Zijn schepping, met name de mens. In het schaduwbeeld van de heerlijke verbintenis tussen Christus Jezus en Zijn gemeente moet het huwelijk tussen man en vrouw zuiver, rein en heilig zijn, gebaseerd op liefde, toewijding en overgave (Ef.5:22-33).

De bijbel is een weergave van geschiedenis, profetie, verkondiging, gelijkenissen, visioenen, openbaringen en bijbehorende tekenen en wonderen. Deze hebben alle betrekking op de gedachten en bedoeling van de enige, ware God met betrekking tot de mens. Ze is daarin een afgerond geheel aan informatie, welke zowel de **basis** als het **doel** van de kennis van God weergeeft.

Het ware kennen van God wordt enerzijds bewérkt door **inspiratie** en anderzijds ontvángen door **geloof**. Dit zijn beide kenmerken m.b.t. de onzienlijke wereld. Het doel van dit kennen betreft het verkrijgen van inzicht in het functioneren van de **zichtbare** en de **onzichtbare** dingen, welke zich tot elkaar verhouden als schaduw en werkelijkheid (2Cor.4:18).

De informatie van de bijbel is gerelateerd aan de tijd. Ze is in zoverre beperkt, dat zij niet verhaalt over de eeuwigheid vóór de schepping en evenmin over die ná de voltooiing van de herschepping. Haar informatie begint met de weergave van de schepping van een **eerste** hemel en aarde en eindigt met de weergave van een **herschapen** of **nieuwe** hemel en aarde.

De overeenkomst tussen het eerste en het nieuwe ligt daarin, dat zij beiden in een '**begintoestand**' verkeren, dus met de mogelijkheden om tot volle functie uit te groeien.

Het kennen van de bijbel is een **míddel**, geen **doél** op zich. Het heeft dan ook geen nut om haar in de letter 'van káft tot káft' te kennen, als daaruit niet volgt, dat er een zuivere (persoonlijke) verhouding met God en het kennen van Zijn plan of doelstelling ontstaat. Het is nodig om de bijbel te kunnen hanteren met '**verlichte ogen des harten**' om zodoende te verståán wat men leest en overdenkt.

Het doel van God is, dat de mens tot natuurlijke en geestelijke **volkomenheid** komt en tot **volmaakte toerusting** om vervuld met Hem, alle dingen tot **volheid** (volmaakte functie) te brengen (Ef.1:23).

De mens staat dus niet alleen centraal in de doelstelling van de Schepper, maar daarnaast is zij ook de uitvoerder van de gedachten en het verlangen van God, zoals de vrouw de vrucht van de man openbaart.

Om die taak te kunnen volbrengen, heeft God van oorsprong bedoeld, dat de mens zou vervuld worden met Zijn Geest. Dit zou echter pas gerealiseerd kunnen worden na een periode van geestelijke toerusting en rijping. Daartoe plaatste de Here God de mens in de zo genoemde 'hof van Eden' (Gen.2:15e.v.). Deze hof is een schaduwbeeld van de hemelse gewesten, waar de **mens-in-Christus** wordt toegerust en leert omgaan met 'allerlei geestelijke zegeningen', welke hem tot het zoonschap Gods brengen (Ef.1:3 e.v.). Daar wordt hij ook 'verzegeld met de Geest der belofte, die een onderpand is van de hemelse erfenis' (1:13).

Daar wordt hij gevormd tot een waardige dienaar van Jezus Christus, die 'gezeten is aan de rechterhand Gods' (1:20). Daar heeft hij een plaats en taak gekregen om de 'overweldigende rijkdom van Gods genade en goedertierenheid' te tonen. Daar leert hij om te gaan met en te wandelen in de 'goede werken, die

God tevoren bereid heeft' (2:6-10).

Daar leert de mens Gods gebruik te maken van de dienst der heilige engelen Gods in de strijd tegen de boze geesten (6:10 e.v.).

Het is de wil van God, dat de mens zowel persóónlijk als in gezamenlijk verband de informatie van de bijbel gaat verstaan. _Dat laatste leert hij binnen de structuur van een gemeente. Binnen deze door God Zelf gewenste structuur wordt het '**lichaam van Christus**' gebouwd. Dit 'lichaam' is de '**tempel**', waarin God door Zijn Geest temidden van Zijn mensheid wil wonen, zoals Hij tijdens de schaduwbedeling in de tabernakel woonde temidden van het aardse volk Israël.

Uiteindelijk zal in de doelstelling van God de **totale mensheid** vervuld zijn met Zijn Geest en zal God alles in allen zijn (1Cor.11:3; 15:28; Ef.1:23). Een afzonderlijke 'tempel' wordt dan in de 'stad Gods' niet meer gezien, omdat de hele mensheid dan 'tempel Gods' is geworden (Op.21:22).

In de komende studies komen de werken van de Geest van God en van Jezus Christus nader aan de orde, zowel m.b.t. de voorbereiding als de voltooiing van de gemeente, wat uiteindelijk het '**lichaam van God**' zal zijn. De heilige Geest mag dus ook de '**Geest van de gemeente**' genoemd worden. Het zijn dus geen drie afzonderlijke geesten, maar één Geest, die '**alles in allen vervult**' tot eer van de grote Schepper van alle dingen.

Vragen/opdrachten bij les 9

1. Wat is het specifieke belang van bijbelkennis?
2. Wat houdt het ware kennen van God in?
3. Waartoe dient het geplaatst worden in de hemelse gewesten?

XIV. De uitwerking van het plan van God

In de volgende lessen zal nader worden ingegaan op de details van de uitwerking van het '**Plan van God**' in schaduw en werkelijkheid. Eerst een overzicht van de nader uit te werken **hoofdpunten en onderdelen**:

1. De heilige Geest in de voorbereiding
 - 1.1. het einde der eeuwen
 - 1.1.1. *dé*ze eeuw
 - 1.1.2. de toekomstige eeuw
 - 1.1.3. de komende eeuwen
 - 1.2. de toekomstige goederen
- 1.3. het schaduwbeeld van de grote feesten

2. De heilige Geest in de herschepping
 - 2.1. het voorbereidende werk
 - 2.2. doop en vervulling met de heilige Geest
 - 2.3. gemeente-vorming door de heilige Geest
 - 2.3.1. de begrenzing van de gemeente
 - 2.3.2. functie van gemeente
 - 2.3.3. gaven en gezindheid van de Geest
 - 2.3.4. de voltooiing van de gemeente
 - 2.4. de voltooiing van de heilige stad

3. De heilige Geest en de toekomst
 - 3.1. het heil voor de volken
 - 3.2. doorgaande heerlijkheid

Uitwerking van de hoofdpunten en onderdelen

1. De heilige Geest in de voorbereiding

Bij de schepping van hemel en aarde, zoals in het begin van de bijbel wordt beschreven, 'broedde' de geest of 'adem' van de 'grote Schepper aller dingen' op de 'wateren' (Gen.1:2 Reisel SV) en bracht de dingen tot aanzijn. In de lessen 2a en 2b is dit al nader omschreven. [vgl Spr.8:22 e.v. (**wijsheid**) en Rom.4:17b ('.....**God**....., **die het niet zijnde tot aanzijn roept**')].

In de oude bedeling bewaarde de Geest van God het Woord als **scheppende kracht**. De Geest hield het Woord levend in de vele beloften en profetieën, welke getuigden van het komende herstel. Voorbeelden hiervan zijn o.a.:

- Gen.3:15: ...vijandschap tussen het '**zaad der vrouw**' (de mens in Christus als mens naar Gods bedoeling) en het '**zaad van de slang**' (de mens der zonde waarin de Dood zich manifesteert).
- Jes.2:2-5: ...heil voor de volken vanuit de ware gemeente, welke komen zou en gebaseerd zou zijn op de '**berg Sion**', welke de Geest van God typeert.

De beloften van God aangaande de **éérste mens** werden via de gelovige aartsvaders geconcentreerd in het **schaduwvolk Israël** voordat ze 'ja en amen' werden in '**Christus**'. De aanduiding 'Christus' betreft het meermalen in het N.T. van de bijbel genoemde '**lichaam van Christus**'. Dit is het **wáre Israël**, dat in de 'hemel' gevormd wordt en waarvan de Heer Jezus het Hoofd is. Dit ware Israël bestaat uit wedergeboren mensen door geloof in Jezus Christus, welke vervuld zijn met Zijn Geest. Het Israël op aarde is van dit volk een afschaduwing, zoals de uiterlijke mens een beeld is van de innerlijke.

Door de apostel Paulus wordt het aardse volk Israël de '**wortel**' genoemd, waaruit het ware volk van God als een nieuwe loot nog steeds bezig tevoorschijn te komen. De nieuwe mens-in-Christus, welke vanuit de **wédergeboorte** wordt gevormd, wordt door de 'wortel' gedragen en niet andersom. Deze 'wortel' echter moest naar het voornemen van de eeuwige Schepper plaats maken voor de nieuwe loot, het ware Israël. Ook hier gaat het in het voorgaande genoemde principe op dat **de oudste dienstbaar zal zijn aan de jongste** (vgl Rom.11:11-24).

Vragen en opdrachten bij les 10

Lees de aangegeven bijbelgedeelten door en ook de teksten: Matth.24:3-14; Joh.4:22-24; Rom.9:4,5; 2Cor.1:20-22).

XV. Het 'zaad van de vrouw'

In de gelijkenis van 'de koopman en de kostbare parel' (les 1B) gaf de Heer Jezus de situatie weer, zoals deze was in de onzienlijke wereld. In deze gelijkenis duidde Hij aan hoe de duivel, die alle mensen onder de claim van de Dood had gebracht, deze node moest los laten terwille van die '**éne, kostbare parel**', waar zijn begeerte naar uit ging, maar die hij uiteindelijk ook kwijtraakte (Matth.13:45,46).

Met de komst van het '**zaad van de vrouw**' in de wereld werd aan de belofte gestalte gegeven. Er was '**bloedstorting**' nodig, maar niet het 'bloed van stieren en bokken zou de '**zonde der wereld**' weg kunnen nemen. De 'zonde der wereld' is de onmogelijkheid van de schepping om tot het doel van de Schepper te komen, vanwege de claim van dood en onvruchtbaarheid, welke op de schepping ligt.

Door Zijn overwinning op Golgotha heeft onze Heer Jezus deze claim doorbroken. De Dood werd zo van zijn kracht beroofd en daardoor werd de 'sluier' (dood), welke over de volken lag, verbroken (Jes.25:7,8 SV).

De duivel werkt als handlanger van de Dood met dit '**geweld van de Dood**' (Hebr.2:14 SV). Hij werd door de Heer 'ontwapend en openlijk ten toon gesteld' als leugenaar (Col.2:15). De 'vorst der duisternis' ging immers al vanaf het begin rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden door de misleidingen tot zonde (1Petr.5:8,9).

Vanaf de uitstorting van de heilige Geest zijn de volgelingen van Jezus Christus als Zijn getuigen de wereld ingetrokken. Zij prediken het **evangelie van vergeving** (= wegnemen van de onvruchtbaarheid), **verlossing, genezing en herstel** aan de mensheid, welke onder de claim van de Dood ligt.

Echter ook nog vele (in God en Jezus Christus gelovende mensen) berusten onwetend in hun lot en 'slapen' naar de innerlijke mens onder deze claim.

Vanaf de overwinning van de Heer Jezus over de Dood klinkt echter de roep van Zijn evangelie:

'Ontwaakt, gij die slaapt en staat op uit de doden (letterlijk: van tussen de doden uit!) en Christus zal over u lichten' (Ef.5:14).

De kracht van dit '**vólle evangelie**' (pas op: hanteer dit niet als een etiket, dat

aan de buitenkant is opgeplakt!) zit allereerst in het persoonlijk aanvaarden van de waarde daarvan. Dit aanvaarden uit zich in:

- **persoonlijke bekering** - breken met (daadwerkelijke) zonde
 - breken met het verleden
 - **persoonlijke geloofsopbouw** - geloof in (het doelplan van) God
 - **persoonlijk getuigenis** - van je 'gestorven zijn' voor de zonde
 - van je opstanding tot een nieuw leven
- (dit wordt op bijbelse wijze beleden in de waterdoop)
- een persoonlijk uitstrekken naar de vervulling met de heilige Geest (= Christus over je laten lichten (Ef. 5: 14).

Net voor de hemelvaart van de Heer Jezus gebood Hij Zijn discipelen te blijven waar ze waren (te Jeruzalem). Ze moesten wachten, totdat ze zouden zijn aangedaan met de kracht van de heilige Geest, alvorens 'de straat op te gaan'. Zonder de kracht en leiding van Gods Geest zou elke poging om het evangelie te verkondigen, schipbreuk lijden. Alleen enthousiasme redt het niet tegen de demonen, welke de mensen gevangen houden onder de claim van zonde en dood, zodat ze onbruikbaar zijn voor het doel van de Schepper.

De demonen erkennen de overwinning van de Heer knarsetandend en kunnen niet anders dan vol woede de volgelingen van Jezus Christus vervolgen. Tegelijkertijd hebben de duivelen een onnoemelijke angst voor hun eigen bestemming in de '**poel des vuurs**' (Op.20:10).

De overste van de boze geesten, de duivel, wordt door de Heer Jezus de '**moordenaar en leugenaar van den beginne**' genoemd (Joh.8:44). Hij is de bewerker van de onbruikbaarheid en onvruchtbaarheid voor het doel van God, ook bij oprechte en godsdienstige mensen.

Voor de 'mens in Christus' geldt daarom de opdracht om de duivel te weerstaan met een vast geloof in de overwinning van de Heer, ondanks het lijden, dat daarmee gepaard gaat (1Petr.5:9).

Dit is mogelijk vanwege de krachtige bijstand door de heilige Geest, die de Vader geeft aan degenen, die Hem daarom bidden en Hem gehoorzaam zijn (Luk.11:13; Hand.5:32).

Vragen/opdrachten bij les 11

1. Wat is de 'zonde der wereld'?
2. Wat is de kracht van het Evangelie?

Woord en geest

In deze aanvullende les wil ik het hebben over de overeenkomst, maar ook het verschil tussen 'woord' en 'geest' m.b.t. het doel van God met de mens, m.n. in het gegeven van de zo genoemde **wedergeboorte**.

Het begrip '**wedergeboorte**' is een Nieuw Testamentisch begrip. Het wordt ook aangegeven met de aanduidingen '**uit God geboren**', '**uit water en geest geboren**', '**uit de geest geboren**' (let op de kleine g van geest) of '**van boven geboren**' worden (Joh.1:13; 3:3-8, 1Joh.3:9; 4:7; 5:1,4).

In **Hand.2:38** staat een oproep met daaraan gekoppeld een belofte:

- 1) '**Bekeert u, laat u dopen...tot vergeving van uw zonden en**
- 2) **gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen**'.

In **Ef.5:14** staat eveneens een oproep met daaraan gekoppeld een belofte:

- 1) '**Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden**' (van tussen de doden uit) en
- 2) '**Christus zal over u lichten**'.

In **Titus 3:5** staat, dat we op basis van de '**goedertierenheid en mensenliefde van onze Heiland God**' en '**Zijn ontferming**' gered zijn door:

- 1) het '**bad der wedergeboorte**' en
- 2) het '**(bad) der vernieuwing door de heilige Geest**'.

'Christus' en ook de afleiding daarvan 'christen' betekent **gezalfd zijn met de Geest van God**. 'Christus' is dus niet zozeer een eigenaam, zoals Jezus. Onze Heer werd de Christus of Messias genoemd en daarom ook vaak in het N.T. van onze bijbel aangegeven als Jezus Christus of Christus Jezus.

In de bovenstaande teksten gaat het dus telkens om twee zaken, die nauw met elkaar in verband staan en van essentieel en onlosmakelijk belang zijn m.b.t. het doel van God met de mens. Als zodanig moeten ze daarom beide in de prediking van het evangelie duidelijk en als één geheel naar voren komen, dus zowel de **oproep** als de **belofte**.

Duidelijk wordt het initiatief van de mens gesteld als noodzakelijk voor de innerlijke **wedergeboorte**, welke bewerkt wordt door het gehoor geven aan het Woord van God.

Omtrent het begrip wedergeboorte bestaat bij vele oprecht in God

gelovende mensen (nog) veel onduidelijkheid en onzekerheid. Het wordt maar al te vaak aangeduid als een soort geheim van God, wat door de mens niet begrepen kan worden.

Het begrip wedergeboorte is echter duidelijk en klaar voor ieder mens, welke handelt volgens bovenstaand principe. _Nog duidelijker wordt het bij het bezien van het schaduwbeeld t.o.v. de werkelijkheid. Het bijbels principe is: **het zichtbare is schaduw en het onzichtbare is werkelijkheid.**

Door de zichtbare dingen leren we de onzichtbare verstaan. Om deze reden vertelde de Heer Jezus ettelijke '**gelijkenissen**' om de gang van zaken in de onzienlijke wereld aan te duiden. Wel stelde Hij daarbij de noodzaak van horen en verstaan (Matth.13:13-17).

Het schaduwbeeld van de onzichtbare innerlijke geboorte van de geestelijke mens is de zichtbare geboorte van de natuurlijke mens.

De geboorte van ieder menselijk individu ontstaat uit de geslachts-gemeenschap tussen man en vrouw. De mannelijke zaadcel smelt daarbij samen met de vrouwelijke eicel tot een nieuw levensbeginsel, waaruit a.g.v. juiste voeding en begeleiding de nieuwe mens ontwikkelt tot volwassenheid.

De wedergeboorte verloopt volgens het zelfde principe. De innerlijke mens (geest en ziel) verlangt naar het Woord (zaad) van God. Dit Woord wordt 'vlees' in de mens, zodat deze innerlijk wordt hervormd door de vernieuwing van denken.

Aan deze mens verbindt God Zichzelf door Zijn Geest. Zo maakt 'Christus' door het geloof 'woning' in het hart (Ef.3:14-17)._Door **geloof** en **taal** (functie van de geest) verwerkt de mens het Woord van God enerzijds als 'voedsel' voor de eigen geest en ziel en brengt het anderzijds naar buiten d.m.v. spreken, schrijven en andere vormen van expressie. Dit is de basis van evangelisatie.

In **Rom. 10:17** (SV) staat het zó: 'het geloof is uit het gehoor (functies van **geest** en **ziel**) en het gehoor (middels de oren van het **lichaam**) door het Woord Gods'.

De gehele (eerste, natuurlijke) mens is dus nodig en daartoe geschapen om de informatie vanuit God te ontvangen en op de juiste manier te verwerken t.b.v. de vorming van de door de Schepper van oorsprong bedoelde (geestelijke) mens. Deze laatste is vanwege de wedergeboorte op basis van geloof in Jezus Christus onttrokken aan de onvruchtbaar makende claim van de Dood. Langs deze exclusieve weg ontstaat als een 'geweven kled' de 'verborgen mens des harten' (1Petr.3:4). In dit verband gelden ook de aanduidingen: '**klederen des heils**' (Jes.61:10) en '**witte klederen**' (Op.3:5,18; 16:15).

Voor het ontstaan van de van oorsprong bedoelde mens schakelt God dus

de éérste (natuurlijke) mens volledig in, zelfs al wanneer deze nog onder de claim van de Dood ligt. Vanwege de ingeschapen mogelijkheid om te horen kan de innerlijke mens opstaan 'van tussen de doden uit' (Ef.5:14). Voor de op deze wijze 'geroepenen' geldt dan de '**belofte van de heilige Geest**', waarop het tweede deel van de op de vorige bladzijde genoemde teksten doelt. Slechts een wedergeboren mens (vanwege diens hechting aan het Woord van God) kan de Geest van God ontvangen. Deze Geest leidt dan de nieuwe mens in de (volle) waarheid. Waarheid voor de mens betekent het volledig accorderen met het 'eeuwig voornemen' van de Schepper.

In de ontwikkeling van de ware mens blijkt op zo treffende wijze de samenwerking tussen Woord en heilige Geest, welke beide uit God zijn en geheel gericht op het doel van God. Voor dit doel hebben de profeten van de oude bedeling (der schaduwen) zich geheel gegeven. Ze hebben 'gezocht en gevorst' om dit 'einddoel van het geloof' en de voor de mens 'bestemde genade' te verstaan (1Petr.1:8-12).

Om dit doel te bewerken heeft onze Heer Jezus zich geheel beschikbaar gesteld voor het plan van God en Zich vrijwillig gegeven tot een 'losprijs voor allen' (Matth.20:28; 1Tim.2:6).

Wedergeboorte wordt dus bewerkt door het Woord ('zaad') Gods en de zich daarvoor door bekering en geloof openstellende mens. Deze 'nieuwe mens' wordt vervolgens met volledige inschakeling en medeverantwoordelijkheid op grond van gebed en geloof vervuld met de Geest van God. Zo ontstaat de mens naar Gods oorspronkelijke bedoeling (Gen.1:26).

XVI. De ware mens

De ware mens als '**Zoon van God**' was bij de eerste schepping nog niet geopenbaard, maar was al wel 'in de schoot des Vaders' aanwezig. In dit verband getuigde de Heer van zichzelf: '**Eer Abraham was, ben Ik**' (Joh.8:58).

In het eeuwig voornemen van de grote Schepper tot het openbaren van de ware mens, waarvan onze Heer Jezus als eniggeboren Zoon van God de Eersteling is, heeft de gehele eerste mensheid een plaats. Temidden van deze mensheid riep God in het bijzonder de aartsvaders, zoals Abraham, die vanwege zijn geloof en toewijding aan die roeping niet slechts de stamvader van het natuurlijke volk Israël werd, maar ook de 'vader van alle gelovigen' wordt genoemd (Rom.4:11,12).

Zowel Abraham als alle in de bijbel in het bijzonder genoemde personen hadden hun door God toebedachte plaats terwille van de voortbrenging van de Christus. In letterlijke zin en volgorde waren ze er vóór de Heer Jezus, maar in geestelijke (werkelijke) zin en in volgorde van belangrijkheid was de Christus (de mens, vervuld met de Geest van God) er eerder. (Voorbeeld: de mens was er in het voornemen van God eerder dan de aarde, de planten en de dieren, want deze zijn alle geschapen terwille van het voortbrengen van de mens).

Om de ware mens te openbaren schiep God de eerste mens. Ook deze wordt '**zoon van God**' genoemd, maar anders bedoeld dan dezelfde aanduiding m.b.t. de Heer Jezus (Luk.3:38). Het betreft hier namelijk de **eerste Adam** als eersteling van een totale natuurlijke mensheid. De eerste Adam en zijn vrouw Mannin werden niet **geboren**, zoals alle andere mensen, maar als man en vrouw **geschapen** in nauwe samenhang met de bestanddelen van de zichtbare schepping.

De naam 'Mannin' (uit de man genomen) duidt op de nauwe relatie van de vrouw met de man (Gen.1:26-31). Dit is al direct een afschaduwing van de door God bedoelde nauwe relatie tussen de mens en Zichzelf. Daarom ligt in de schepping van Adam en Mannin al direct een schaduwbeeld van de wording van de **laatste Adam** (de Heer Jezus) en de gemeente ('**Mannin**'). De gemeente als 'vrouw des Lams' wordt door de prediking van het Woord der waarheid voortgebracht naar het raadsbesluit van de 'Vader der lichten' (Zijn '**eeuwig voornemen**').

Het ware begin der schepping Gods

De openbaring van dit 'lichaam van Christus' is het eerstvolgende belangrijke

heilsfeit in het '**plan van God**' ofwel het genoemde '**eeuwig voornemen**' tot herstel van de hele schepping. Daarom is er m.b.t. de gemeente ook sprake van '**eerstelingen**' van de **nieuwe schepping** (Jak.1:18; 1Petr.1:23).

De aanduiding 'eerstelingen' houdt in dat er meer volgt. Het eeuwig voornemen van de Schepper houdt niet op voordat de hele mensheid en terwille van haar de hele schepping, functioneert naar Zijn bedoeling.

Het ontwikkelingsproces tot de volheid van God van ten eerste de ware gemeente en vervolgens de hele mensheid wordt door de apostel Paulus het '**bad der wedergeboorte**' genoemd. Hierop nauw aansluitend tot één geheel geldt de '**vernieuwing door de heilige Geest**' (Titus 3:4-6).

De Schepper is door de zo genoemde 'zondeval' van de eerste mens niet verrast. De eeuwige God had al vóór alle dingen de genoemde wáre mens voor ogen. Deze ware mens ('Zoon Zijner liefde') is het ware beeld van de onzichtbare God en niet de natuurlijke mens. Van deze '**nieuwe mens in Christus**' is de éérste (natuurlijke) mens een afschaduwing. Op deze ware mens doelde éénmaal de Schepper, toen Hij sprak: 'Laat Ons mensen maken naar ons beeld en als onze gelijkenis' (Gen.1:26).

Onze Heer Jezus en niet de éérste Adam is daarom de Eersteling en het '**prototype**' van de van oorsprong door de Schepper bedoelde mensheid. Daarom wordt ook onze Heer Jezus de '**Eerstgeborene van de ganse schepping**' genoemd. Hij was er in fysieke zin niet eerder dan Adam, zoals in de zo genoemde préëxistentieleer naar voren komt, maar wel was en is en blijft Hij in eeuwige liefde gericht is. Alleen terwille van de ontwikkeling van déze mens werden alle dingen (zowel de zichtbare als de onzichtbare) geschapen en hebben alleen daarin hun waarde en betekenis (Col.1:15-20).

Ook de hele geestenwereld (engelen) werd al van tevoren geformeerd om de mens te dienen in diens ontwikkeling tot de hoge bestemming in het plan van God (Hebr.1:14).

De eerste mens (Adam en zijn nageslacht) heeft als uitgangspunt de opdracht van de Schepper om op de juiste wijze te 'heersen' over de bezielde en onbezielde schepping.

Via een harmonieuze ontwikkeling en met een dienstbare opstelling van het engelenheer zou de ware mens tevoorschijn moeten komen uit de eerste mens. Dit is in diepere zin de weg van de **wedergeboorte**, waarvan in de bijbel sprake is als noodzakelijk voor de mens om het koninkrijk van God te zien en binnen te gaan (Joh.3).

Vragen/opdrachten bij les 12:

1. Welke mens bedoelde God toen Hij sprak: 'Laat Ons mensen maken'?
2. Langs welke weg wordt deze mens gevormd?
3. Bedenk wat het begrip 'eersteling' betekent.

XVII. Het geheim van Christus en van God

In de vorige lessen hebben we gezien, dat de realisatie van het plan van God met de mens begonnen is bij de schepping van een natuurlijk georiënteerde mens, welke deel uitmaakt van het 'stof der aarde', dus van de elementen, waarmee in ontelbare combinaties alle zichtbare materie is opgebouwd. De Geest van God was in de eeuwigheid ter bewerking van deze schepping 'broedende op de wateren' (Gen.1:1).

De mens werd niet 'in het luchtledige' geformeerd, maar werd door de Schepper geplaatst in een volkomen gave wereld van onbezielde en bezielde materie met een volmaakt natuurlijk (biologisch) evenwicht. In deze wereld zou de mens zich tot een volmaakt menselijk niveau kunnen ontwikkelen tot volkomenheid naar geest, ziel en lichaam.

De zondeval van de mens is er de oorzaak van, dat deze naar zijn innerlijk werd verduisterd. Nochtans bleef hij echter in staat zich in geloof op God te richten, al was dit slechts mogelijk met een vertroebelde blik en met behulp van schaduwachtige beelden en vergelijkingen. De mens zou zich daarbij heel bewust moeten afstemmen op de openbaring van de wil van God. Deze zou zich namelijk in liefde door Zijn Geest tot de mens blijven wenden middels inspiratie van de aartsvaders en profeten. Hij zou er voor zorgen dat de mens geïnformeerd zou blijven aangaande Zijn plan. In dat kader lag de nadruk op de verbonden, de wetgeving, de eredienst en de beloften, welke van Godswege aan het volk Israël werden gegeven aangaande de openbaring van de Messias of Christus (vgl Rom.9:4,5).

In dit **scheppingsproces** van de nieuwe mens-in-Christus staat het evangelie van onze Heer Jezus centraal. Sinds de openbaring van Jezus Christus wordt door middel van Zijn gemeente dit exclusieve evangelie gepredikt. Het is het **'geheim van Christus'** dat tevens een **'onnaspeurlijke rijkdom van (het lichaam van) Christus'** wordt genoemd. Dit geheim is eeuwenlang verborgen gebleven, maar wordt thans in al haar **veelkleurigheid** door middel van de ware **gemeente** verkondigd in de hemelse gewesten ten overstaan van de overheden en machten, welke daar opereren (Ef.3 en 4)

Dit geheim werd door de Geest van God geopenbaard aan de heilige apostelen en profeten welke het Nieuwe Testament van onze bijbel geschreven

en het evangelie in de hele wereld gepredikt hebben. Dit geheim wordt ook aan ons geopenbaard, wanneer we ons richten op de openbaring van de Geest van God.

De inhoud van dit geheim is, dat God zich tot een '**volheid van tijd**' heeft bemoeid met één volk, maar dat sindsdien de héle mensheid doelgroep van Gods liefde is. Het evangelie van Jezus Christus is daarom te omschrijven als de bediening van het '**geheim van God**'. Door dit evangelie wordt de nieuwe, maar door de Schepper al van oorsprong af bedoelde mens(heid) gevormd. Met deze mensheid ging God een '**nieuw verbond**' aan, waarvan onze Heer Jezus de '**Middelaar**' is, zoals Mozes dat was van het '**oude verbond**' (1Tim.2:5; Hebr.9:14,15;12:24).

De Heer Jezus is de 'Eersteling' van de genoemde 'laatste' mensheid. Hij wordt door de apostel Paulus daarom ook de 'laatste Adam' genoemd, waarvan de eerste Adam een schaduwbeeld is (1Cor.15:45).

Onze Heer wás en ís de eerste mens, welke deel had aan de volheid van God. Naar de profetie van Jesaja welke Hij zich tijdens Zijn aardse leven in geloof toe-eigende, wist Hij dat door de onbegrijpelijke weg van verdrukking, verbrijzeling en dood het 'voornemen des Heren' voortgang zou hebben (Jes.53).

Hij werd vanwege Zijn geloof en deze daadstelling tot 'Here en Christus' gemaakt (Hand.2:36). In die goddelijke 'gestalte' beklom Hij na Zijn overwinning aan het kruis en in het dodenrijk de 'troon van de Vader'.

Vanuit Zijn positie, waarin Hij alle macht in hemel en op aarde ontving, stort Hij nog steeds de Geest van God uit als '**belofte van de Vader**' in de 'harten' van dorstige gelovigen. Het gevolg is, dat deze Geest ook naar buiten stroomt, omdat de gelovige mens dan geworden is tot een '**fontein van levend water**' (Joh.7:37-39).

Het genoemde 'Geheim van God' omvat het plan van God m.b.t. de gehele schepping. In dat Goddelijk voornemen zit een duidelijke lijn, die echter voor vele godsdienstige 'wijzen en verstandigen' verborgen is, maar daarentegen aan 'kinderen' wordt geopenbaard naar het welbehagen van God (vgl Matth.11:25,26).

Vragen/opdrachten bij les 13

1. Tracht voor uzelf een overzicht te maken van het 'eeuwig voornemen' van de Schepper.

XVIII. Het geheim van het ware evangelie

Onze bijbel is opgedeeld in een zo genoemd Oud Testament en een Nieuw Testament. De begrippen 'oud' en 'nieuw' zijn niet slechts tijdsaanduidingen, maar geven de **schaduw** en de **werkelijkheid** weer binnen de lijn van het plan van God. Centraal in het oude testament of verbond staat de vorming en ontwikkeling van het reeds genoemde **natuurlijk volk Israël** en centraal in het nieuwe Testament staat de vorming en ontwikkeling van het geestelijk volk, wat hierdoor wordt afgebeeld, namelijk het '**lichaam van Christus**'. Dit wordt daarom ook '**Israël Gods**' of '**géestelijk Israël**' genoemd.

Ook op de verhouding tussen deze beide volken is het in de vorige les genoemde principe van het 'eerstgeboorterecht' van de jongste i.p.v. de oudste van toepassing. Het natuurlijke volk van God, Israël, wordt Gods 'eerstgeborene' genoemd. Hoe belangrijk de eerstgeborenen waren blijkt wel uit de wetten en regels welke werden gegeven aan het aardse volk Israël. Zelfs nog vóór de uittocht uit Egypte was er al sprake van de bijzondere plaats van het 'eerstgeborene', zowel bij mensen als bij huisdieren. Tegenover Farao moest Mozes namens God stellen: 'Israël is mijn **éérstgeboren zoon**' (Ex.4:22).

In de lijn van het plan van God echter is het 'eerstgeboorterecht' van het aardse volk van God met als middelaar (de wet van) Mozes in de 'volheid van de tijd' overgegaan op het hémelse volk van God, waarin Jezus Christus als Middelaar centraal staat.

Zoals Kaïn, Ismaël en Ezau zich hadden moeten conformeren aan respectievelijk Abel, Izak en Jakob, zo zal het natuurlijk volk Israël zich moeten conformeren aan het geestelijk volk Israël, de gemeente of het lichaam van Jezus Christus. Alleen langs die weg zal elke natuurlijke Jood komen tot het geestelijk 'Jood-zijn' en daarmee het werkelijke nageslacht worden van de gelovige Abraham (Rom.2:28,29).

Al deze gegevens staan niet zomaar in de bijbel, maar ze maken een belangrijk deel uit van het plan van God. Als de bijbel over het 'eerste' spreekt, dan doelt ze daarmee op het tijdelijke en vergankelijke. Het 'tweede' duidt daarentegen op het blijvende en onvergankelijke. En met dit 'tweede' heeft God zich verbonden in Jezus Christus.

Het geheim van het Evangelie is, dat het tweede tevoorschijn komt uit het

eerste, zoals een plant tevoorschijn komt uit het zaad van de moederplant. Daarbij is het geenszins zo, dat het tweede pas begint als het eerste totaal is verdwenen. Integendeel, net zoals een zich ontwikkelend embryo gebruik maakt van het oude leven, dat daarna als nageboorte wordt verworpen, zo gebruikt de 'nieuwe mens in Christus' tot haar volmaaktheid de mogelijkheden van het natuurlijke leven om te ontwikkelen in kennis, geloof en kracht.

Naarmate er sprake is van een bepaalde zelfstandigheid en volgroeiheid, zal het oude kunnen worden losgelaten, zoals een uitgebrande en nutteloos geworden eerste trap van een raket. Deze wordt afgestoten, zodra ze haar functie heeft volbracht, terwijl de tweede trap (en wellicht nog een volgende) voortsnel naar haar bestemming.

Het sterfelijke (godsdienstige) leven, waarover de Dood nog heerschappij voert, moet worden losgelaten en a.h.w. worden 'verzwolgen in de overwinning', omdat het 'oud en verouderd is en nabij de verdwijning' (vgl 1Cor.15:54 en Hebr.8:13).

Een bekend en sprekend voorbeeld van deze waarheid is de **vlinder in de cocon**. Deze groeit in het verborgene uit tot volwassenheid en maakt daarbij gebruik van de afstervende rups, welke zichzelf had ingekapseld in dezelfde cocon, waaruit de vlinder tevoorschijn komt en het vrije luchtruim kiest in een zelfstandig en ongebonden leven.

Vanuit de wedergeboorte ontwikkelt zo de nieuwe mens-in-Christus zich in het 'verborgene' en de beschutting van het natuurlijke leven. Ze maakt daarbij gebruik van het sterfelijke lichaam. Uiteindelijk zal echter dit 'vergankelijke en sterfelijke' door het onvergankelijke en onsterfelijke worden verslonden. Dat gebeurt in de ontwikkeling en de voltooiing van het wedergeboorteproces, waarin de innerlijke mens van de gelovige uitgroeit tot de volwassenheid van het 'beeld van de eerste Zoon' (1Cor.15:49; 2Cor.5; Fil.3:10-16).

Vragen/opmerkingen les 14

1. Tracht schaduw en werkelijkheid te omschrijven m.b.t. het begrip 'Israël'.
2. Omschrijf voor uzelf het geheim van het Evangelie van Jezus Christus in het Oude en Nieuwe Testament of Verbond.
3. Bent u opnieuw geboren?

XIX. Het 'evangelie' van de Dood en het evangelie van het Leven

In de vorige lessen hebben we gezien, dat de duivel, die ook satan (tegenstander) wordt genoemd, werkt met het **'geweld'** of de **'kracht'** van de Dood (Hebr.2:14 SV en LV). Dit geweld en deze kracht wordt in bijzondere zin samengevat in het heden zo genoemde **'occultisme'** (verborgenheid). Dit is een verzamelnaam voor de vele vormen van bezig zijn aan de duistere kant in de geestelijke wereld.

Het occultisme is de grote tegenhanger van het evangelie van Jezus Christus. Ik duid het daarom ook wel aan als het **'evangelie' van de Dood**. In dit 'evangelie' zoeken velen een oplossing voor de lichamelijke en geestelijke problemen, waar men mee tobt.

Het 'evangelie' van de Dood wordt in de wereld gebracht door de tegenhanger van de ware mens, namelijk de **'mens der zonde of wetteloosheid'**.

Het 'nageslacht' van deze **'zoon van Verderf'** wordt aangeduid als **'zonen van Verderf'**. Samen vormen zij als 'hoofd en leden' een geestelijk lichaam (2Thess.2).

Dit 'lichaam' vormt een misleidende karikatuur van het ware 'lichaam van Christus' en wordt in de profetie van het boek Openbaring aangeduid als de grote **'hoer'** (Op.17).

Het **'evangelie van het leven'** daarentegen wordt in de wereld gebracht door de **ware mens**. Dit is de ware Christus en Zijn 'nageslacht'. Zij hebben de aanduiding **'zonen van God'**. Zij vormen samen als Hoofd en leden het 'lichaam van Jezus Christus'.

XX. Het nageslacht van de éérste Adam

Uit de eerste mens deed God een gehele en ontelbare mensheid ontstaan, op zichzelf eveneens in een onmetelijke variatie, waarbij in het geheel daarvan dezelfde principes gelden als in ieder afzonderlijk individu. Het wordingsproces van deze mensheid gaat door totdat een door de Schepper voorziene volheid is bereikt.

De Schepper heeft na de schepping van hemel en aarde niet stilgezeten. Zijn Geest is doorgedaan in de openbaring van de **mens naar Gods oorspronkelijke bedoeling**.

De duivel heeft dit doel niet kunnen remmen of blokkeren toen hij het eerste mensenpaar misleidde (Gen.3). Ondanks de zo genoemde 'zondeval' bleef de liefde van God voor de mens overeind. Hij gaf de mens uitzicht door Zich met beloften en verbonden aan haar te verbinden via de in de bijbel weergegeven lijn. Wel zou de vervulling van deze beloften en de realisatie van de verbonden met strijd, pijn en moeite gepaard gaan vanwege de haat en tegenstand van de boze geesten. Precies op Gods tijd werd in de '**volheid van de tijd**' (Gal.4:4) de Eersteling van het '**zaad van de vrouw**', waarop de beloften van God in de oude tijd betrekking hadden, geopenbaard. Aan dit zaad heeft God Zijn Geest verbonden en is zo bezig het tot de van oorsprong bedoelde ware mens(heid) te doen ontwikkelen.

In de éérste Adam (en Mannin) is de totale **natúúrlijke** mensheid als zijn nageslacht begrepen. Nog is het door de Schepper bepaalde getal van deze mensheid niet vol. Centraal in deze mensheid verwekte God het **natúúrlijke** volk Israël als het middel, waarmee Hij Zijn beloften aangaande de aanzet tot de vorming van de wáre mens ging vervullen.

Het oude (eerste) testament (Verbond) van de bijbel handelt met name over de ontwikkelingen binnen dit aardse volk Israël. Als '**middelaar**' in dit (schaduw)verbond tussen God en de eerste mens(heid) geldt (de wet van) Mozes , welke aan dit volk werd gegeven (Gal.3:19,20; Hebr.8:1-5).

In dit volk sloot God een 'huwelijk' met de eerste mensheid. Door middel van deze 'vrouw' verwekte Hij in de '**volheid van de tijd**' (Gal.4:4) de Eersteling van de **nieuwe (laatste) mensheid**. In het 'nageslacht' van deze laatste Adam staat het '**gééstelijke**' volk Israël centraal, hiervoor al aangeduid als 'lichaam van Christus'.

XXI. Het 'nageslacht' van de laatste Adam

We hebben in de vorige lessen gezien, dat de Geest van God ook de **Geest van het zoonschap** genoemd wordt. In direct vervolg op de Eersteling wordt het '**lichaam van Christus**' door deze Geest gevormd in de voorbereiding van de '**volheid van tijden**'. In deze 'periode' wordt alles wat in de hemelen en op de aarde is tot volkomen functie naar de bedoeling van de Schepper gebracht. Er is dan sprake van een veelheid van **zonen Gods**, welke tezamen het 'lichaam' van Jezus Christus vormen. Hij is dan de 'Eerste temidden van vele broederen' (Rom.8:29; Hebr.2:10).

De Gemeente van Jezus Christus komt dus (in vergelijking met Mannin uit de eerste Adam) voort uit de laatste Adam. Dit gebeurt door het proces van geloof, wedergeboorte en vervulling met de Geest van God en de Heer Jezus Christus (Rom.9:6-8,25,26; 2Cor.6:16; 1Petr.2:9,10).

Dit lichaam van Christus is de '**gemeente van de eindtijd**'. Hiertoe behoort ieder wedergeboren en met de Geest van God vervulde mens. Vanuit en d.m.v. deze gemeente wordt de **totale mensheid** tot herstel en ware functie voor God gebracht als onderdeel van het proces, waarin God alle dingen nieuw maakt (Op.21:5). In deze nieuwe mensheid zal de grote Schepper uiteindelijk **alles in allen** zijn (1Cor.15:28).

Met betrekking tot de totale genoemde nieuwe mensheid sprak de Schepper éénmaal Zijn verlangen uit naar een eeuwige '(huwelijks)partner' in de woorden: '**Laat Ons mensen maken naar ons beeld en als onze gelijkenis**' (Gen.1:26). Vergelijk deze woorden met wat er gezegd wordt in Op.21:5: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' en Op.1:8: 'Ik ben de Alpha (begin) en de Omega' (einde).

Volgens dit **eeuwig voornemen** schakelt God de (eerste) mens volledig in om de nieuwe (laatste) mens te verwekken. Ook hierin wordt het Goddelijk principe bewaarheid: **De oudste (eerste) zal de jongste (laatste) dienstbaar zijn.**

Als typering van dit Goddelijk voornemen wordt al direct voor in de bijbel het huwelijk tussen man en vrouw aangeduid (Gen.2:24). In het zuivere en reine huwelijk schakelt de man zijn vrouw geheel in om 'zaad' voor hem te verwekken. Daarbij geldt slechts het principe van vrijwilligheid en wederzijds verlangen.

Het 'Ons' in Gen.1:26 slaat daarom in wezenlijke zin niet op een vermeend méérvoudig Goddelijk wezen, maar op de genoemde ('huwelijks')verhouding tussen God en de (eerste) mens. De mens is in deze typering de 'vrouw', welke in de door de Schepper geplande '**volheid van de tijd**' de 'Eersteling van de nieuwe schepping' tevoorschijn zou brengen.

Ook het 'nageslacht' van deze Eersteling zou volgens dezelfde lijn tevoorschijn komen, namelijk door geloof naar de innerlijke mens, maar in uiterlijke zin nog in een natuurlijk lichaam. Dit 'nageslacht' wordt in de 'hemel' gevormd via het principe van wedergeboorte' en vervulling met de Geest van God en is vanuit de hemel functioneel op aarde.

De eerste Adam was een 'levende ziel', een zeer goed geschapen en een zeer begaafd natuurlijk mens, in staat om in volmaakte zin op te groeien tot het hoge niveau, dat de Schepper voor de mens bedoelde. Adam was één geheel met de wereld, waarin hij werd geplaatst en was daarom in staat om deze wereld volmaakt te besturen.

De eerste mens mist(e) ondanks zijn natuurlijke begaafdheid echter het inzicht in de werkelijkheid van de geestelijke wereld, ook al had de zondeval nog niet plaats gevonden.

Als vergelijking geldt de 'wijsheid' van de latere koning Salomo. Hoewel deze een wijsheid bezat, zoals vóór hem en ná hem niet (meer) is voorgekomen, noemde de Heer Jezus deze wijsheid betrekkelijk t.o.v. het hebben van inzicht in het 'koninkrijk der hemelen' (1Kon.3:5-15; Matth.12:42 e.a.).

Vragen/opdrachten bij les 16

1. Probeer het onderscheid tussen de eerste en laatste mens te zien en te omschrijven.
2. Wat is het verschil tussen het eerste en laatste Verbond?
3. Hoe bewerkt God als Eeuwige Schepper Zijn doel?

XXII. De dingen 'van beneden' en 'van boven'

Het grote geheim van de natuurlijke of eerste mens is, dat in ieder individu afzonderlijk net als in ieder natuurlijk zaad een '**levenskiem**' aanwezig is, waaruit de door de Schepper van oorsprong bedoelde nieuwe mens tevoorschijn kan komen. Als gevolg van de zonde en daardoor de claim van de Dood op de mens is deze kiem wel geblokkeerd, maar in wezen niet totaal uitgerangeerd.

Door de daadstelling van onze Heer Jezus in Zijn gehoorzaamheid aan de doelstelling van God is de kracht der zonde en daarmee de claim van de Dood teniet gedaan. De kern van de evangelie-prediking ligt daarin, dat de in het wezen mens ingeschapen levenskiem tot leven wordt gewekt via de juiste prediking en verwerking van het evangelie **ván (niet slechts óver)** Jezus Christus. Als de mens op deze prediking ingaat en van tussen de doden uit opstaat (Ef.5:14), dan gaat deze weer functioneren in de doelstelling van God. De claim van de Dood over deze mens wordt dan op basis van het werk van Jezus Christus verbroken. De mens komt tot '**wedergeboorte**' en vergeving, herstel en groei in waarheid doen hun zegenend werk.

Het is daarom van enorm groot belang, dat het evangelie op de juiste wijze wordt gebracht en eveneens op de juiste wijze wordt betracht.

In het bovenstaande speelt de verantwoordelijkheid zowel voor de prediker als voor de ontvanger van het middels het evangelie van Jezus Christus geopenbaarde Woord van God.

Vele uiterlijke vormen van (christelijke) godsdienst zijn echter gebaseerd op natuurlijke interpretaties van bijbelse waarheden. Mensen leggen daarbij elkaar en met elkaars goedvinden veel ge- en verboden op, als zou God dit vragen en bedoelen. Hun godsdienst koppelt zich aan zichtbare uitingen en leefpatronen. Daarbij heerst dan de gedachte, als zou God daar een behagen in hebben en daarin redenen zien om de mens te behouden.

Het gevolg van dit godsdienstpatroon is, dat men wéér opnieuw geblokkeerd wordt in het bereiken van het doel van God. Ook hier wordt namelijk het natuurlijke (vgl: oudste) bóven het geestelijke (vgl: jongste) geplaatst i.p.v. daaraan ondergeschikt en dienstbaar gemaakt.

De godsdienst van de mens moet dus niet beperkt blijven tot de 'schaduw' van een aards niveau, maar moet zich naar een 'wandel in de hemel' verplaatsen.

Dáár ligt namelijk de oorsprong en de bestemming van de mens Gods en daartoe ontvangt deze de belofte van (de) heilige Geest.

De apostel Paulus was (is) middels zijn brieven aan de gemeenten (nog) duidelijk in deze dingen. In Col.2 vanaf vs 16 tekent hij de vergankelijke waarde van slechts een uiterlijke godsdienst. (Opzoeken!).

Hij spreekt dan over:

- dingen, die slechts een schaduw zijn
 - gewilde nederigheid (orthodoxie) en engelenverering (Katholieke kerk!)
 - vleselijk denken i.p.v. zich houden aan het Hoofd van het lichaam
 - geboden opleggen
 - voorschriften en leringen van mensen
 - eigendunkelijke godsdienst met zijn (valse) nederigheid
 - kastijding van het lichaam
- en noemt dit van generlei waarde voor God en slechts dienend ter bevrediging van het (vrome) vlees.

Direct aansluitend stelt de apostel echter als een onmisbare noodzaak de dingen die gelden voor de ware godsdienstige mens, die met Christus is opgewekt:

- zoekt en bedenkt (actief!) de dingen die boven zijn;
- zoekt níet (of maak je er alsnog los van) de dingen die op de aarde zijn.

De dingen **op aarde** zijn de **éérste** dingen. Zij zijn **van benéden** Deze zijn vergankelijk en komen na het verdwijnen nooit meer terug. In de toekomst met de Heer gelden slechts de dingen die **van bóven** zijn, de **hemelse** dingen. Deze gelden als uitgangspunt voor een juiste ontwikkeling tot ware mens. De ware mens-in-Christus behoort vanaf diens wedergeboorte naar zijn innerlijk lichaam tot de nieuwe hemel. In samenhang met dit innerlijk zal zich op aarde een onsterfelijk en hemels lichaam manifesteren, zoals ook de Heer Jezus ná Zijn opstanding bezit (1Cor.15:35-38).

De basis voor het beleven van de dingen van boven is daarom dat men gestorven is naar de zo genoemde 'oude' innerlijke mens. Dat betekent dat men heeft afgerekend met de vermeende zekerheden van een al of niet godsdienstig verleden.

De genoemde persoonlijke wedergeboorte en vernieuwing door de heilige Geest (Titus 3:5) markeren het 'nieuwe leven **in Christus**' (dus in Zijn lichaam), verborgen in (de doelstelling van) God. Dit nieuwe leven zal zich met de Heer openbaren bij Zijn komst, want het maakt deel uit van Zijn 'lichaam' (Col.3: 1-4).

Vragen/opdrachten les 17

1. Tracht voor uzelf de hoofdlijn van les 1 t/m 5 nog eens te volgen.
2. Lees 1Cor.15 aandachtig door en tracht dit bijbelgedeelte te plaatsen in het persoonlijk beleven van het evangelie van de opstanding.

DEEL III

XXIII. De Christelijke kerk en het oude Verbondsvolk

Door de apostel Paulus werd terecht gesteld dat het heil 'vanuit de Joden' is en dat aan dit volk de 'verbonden', de 'eredienst' en de 'beloften' gegeven zijn om ze voor de hele mensheid te bewaren tot de '**tijd van het herstel**'. Aan het begin van deze periode van **hérschepping** werd de Christus geopenbaard als het aan het eerste mensenpaar beloofde '**vrouwenzaad**' (Gen.3:15).

Vanuit het oude is zo het nieuwe tevoorschijn gekomen. Dit nieuwe leven wordt gekenmerkt door vervulling met de *Geest van God*. Door middel van het 'lichaam van Christus' wordt sinds de uitstorting van deze *Geest* het '**evangelie van het Koninkrijk**' in de hele wereld gepredikt aan alle volken, alvorens het '**einde**' (einddoel) zal geopenbaard worden.

Tussen de christelijke kerk en het oude verbondsvolk Israël ligt een geestelijke lijn. In de brief aan de Corinthiërs stelt de apostel Paulus het natuurlijke volk Israël als een waarschuwend voorbeeld voor de christenen. Dit volk als geheel:

- was verlost uit Egypte
- was onder de wolk in de woestijn
- ging door de zee heen
- liet zich dopen 'in Mozes' in de zee en in de wolk
- at en dronk het geestelijk voedsel en de geestelijke drank uit de geestelijke rots als voorbeeld van de Christus, die komen zou.

Toch kon God in het merendeel van dit eerste volk geen behagen hebben vanwege zonde en ongehoorzaamheid, waarom ze ook menigmaal werden bestraft.

Voor de christen gelden de dingen die het volk Israël meemaakte, als waarschuwend voorbeeld. Ook voor de christen geldt dat hij oplettend moet zijn en niet in dezelfde fouten mag vallen, zodat het einddoel van het geloof niet gemist wordt. Ook hij wordt geconfronteerd met afgoden, met hoererij en allerlei vormen van onreinheid. Ook de christen komt in verzoeken terecht en daarmee in de verleidingstactieken van de duivel. Ook de christen loopt gevaar te gaan morren, wanneer de dingen niet gaan, zoals hij graag zou willen.

In al deze dingen moeten we bedenken, dat het geen bovenmenselijke verzoeken zijn, waarin we terecht komen. Dat we te allen tijde onze hulp bij onze God kunnen zoeken en daarin altijd uitkomst zullen ontvangen (1Cor.10:1-13).

Zolang de godsdienstige mens nog leefde (of leeft) in de '**bedeling van de schaduwen**' kon (kan) de Geest van God nog geen woning in hem maken. Vervulling met de heilige Geest is pas mogelijk als de (godsdienstige) mens door bewuste bekering en persoonlijk geloof tot **wedergeboorte** is gekomen.

Met deze 'nieuwe mens' kan de Geest van God zich namelijk één maken en deze aan '**het beeld van de Zoon**' gelijkvormig doen worden (vgl Joh.7:37-39).

Het 'einddoel' van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen is de voltooiing van het plan van God aangaande de hele schepping. Een alles omvattende uitspraak van de Herschepper in dit verband is: '**Zie, Ik maak alle dingen nieuw!**' (Op.21:5). De Schepper volgt in deze doelstelling een vastomlijnd plan (het reeds eerder genoemde '**eeuwig voornemen**'). Hierbij schakelt onze God de (eerste) mens volkomen in. In Zijn grote liefde voor de mens heeft Hij naar Zijn ontferming en genade een weg tot ontkoming aan het verderf bereid. Via dit proces van **wedergeboorte** en van **vernieuwing door de heilige Geest** heeft Hij ons medeërfgenenamen gemaakt van Jezus Christus, die de Erfgenaam is van alle dingen (Titus 3:4-7).

De eerste aanzet in het heilsplan van onze God is geweest de vorming van een eigen volk op aarde. Daarin werkte Hij via diverse schaduwbeelden en een jaarlijkse feestencyclus toe naar de openbaring van de mens naar Zijn 'eeuwig voornemen'. De eerste mens, welke aan dit voornemen beantwoordde, kennen we als onze Heer **Jezus, de Christus**.

In vervolg op en nauw verbonden met deze aanzet staat de vorming van de ware **gemeente** als het genoemde '**lichaam van Jezus Christus**'. Deze gemeente verschijnt als het '**gebouw van God**' op dit enige en ware door de Schepper Zelf gelegde '**fundament**'.

Van dit ware volk of gebouw van God is het zichtbare volk Israël het schaduwbeeld (zie vorige les).

Net zoals het natuurlijke volk Israël centraal staat in de door **natuurlijke geboorte** uit de eerste Adam ontstane 'eerste mensheid', zo staat het 'lichaam van Christus' centraal in de door **wedergeboorte** uit de laatste Adam ontstane 'nieuwe mensheid'. Hetzelfde principe van schaduw en werkelijkheid geldt t.a.v. de individuele mens, wiens zichtbare uiterlijk als tijdelijk en vergankelijk wordt aangemerkt, terwijl zijn onzichtbare innerlijk als eeuwig en onvergankelijk wordt gesteld (vgl 2Cor.4:17-5:5).

Door middel van de **ware gemeente** wordt het 'geheim van God' aangaande Zijn bovengenoemde 'eeuwig voornemen' geopenbaard. Dit geheim is van eeuwen her verborgen gebleven in God, maar wordt thans door middel van de gemeente als Zijn **veelkleurige wijsheid** geproclameerd in de hemelse gewesten tegenover alle overheden en machten, welke daar (nog) opereren (Ef.3:9-12).

Vragen en opdrachten bij les 18

1. Lees de aangegeven bijbelgedeelten voor uzelf door en zoek m.b.v. een concordantie de bijbelplaatsen, waarin het gaat over de genoemde 'eeuwen' in het plan van God.
2. Vergelijk het eerste en laatste volk van God met elkaar. Tracht een vergelijkend schema te maken, waarin schaduw en werkelijkheid uitkomen.

XXIV. De mensheid van het Nieuwe Verbond

In de 'in Christus' gevormde **mensheid van het nieuwe verbond** staat ten eeuwigen dage centraal het '**Lam, staande als geslacht**' temidden van Zijn heiligen (zie diverse teksten in het bijbelboek Openbaring).

In de vorige les hebben we aangehaald, wat de apostel Paulus stelde in onderlinge verhoudingen tussen schaduw en werkelijkheid. In het genoemde bijbelgedeelte van 1Cor.10 doet hij in vs 11 de uitdrukking:

1.1. Het einde der eeuwen

De geestelijke waarde van al de gebeurtenissen, welke het schaduwvolk Israël meemaakte, houdt een waarschuwing voor ons in, over wie het '**einde of voleinding der eeuwen**' gekomen is (1Cor.10:11). De gebeurtenissen m.b.t. het volk Israël duiden op de aanwezigheid van een mens-vijandige geestenwereld, welke echter in de bedeling van de schaduw nog verborgen was voor de gelovige mens.

Met deze geestenwereld werd al de eerste mens in de zo genoemde 'hof van Eden' geconfronteerd. Ook degenen, die nu '**in Christus**' zijn, dus vervuld met Zijn Geest, hebben met deze wereld volop te maken (Gen.3; 1Cor.10:1-13).

Het tijdperk van het '**einde der eeuwen**' staat in het verlengde van de tijd van de '**vroegere geslachten**', waarin het geheim van God nog niet geopenbaard was (Ef.3:5). Zoals in deze '**vroegere eeuwen**' het aardse volk Israël centraal stond, staat de gemeente van Jezus Christus centraal in de periode van de '**voleinding der eeuwen**'. Het voorbereidende werk van de Geest van God betreft het toewerken naar de voltooiing van het Plan van God in zowel de vroegere als de latere 'eeuwen'.

Na de uittocht uit Egypte ontving het volk Israël een aantal wetten en verordeningen met betrekking tot de eredienst aan God. De maand van de uittocht werd daarbij gesteld als de 'eerste der maanden' (Ex.12:2).

In deze verordeningen lag een geestelijke betekenis, welke ver uitging boven de ceremoniële uitwerking van deze verordeningen. Deze geestelijke waarde betrof de tijd van het '**einde der eeuwen**', waarin (het lichaam van) Christus centraal staat. Deze heilsperiode is nog gaande. In deze periode wordt voor de volhardende mens het '**einddoel van het geloof**', namelijk de '**zaligheid der zielen**' bereikt. Dit is de door de Schepper van oorsprong voor de innerlijke mens bedoelde volkomenheid.

'Naar deze zaligheid hebben de profeten van de oude bedeling gezocht en gevorst, terwijl ze naspeurden, op welke en hoedanige tijd de Geest van Christus

in hen doelde, toen deze vooraf getuigenis gaf van al het **lijden**, wat over de Christus zou komen en van al de **heerlijkheid** daarna'. Met deze getrouwe en volhardende inspanning dienden ze ons, welke deel hebben aan het evangelie van God als aan een geheim, wat zelfs voor engelen verborgen is en waarin deze begeren een blik te slaan (1Petr.1:8-12).

Door Zijn heilige **Geest** voert de (Her)schepper met grote precisie en in volhardend geloof Zijn plannen uit. Hij hanteert daarbij het scheppende Woord.

Geest en **Woord** hebben beide dezelfde bron en zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden tot scheppende kracht. Door het Woord van God zijn alle dingen geschapen en zonder dat Woord is geen ding geworden. In dit Woord zit de geest of het principe van het leven als een kiem verborgen. Het is daarin voor de mensen het 'licht', dat door geen enkele vorm van duisternis kan worden overweldigd (Joh.1:1-5).

Door dit Woord zijn de hemelen en de aarde geschapen als het begin van Gods werken. Ditzelfde Woord is echter ook 'vlees' geworden in onze Heiland Jezus de Christus en het is sindsdien bezig vlees te worden in degenen, welke Zijn lichaam vormen.

In de strijd tegen de boze geesten in de 'hemelse gewesten' (Ef.6:10 ev) is het 'Woord van God' het **zwaard** in de hand van de geestelijke mens, welke 'in Christus' is. In de bedeling van de schaduw kon (kan) echter de **Geest** van God nog geen '**wóning**' in de mens maken, maar deze slechts als '**tent**' gebruiken.

Een schaduwbeeld daarvan vinden we in de reeds genoemde gelovige aartsvaders Abraham, Izak en Jakob. Deze woonden bewust in tenten in het land der belofte als in een vreemd land. Zij verwachtten namelijk de '**stad met fundamenten**', waarvan God zelf de '**Ontwerper** en **Bouwmeester**' is (Hebr.11:8-10).

Vragen en opdrachten bij les 19

1. Tracht voor uzelf het verband en het verschil tussen de 'vroegere eeuwen' en het 'einde der eeuwen' te omschrijven.
2. Tracht eveneens vanuit de bijbelse gegevens een beeld te vormen van het Woord Gods als scheppende kracht, vooral in verband met de wedergeboorte.

XXV. De voleinding der eeuwen

1.1. Het einde der eeuwen

Het in de vorige les genoemde begrip '**einde**' of '**voleinding der eeuwen**' duidt op een tijdslimiet. Deze wordt in de bijbel nader onderverdeeld. De tijdsontwikkeling vóór 'Christus' kan worden aangeduid als de '**vroegere eeuwen**'.

In het N.T. van de bijbel onderscheiden we dan verder de aanduidingen: '**déze eeuw**', de '**toekomstige eeuw**' (Matth.12:32) en de '**kógende eeuwen**' (Ef.2:7). Van deze aanduidingen zijn enkele typische kenmerken te noemen. Deze zullen we in de komende lessen nader bezien en toelichten.

In Matth.12:32 gaat het over de lastering van de Farizeeën aangaande de heilige Geest, door welke de Heer boze geesten uitdreef en mensen genas. De godsdienstige leiders zeiden tegen beter weten in, dat de Heer deze krachten deed op het gezag van de overste van de boze geesten, **Beëlzebul**.

De Heer reageerde hierop als volgt: '...spreekt iemand tegen de heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, noch in **deze**, noch in de toekomstige eeuw'.

De geestelijke leiders schreven dus bewust het werk van God (heilige Geest) toe aan de duivel. Hiertegen bestaat geen vergeving, zoals onze God wel in Christus Jezus alle zonden van de wereld vergeven heeft. Voor de bewuste lastering van de Geest van God geldt slechts het persoonlijk herroepen daarvan om van de gevolgen daarvan vrij te komen.

De lastering van de heilige Geest kan niet per ongeluk of in onschuld gepleegd worden. Daarom kunnen mensen, welke in zichzelf tobben met de gedachte, dat ze mogelijk gezondigd hebben tegen de heilige Geest en daarom voor eeuwig verloren zouden zijn, gerust zijn. Het feit dat ze het hiermee moeilijk hebben, toont al genoeg dat ze dit niet bewust gedaan hebben.

Ook in Luc.20:34,35 lezen we, dat de Heer in zijn reactie op de valstrik van de Sadduceeën duidelijk scheiding maakte tussen '**deze**' en '**die**' (toekomstige) eeuw. Hij gaf daarmee een aanduiding van de 'tijd' vóór en ná de mogelijkheid voor de mens om innerlijk op te staan van tussen de doden uit, dus tijdens en ná de overheersing door de Dood.

1.1.1. 'deze eeuw'

'Déze eeuw' is de tijd, waarin nog vele al of niet rechtvaardige mensen onder de claim van de Dood liggen. De mens is dan nog onderworpen aan de wetmatigheden van het aardse leven, zoals bijvoorbeeld huwen en ten huwelijk geven. Het 'vlees' is bepalend voor het leefpatroon.

In 1Cor.2:6-8 lezen we over de '**beheersers dezer eeuw**', wier macht teniet gaat en welke niet geweten hebben van het '**geheim van God**' ofwel de '**verborgen wijsheid Gods**'. Deze staat recht tegenover de '**wijsheid van déze eeuw**', welke eveneens tenietgaat.

De beheersers van deze eeuw zijn de boze geesten in de hemelse gewesten, welke onder leiding van satan de koningen of beheersers der wereld manipuleren. Deze boze geesten knechten de mensheid en de overige schepping en doen haar zuchten in het klimaat van de Dood. Dit klimaat legt een claim van wetteloosheid en vruchteloosheid op alle mogelijke terreinen van het aardse leven (Rom.8).

'Déze eeuw' is echter in geestelijke zin echter ook aan te merken als de tijdsperiode, waarin het '**lichaam van Christus**' als de ware gemeente binnen de 'moederschoot' gevormd en tot volmaaktheid gebracht wordt. Dit gebeurt temidden van de strijd welke in de hemelse gewesten gevoerd wordt tegen de boze geesten welke onder leiding van de duivel staan (Ef.6).

De '**moederschoot**' is het hemelse Jeruzalem, waarmee de rechtvaardigen van alle tijden worden aangeduid (Gal.4:26,27).

'*Deze eeuw*' is dus begonnen bij de openbaring van Jezus als de **Christus**. Hij is daarmee de éérste Zoon van God. '*Deze eeuw*' eindigt bij de openbaring van de 'véle zonen', welke tot dezelfde heerlijkheid worden gebracht als de 'Eersteling' (Hebr.2:10). Dit is dan ook de openbaring van het gehéle '**lichaam van Christus**', waarvan de leden bestaan uit mensen, welke vervuld zijn met dezelfde Geest als die van het Hoofd van het lichaam. De heerlijkheid van Christus is namelijk ook de heerlijkheid van het '**lichaam van Christus**'.

Het eerder genoemde **geheim van God** is gericht op het herstel en de heerlijkheid van de mens. Deze heerlijkheid is al van eeuwigheid af vastgelegd en de trouw van onze God staat garant voor het bereiken van dit doel, zij het volgens de enige daartoe leidende weg. Dit is de weg van persoonlijke **bekering, geloof** in de Heer Jezus en het innerlijke tot **wedergeboorte** ofwel '**innerlijke opstanding**' komen vanuit een persoonlijke gehoorzaamheid aan het Woord Gods.

In **2Cor. 4 :4** lezen we wat de apostel Paulus schreef over de '**god van deze eeuw**'. Dit is de duivel, de mensenmoordenaar vanaf het begin. Deze verblindt de overleggingen van de (godsdienstige) ongelovigen, zodat zij niet ontwaren het licht van '**het evangelie van de heerlijkheid van Christus**'. De titel 'Christus' is de van oorsprong bedoelde ware mens, die **het beeld Gods** is (vgl Gen.1:27).

Vragen/opdrachten bij les 20

1. Hoe en waar wordt het 'lichaam van Christus' gevormd?
2. Wat houdt voor u de strijd in de hemelse gewesten in?

1.1.2. de komende eeuwen

In Ef.2:6,7 stelt de apostel Paulus, dat de taak van het 'lichaam van Christus' in de hemelse gewesten bestaat in het tonen (tot uitdrukking brengen) van de overweldigende rijkdom van de genade van God in overeenstemming met Zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Dit geldt dan voor de '**komende eeuwen**', ofwel de tijdperken, welke het **herstelplan** van onze God markeren.

In 1Tim.1:17 geeft de apostel een lofprijzing aan de '**Koning der eeuwen**', de onvergankelijke, onzienlijke en enige God. Hij immers is de Auteur van dit geweldige herstelplan, dat alle 'eeuwen' omspant.

De '**komende eeuwen**' omvat het einde der tijden, waarin de gemeente van Jezus Christus haar zegenrijke bediening vervult. Zij is niet slechts actief op aarde t.a.v. de natuurlijke wereld, maar ook en vooral in de geestelijke wereld (hemel), waar het zo genoemde '**laátste oordeel**' wordt voltrokken (Op.20:11-15). Hierin worden de 'doden', welke als '**rechtvaardigen**' en '**onrechtvaardigen**' nog in het dodenrijk verblijven, geoordeeld op grond van de werken, die zij verricht hebben.

De 'doden' staan in hun nog onvolkomen en min of meer beschadigde innerlijke mens voor de 'grote witte troon' om rechtvaardig te worden geoordeeld. Over het komen van dit rechtvaardig eindoordeel profeteerde onze Heer al kort voor Zijn lijden en sterven (Matth.25:31-46).

Dit 'laatste oordeel' tussen 'rechtvaardigen' en 'onrechtvaardigen' wordt uitgevoerd door het genoemde 'lichaam van Christus', ook aangeduid als de **heiligen** (1Cor.6:2). Er wordt rechtvaardig geoordeeld op grond van de persoonlijke 'werken'. In dit oordeel worden de Dood en zijn machten van het dodenrijk volkomen 'ontmanteld' en als 'naakte' geesten in de 'poel des vuurs' of 'tweede dood' geworpen.

Waar deze de demonen zelfs dan nog niet willen loslaten, zullen er ook mensen met hen geworpen meegesleurd worden bij hun eeuwige verwerping in de 'poel des vuurs' (Op.11:18; 20:11-15).

1.1.2.1 'de toekomstige eeuw'

Van de 'toekomstige eeuw' is eveneens sprake in Matth.12:32. De Heer

Jezus sprak over het 'waardig gekeurd zijn om deel te verkrijgen aan **díe eeuw** en aan de opstanding uit de doden' (van tussen de doden uit).

In Efeze 1:20-23 gaat het ook over deze 'toekomstige eeuw', waarin de Heer als Hoofd van zijn 'lichaam' gezeten is aan de 'rechterhand' van God (uitdrukking voor de kracht van de heilige Geest). De Geest van God vervult het hele 'lichaam' van Christus als '**zonen Gods**'.

Het '**lichaam van Christus**' is de '**tent**' of '**tabernakel**' (SV) welke onze God opricht temidden van een beschadigde mensheid om van daar uit alle 'tranen' te wissen en alle dingen niéuw te maken (Op.21:4,5). Deze werkelijkheid werd reeds vanaf de uittocht uit Egypte afgebeeld door het '**schaduwvolk**' **Israël** en ook in de **voorschriften**, welke Mozes t.b.v. dit volk ontving vanaf de berg Sinai (Ex.19 e.v.).

Ook in Hebr.6:5 is sprake van de krachten van deze 'toekomstige eeuw', welke reeds nú gesmaakt kunnen worden. Deze zijn gerelateerd aan de heilige Geest en het goede Woord Gods en maken deel uit van het '**volkomene**', dat moet volgen op het '**fundamentele**' m.b.t. de ware God en Zijn dienst.

De 'toekomstige eeuw' is de periode van herstel, welke zoals reeds gezegd, ook wordt aangeduid als het '**duizendjarige vrederijk**', waarin satan gebonden zal zijn in de afgrond. De gemeente met Jezus Christus als Hoofd heerst dan op de aarde. Dit heersen vindt plaats op de juiste wijze naar de oorspronkelijke bedoeling van de Schepper (Gen.1:26-28).

Op dit 'lichaam van Christus' rust dan de Geest van wijsheid en verstand, van raad en van sterkte, van kennis en vreze des Heren. Er zal dan naar rede en billijkheid geoordeeld worden over de geringe en ootmoedige mens. Tegelijk wordt een rechtvaardig oordeel geveld over alle onrecht en goddeloosheid, terwijl gerechtigheid en trouw als een samenbindend geheel zullen functioneren (vgl Jes.11:1-10; 65:17-25).

Vragen en opdrachten bij les 21

1. Wat is de taak voor het 'lichaam van Christus'?
2. Wat houdt het 'laatste oordeel' in?
3. Bedenk voor u zelf, wat 'krachten van de toekomstige eeuw' zijn.

XXVI. ad 1.3.2. Het Pinksterfeest

Het nieuwe 'spijsoffer'

Het tweede grote feest in de jaarlijkse cyclus is het **Pinksterfeest**. In de in les 2 gegeven opsomming van zeven feestelijke activiteiten blijkt dat het Pinksterfeest daarin precies in het midden ligt.

Het Pinksterfeest wordt in de bijbel ook het '**feest van de oogst**' of het '**feest der weken**' genoemd. Het vormde een afsluiting van de gersteoogst, waarvan het Pascha (Paasfeest) en het **feest der ongezuurde broden** het begin vormde.

Precies de 50e dag (dus na zeven volle weken) vanaf de eerste sabbat, waar het Paasfeest mee begon, werd het Pinksterfeest gevierd. Pinksteren betekent '**vijftigste**'.

Let op: Tussen de opstanding van de Heer Jezus en de uitstorting van de heilige Geest op de eerste discipelen lagen ook precies zeven weken (Lezen: Lev.23:9-21).

Tussen het Pascha en het Pinksterfeest lag dus het rijp worden van de gersteoogst. Het 'feest der weken' was dan de afsluiting van deze oogst. De gersteoogst is dus een prachtig schaduwbeeld van de ontwikkeling van het 'lichaam van Christus', de ware gemeente. Deze wordt tot volmaaktheid gebracht door de Geest van God, welke ook de **Geest van de Gemeente** is.

De gersteoogst is de oogst van 'eerstelingen'. De '**Eerstelingsgarve**' aan het begin (onze Heer Jezus) en de totale oogst van '**eerstelingen**' aan het eind (de volmaakte gemeente) vormen samen het '**lichaam van Christus**'. Dit openbaart zich in de eindtijd als '**zonen Gods**' t.b.v. het binnenhalen van de rest van de 'oogst'. In de brief van Paulus aan de Romeinen is in dit verband sprake van de openbaring van vele '**zonen Gods**'.

Dit is eveneens een aanduiding voor de ware gemeente, het 'lichaam van Christus'. Dit 'lichaam' zal naar het plan van de Schepper (het 'eeuwig voornemen') worden ingezet tot het bewerken van het herstel van de hele schepping en in eerste zin het binnenhalen van de rest van de oogst.

In onze tijd naderen we de volheid van deze '**gersteoogst**'. De ware gemeente van Jezus Christus komt openbaar vanuit de hemelse gewesten, waar zij

haar plaats en taak heeft (Ef.2:6, 7: 6:10 ev). Hierop wacht de onder het juk van de demonen zuchtende schepping met reikhalzend verlangen. En ook wijzelf, indien we gedoopt zijn met de Geest van de Vader, zuchten in deze verwachting en verlangen ernaar, zodat ons (geestelijk) lichaam verlost zal zijn van de nog immer knellende heerschappij van de Dood (Rom.8: 19,29).

In Lev.23:16 is m.b.t. de Heer en Zijn lichaam sprake van een '**nieuw spijsoffer**' als vervolg op het '**eerste spijsoffer**' en in feite één geheel daarmee.

De Israëlieten moesten uit de rijpe gerstekorrels **fijn meel** maken en daaruit **twee gezuurde broden** bakken en deze als een beweegoffer voor de Here brengen (:17). Er is dan weer sprake van '**eerstelingen**'. Fijn meel (bloem!) is gezuiverd van alle onzuiverheden. Niet de geringste vermenging van waarheid en leugen (dwaling), maar enkel waarheid.

Er is ook sprake van **twéé tienden** fijn meel. Twee gelijke porties. Dit duidt ook op de gemeente van Jezus Christus, welke bestaat uit twee volkomen gelijkwaardige delen:

- de **gelovigen uit de besnijdenis (Joden)**, die van het juk van de 'wet' moesten/worden vrijgemaakt om 'in Christus' te komen en
- de **gelovigen uit de heidenen (niet-Joden)**, welke uit de al of niet godsdienstige wereld werden/worden vrijgekocht van hun door de vaders overgeleverde ijdele wandel, ook om zo 'in Christus' te komen.

Samen zijn deze beide delen gevormd tot '**één nieuwe mens**', naar de bedoeling van God. Het is misleidend om van dit éne, nieuwe spijsoffer t.b.v. de juiste voeding en het herstel van de beschadigde mensheid weer **twéé** delen te maken door scheiding aan te brengen tussen gelovige Joden en gelovige niet-Joden (heidenen). Het is evenzo een aantasting van de zuiverheid van het beeld om te menen, dat het ene deel van dit **nieuwe spijsoffer** beter of belangrijker zou zijn dan het andere deel. Zowel Joden als heidenen moeten langs dezelfde weg van bekering, geloof in Jezus Christus, wedergeboorte en vervulling met de Geest van God tot het éne doel komen.

Zolang de overwegingen van de godsdienstige mens nog van de zuivere gedachten van God m.b.t. de mens afwijken of daarmee in tegenstrijd zijn, is deze nog ongeschikt voor het Koninkrijk Gods (Lees Gal.4:4,5; Ef.2:14-22; 1Petr.1:18,19).

Er is bij het Pinksterfeest sprake van **gezuúrd brood** in tegenstelling tot het **óngezuurde brood**, dat bij het Pascha hoorde. De **nieuwe mens-in-Christus** kenmerkt zich door zuivere, onvermengde gedachten van God en vervulling met Zijn Geest. Deze vervullen de mens geheel, zoals zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt (vgl 1Cor.5:6; Gal.5:9). Ze worden niet door bepalingen voor het vlees (wet) bewerkt, maar door de (wet van de) Geest des levens (Rom.8:2-9).

Vragen en opdrachten bij les 22

1. Wat betekent het schaduwbeeld van de gersteoogst?
2. Hoe is het ware 'lichaam van Christus' samengesteld?
3. Wat wil het zeggen een 'ongezuurd brood' te zijn?

XXVII. Gezuurde (beweeg)broden

In de vorige les kwam de gersteoogst in Israël ter sprake als beeld van de ontwikkeling van het 'lichaam', ofwel de ware 'gemeente van Jezus Christus'. Deze ontwikkeling is te vergelijken met de ontwikkeling van een kind in de moederschoot en de uiteindelijk geboorte daaruit.

In de zo genoemde '**volheid van de tijd**' werd de (éérste) Zoon van God uitgezonden in de wereld, welke 'in het boze' ligt, d.w.z. onder invloed van boze geesten (Gal.4:4; 1Joh.5:19).

In uiterlijke zin werd deze 'éersteling van de nieuwe schepping' door God Zelf verwekt in de moederschoot van Maria en als kind uit haar geboren. Maria was hierin de vertegenwoordiger van het **éérste** volk van God. Op haar beurt was dit volk weer een vertegenwoordiging van de gehele **éérste** (natuurlijke) mensheid als nageslacht van de **éérste** Adam.

Tezamen met het 'Hoofd' zal het 'lichaam van Christus' worden ingezet bij het binnenhalen van de totale oogst in het kader van de '**wederoprichting van álle dingen**' en met name de geknechte mensheid (Hand.3:21).

In geestelijke zin zitten we nu volop in de periode van de gersteoogst. In deze periode zijn de '**zonen Gods**' bezig openbaar te komen. Hierop wacht de gehele (bezielde) schepping met een zuchtend verlangen, vanwege de 'slavernij' onder de druk van de boze geesten (Rom.8).

Na het tot volle wasdom komen van de 'zonen Gods' als oogst van éerstelingen zet zich de oogst van alle op de ware God gerichte gelovigen krachtig voort. Deze gelovigen komen evenals de eerstelingenooft voort uit alle stammen, talen, natiën en tongen. Ze hebben op diverse wijzen God gediend, maar ze hebben gemeen het geloof in de schuldvergeving door het 'bloed van Jezus' als de enige weg tot het bereiken van het doel van de ware God.

In tegenstelling met het eten van óngezuurd brood tijdens het Pascha was er tijdens het **Pinksterfeest** sprake van twee '**gezuurde beweegbroden**'. Dit nieuwe, met zuurdeeg doorbakken spijsoffer moesten de Israëlieten meenemen en als een beweegoffer van éerstelingen voor het aangezicht des Heren laten bewegen. Tegelijk hierbij werden **zéven gave éénjarige** schapen, een **jonge stier** en twee **rammen** geofferd (Lev.23:17,18).

Dit '**nieuwe spijsoffer**' is doorbakken en 'gezuurd' met de zuivere gedachten Gods en de vervulling met de heilige Geest. is een typering van de gemeente van Jezus Christus. Het is het aanéengesloten vervolg op het **éérste (ongezuurde) spijsoffer** tijdens het Paasfeest en bestaat uit zowel Joden als heidenen in een harmonieuze éénheid.

Voor ons persoonlijk en ook gemeenschappelijk geldt, dat we ons door de heilige Geest laten vormen tot een '**levend, Gode welgevallig offer**'. God wil namelijk het '**goede, welgevallige en volkomene**' in ons geopenbaard zien (Rom.12:1,2).

Nooit moeten we ons bij het zoeken naar waarheid laten blokkeren door kerkelijke of pinksterdogma's, welke remmend werken op de ontwikkeling in de richting van het voorgestelde doel van God. Hoe goed bedoeld ook zullen deze dogma's blijken te zijn '**oude leren zakken**', welke niet in staat zijn om de '**levende, nieuwe wijn**' van het Koninkrijk Gods vast te houden.

Ieder, die door het **Pááslam** gerechtvaardigd is, wordt ook geroepen tot het **Pínksterfeest** (de vervulling met de heilige Geest) om zo een '**nieuw (spijs)offer**' voor de Here te zijn, evenals de Heer Jezus. Deze sprak: 'Mijn vlees is ware spijs' (Joh.6:55). 'Spijs' is: de wil van de Vader doen, gehoorzaam zijn (vgl Joh.6:27). Jezus deed dit zelf (Joh.4:32,34) en ook wij moeten dit doen om 'in leven te blijven'. En ook voor ons geldt, dat wij 'ware spijs' zullen zijn voor diegenen, die door ons woord in de Heer Jezus zullen geloven (Joh.17:20).

Evenals de Heer Jezus werkte vanuit de 'ware spijs' door de vervulling met de Geest van Zijn Vader, zo is het ook voor ons nodig om persoonlijk vervuld te zijn met deze heilige Geest.

Enkele bijbelteksten welke daar op wijzen zijn:

- **Joh.7:37-39**: drinken van het levend water, d.i. geloven in de woorden van de Heer en zoals de Schrift zegt: 'stromen van levend water', dus 'levende' woorden zullen uit zijn binnenste vloeien door de heilige Geest.
- **Hand.1:8**: kracht ontvangen....om te getuigen.
- **Hand.19:1-7**: in gehoorzaamheid zich laten dopen in de naam van de Here Jezus en als gevolg daarvan de heilige Geest ontvangen. Het bewijs hiervan: spreken in tongen en profetie (= woord der waarheid voor heden en toekomst).
- **Ef.2:6**: overgezet in de hemelse gewesten, in Christus Jezus, dus gezalfd met de heilige Geest.

De Geest van God ontvangen is iets nieuws. Daar moet je rekening mee

houden.

Daardoor wordt je in feite pas **christen** (gezelfde). Oude denk-structuren m.b.t. God en godsdienst gaan er aan. Als je ze toch wil blijven vasthouden, ondanks vervulling met de Geest van God, moet je rekening houden met het verliezen van beide, want 'nieuwe wijn' en 'oude leren zakken' zijn onverenigbaar (vgl Luk.5:36-39). De mens naar Gods wil moet vernieuwd worden in zijn denken om te (h)erkennen, wat de wil van God is: het goede, welgevallige en volkomene (Rom.12:2).

Vragen en opdrachten bij les 23

1. Wat is de taak van de ware gemeente van Jezus Christus?
2. Wat is nodig om deze taak goed te verrichten?

XXVIII. Het Loofhutzenfeest

Het blazen op de trompetten

Hieronder wil ik nog wat nader ingaan op de geestelijke betekenis van de drie genoemde onderdelen van het Lóófhutzenfeest. Eerst lezen: **Lev.23:24-44**.

De aanduiding van de feesten in de eerste, derde en zevende maand geven allereerst de fasen aan voor het persóónlijk ontwikkelen tot het 'zoonchap Gods'. Daarin kennen we immers de reële **bekering** en als gevolg daarvan de innerlijke **wedergeboorte**. En daar aansluitend de persoonlijke **vervulling met de Geest van God** en als resultaat daarvan de **openbaring tot het zoonchap en verandering in een 'punt des tijds'**.

Ook geeft deze aanduiding de ontwikkeling van het 'voornemen des Heren' in de tijd weer. Toen de Heer Jezus Zijn leven overgaf aan de vloek van het kruis, werd daarmee het Paasfeest en het feest der ongezuurde broden vervuld.

Sinds Hij na Zijn opstanding en verheerlijking de Geest van de Vader uitstort in de harten van de gelovigen wordt daarmee het Pinksterfeest vervuld.

Tenslotte zal het gegeven van het Loofhutzenfeest in al haar facetten vervuld worden in de 'volheid van de tijd'. Wij leven in dat opzicht heden in de tijd van de 'zevende maand'. Het grote feest van de inzameling van alle mensen, die tot God behoren, is begonnen.

Het Lóófhutzenfeest op de helft van de 7e maand werd ingeleid met het **blazen op de trompetten** op de eerste dag van de maand aan het begin van de inzameling.

Er werd door de priesters geblazen op twee speciale **zilveren trompetten** (Num.10:1-10). Dit blazen betekende **actie**. In het geval van de oogsttijd betekende dit dus het actief betrokken zijn bij de inzameling van de vruchten.

De priesters zijn in dit gegeven een schaduwbeeld van het **'koninklijk priesterschap'**, het **'uitverkoren geslacht'**, de **'heilige natie'**, het **'volk van Gods eigendom'**, ofwel de **gemeente van Jezus Christus'**. Deze blaast in de **'zevende maand'**, de tijd van het einde en de ontknoping der dingen, de **'trompet'**. Dit is een aanduiding van het ware evangelie van Jezus Christus (1Petr.2:8,9).

De gelovigen worden opgeroepen middels de trompetstoten, om *'op te staan van tussen de doden uit'* en *'Christus over ze kan lichten'*, zodat ze ook deel uit zouden maken van het priesterlijk geslacht, ten eigendom van God (Ef .5:14).

Als de verzoening heeft plaats gevonden en de vervulling met de heilige Geest een feit is, dan begint het meewerken aan het binnenhalen van de oogst voor het doel van God. Hij wil dat *álle* mensen behouden worden en daartoe tot erkenning van waarheid komen. Daarvoor is de prediking van het evangelie van Jezus Christus nodig en daartoe wordt de gelovige mens ingeschakeld. Vanuit en door de gemeente van Jezus Christus wordt het heil van God bekend gemaakt aan *álle* mensen.

De deelname aan het glorieuze 'Loofhutzenfeest' begint bij de **verzoening**. God heeft, nadat Hij ons zelf door Christus met Zich verzoend heeft, aan ons de verzoening tot een bediening gegeven. Hij heeft namelijk in Christus (het evangelie van Jezus Christus) de verzoening van de hele wereld met Zichzelf op het oog (2Cor.5:11-21).

Het is noodzakelijk dat men zich persoonlijk het werk van de verzoening geheel eigen maakt en tot persoonlijke vervulling met de Geest van God komt. Daarom is **een zuiver beeld van God** nodig, zodat men weet hoe Hij over de mens denkt. Er mogen tussen de persoonlijke mens en God geen 'muurtjes' van schuld en onvolkomenheid blijven bestaan, want deze belemmeren de bovengenoemde noodzakelijke activiteit. De gelovige mens mag ook geen onverzoenlijke houding hebben t.o.v. zichzelf. De mens moet ook **in zichzelf verzoend** zijn. Hij mag geen eigen zonden en fouten accepteren of verdoezelen, maar moet eigen 'hart' (geest en ziel) zuiver houden of weer zuiver maken van alle 'aanslag', waarmee de duivel hem mogelijk heeft besmet.

Vragen en opdrachten bij les 24

1. Wat betekent verzoening in het geheel van het Plan van God?
2. Hoe moet dit persoonlijk doorwerken?
3. Weet u wat verzoening voor u betekent?

XXIX. De grote Verzoendag

Tenslotte moet de mens een houding van verzoening hebben **naar anderen toe**, hetzij dichtbij (broeders en zusters) of veraf (je baas, collega, buurvrouw/man, familie enz.). Voor zover het in eigen vermogen ligt, moet de gelovige mens vrede houden met alle andere mensen, waarmee hij/zij één geheel vormt (Rom.12:9-21). Het is zeer bevrijdend te begrijpen, wat verzoening inhoudt voor jezelf en anderen. Het verlangen van de mens om God te begrijpen, werkt mee aan het volwaardig mens worden, zoals God bedoelt. Hij is door Zijn Geest daartoe bezig om de mens te overtuigen van gerechtigheid door het geloof in de verzoening.

De twee genoemde zilveren trompetten werden ook geblazen om tot de strijd te verzamelen. Zo worden ook wij door het **'woord der verzoening'** opgeroepen om niet te strijden tegen 'vlees en bloed' (je medemens of jezelf), maar om de **'wapenrusting Gods'** aan te doen en **'te worstelen tegen de overheden en de machten, de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten'** (Ef.6:10-18).

De machten der duisternis willen de mens namelijk voortdurend van diens gerechtigheid beroven, onophoudelijk diens (vermeende) fouten benadrukken en waar het maar enigszins kan, de mens schuld doen ervaren.

Wanneer de mens in staat is om zich op grond van de gerechtigheid door het **'bloed van Jezus'** vrij te houden van de leugen-geesten, kan hij mee 'worstelen' voor de bevrijding van zijn broeder of zuster, welke daar nog moeite mee heeft.

Als de verzoening zó doorwerkt in het persoonlijk leven, dan neemt ook de **heiliging en reiniging** toe. Men wordt steeds heiliger en reiner naarmate het persoonlijke denken over God, over zichzelf en over de naaste steeds zuiverder wordt.

Kenmerkende 'trompetstoten' klinken door in de volgende woorden:

- 'Bereidt de weg des Heren, effent in de wildernis een baan voor onze God' (Jes.40:3).
- 'Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Matth.3:2).
- 'Laten wij het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene' (Hebr.6:1).

- 'Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn' (Col.3:2).
- 'Beklimt het gebergte, haalt hout en herbouwt dít huis, draaft niet langer voor eigen huis' (Haggai 1:7ev).

De verzoening vond haar hoogtepunt in de viering van **de grote verzoendag** op de tiende dag van de zevende maand. Vóórdat het eigenlijke Lóófhuttenfeest kon plaatsvinden, moest er eerst een reiniging van zonden plaatsvinden. Op de verzoendag werd verzoening gedaan over alle zonden van het volk. In het voorgeschreven ritueel werden **twee geitebokken** genomen, waarover het lot werd geworpen.

De éne bok werd ten **zondoffer** bereid voor het volk en het bloed werd binnen het voorhangsel gebracht en op en vóór het verzoendeksel van de ark der getuigenis gesprengd. Zo werd verzoening gedaan voor al de overtredingen van het volk. Ook werd van het bloed van deze bok gestreken aan de horens van het reukofferaltaar en werd het rondom ter heiliging en reiniging gesprenkeld.

De andere bok werd door Aäron de handen opgelegd, onder belijdenis van alle zonden van het volk. Deze '**zondebok**' werd de woestijn ingebracht als naar een '**onvruchtbaar land**' en daar losgelaten (Lev.16:5,7-10,15-19, 20-22).

De woestijn is zinnebeeldig het dorre klimaat van de Dood. In en vanuit deze 'woestijn' of 'zee' opereren de machten der duisternis, waarvan satan de overste is (vgl Ps 74:13,14 en Jes.27:1 'leviathan').

De werkelijkheid, welke door dit schaduwbeeld werd gesymboliseerd, kennen we in onze Heer Jezus, die 'in zijn lichaam onze zonden op het kruishout gebracht heeft' (1Petr.2:24). Hij werd naar zijn innerlijke mens beladen met de zonde van de hele wereld. Hij was getrouw tot in de dood aan het kruis, het symbool van de vervloeking door God en mensen (Fil.2:8). Hij onttroonde door Zijn volharding in het bitterste lijden de duivel, die werkte met '**het geweld van de Dood**'. Hij bracht daarmee bevrijding voor allen, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren (Hebr.2:14,15 SV).

Zoals de zondebok in het schaduwbeeld naar een 'onvruchtbaar land' werd gezonden, zo heeft in de werkelijkheid onze Heer na het sterven van Zijn lichaam aan het kruis (vgl het offer op het altaar) door middel van Zijn ziel onze zonden 'uitgestort' in de dood. Daarom mocht geen bloed gegeten worden, maar dit moest worden uitgestort (vgl Lev.17:11-14).

Door deze daadstelling van onze Heer werd de zonde der wereld het rijk van de Dood binnengebracht. Ze werden a.h.w. 'begraven' en geworpen in de 'zee van eeuwige vergetelheid' voor God.

Vragen/opdrachten bij les 25

1. Tracht het gegeven van de 'zondebok' te verstaan in de werkelijkheid van Christus.
2. Hoe wordt het rijk van de Dood aangeduid? Tracht dit voor uzelf te omschrijven.

Naast de 'verzoening door Zijn bloed' verbrak de Heer ook 'weeën van de Dood', door als 'Eersteling der nieuwe schepping' zichzelf weer te verbinden met Zijn lichaam in het graf, waardoor dit in een '**punt des tijds**' werd omgevormd in een geestelijk opstandingslichaam. Hij doorbrak dus de claim, die de vorst van het verderf (de Dood) had gelegd op de hele mensheid, waardoor deze tot slavernij was gebracht en waardoor de natiën als met een sluier werden bedekt (Jes.25; Hand.2:24).

Met deze reiniging (verzoening) van de zonde van de wereld legde de Heer Jezus de enige basis voor de mens om in wezenlijke zin 'Lóófhuttenfeest' te vieren. Hij zette Zich na Zijn glorieuze overwinning over de Dood als de '**Vorst van het leven**' aan de '**rechterhand van de Majesteit in de hoge**'. Nadat Hij zó de '**reiniging der zonde**' tot stand had gebracht, heerst Hij namens de Vader in gerechtigheid over alle dingen, om deze door Zijn heilige Geest tot volkomen herstel te brengen (Hebr.1:3).

XXX. ad 1.3.3. het Lóófhuttenfeest

Als climax in de feestencyclus werd in Israëel het **Loofhuttenfeest** gevierd, het **feest van de inzameling**. Dit had alles te maken met de totale oogst van alle gewassen. Het was een feest van vreugde en vrolijkheid voor het aangezicht van de Here.

Het duurde bijna de hele **zevende maand** en omvatte de volgende drie belangrijke onderdelen:

1. het **blazen op de trompetten** op de eerste dag;
2. de **grote verzoendag** op de tiende dag en
3. het (eigenlijke) **lóófhuttenfeest**, zeven dagen lang vanaf de 15e dag.

Zeven dagen lang moesten alle Israëlieten in loofhutten wonen, niemand uitgezonderd. Hierin ligt een belangrijk schaduwbeeld van de door God gewilde gehoorzaamheid, éénheid en rust binnen de gemeente van Jezus Christus. De gehele oogst van graangewassen (brood), olijven (olie) en druiven (wijn) was binnengehaald. Er was geen angst voor de vijanden, maar integendeel juist een gevoel van veiligheid (vgl Ex.34:24).

Het Lóófhuttenfeest duidt ook op de **éénheid** binnen het lichaam van Christus. Deze is niet te forceren door het in uiterlijke zin samenvoegen van verschillend geörienteerde kerkelijke gemeenschappen. Eénheid is een zaak, die het innerlijk van de mens betreft en in de 'hemel' der mensen wordt bewerkt en dáár zich ontwikkelt.

We weten uit de bijbel, dat God één is (Deut.6:4). Dat wil niet slechts zeggen, dat er maar één God is (1Cor.8:4-6), maar veel meer dat Hij onveranderlijk is, enkel licht en leven. De Heer Jezus doelde op deze éénheid, toen Hij zich in dit opzicht gelijkstelde met de Vader in de uitspraak: **'Ik en de Vader zijn één'** (Joh.10:30). Zo bad de Heer ook voor Zijn discipelen: **'Vader, Ik wil dat zij één zijn, net als wij'**, dus innerlijk ongedeeld en gelijk gericht (Joh.17).

Het Lóófhuttenfeest als 'feest der inzameling' was alleszins een feest van **vreugde**. Daarom is dit feest een heenwijzing naar de uiteindelijke volheid van het volk van God. Deze wordt gekenmerkt door een duurzame, diepe en rijke vreugde. Niet slechts een tijdelijke, uiterlijke uitbundigheid, want deze is slechts schijn. Het betreft hier een innerlijke blijdschap door de heilige Geest, waarmee het hele wezen van de mens zal zijn doortrokken. Dat komt omdat niet slechts de buitenzijde, maar vooral de binnenzijde van de 'beker' totaal gereinigd is (vgl Ps 23 en Matth.23:25). Daarom komt er uit deze 'beker' zuivere, sprankelende wijn tevoorschijn, welke niet bedwelmt, maar bovenmate verkwikt.

XXXI. Openbaring van vele 'zonen Gods'

Op het rijp worden van de **'gersteoogst'** ofwel de openbaring van het 'lichaam van Christus' wacht de gehele schepping met zuchtend verlangen, de mens voorop. De schepping ligt door de verwording vanwege de zonde onder de heerschappij van de Dood, hetgeen zich uit in **vruchteloosheid**. De schepping zucht en is in barensnood om de eerste zonen voort te brengen. Slechts deze kunnen haar van haar 'dienstbaarheid aan de vergankelijkheid (claim van de Dood!) bevrijden en weer tot haar oorspronkelijke bestemming terugvoeren.

Het 'zuchten' van de schepping gaat ook de 'zonen in ontwikkeling' niet voorbij. Zij, die de Geest van God als **'eerste gave'** ontvangen hebben, zien eveneens met zuchtend verlangen uit naar dit zoonschap, waarin hun (geestelijk) lichaam geheel wordt onttrokken aan de vergankelijkheid (claim van de Dood!)

Deze **'eerstelingen van de nieuwe schepping'** weten, dat de **'aardse tent'**, waarin ze nog wonen, wordt afgebroken vanwege de vele verdrukkingen. Ze weten echter ook, dat zij een **'gebouw van God'** vormen als een eeuwig 'huis in de hemelen'. Dit is het zich openbarende **'lichaam van Christus'**, waarin ze 'overkleed' worden tot heerlijkheid (Rom.8:18-30; 2Cor.4:16-5:10).

Dit is het getuigenis van de heilige Geest aangaande de **ware mens**; het **getuigenis van Jezus**, hetwelk de **'geest der profetie'** is. Op deze wijze aanvaardt de Heer in Zijn lichaam, aan wie Hij als 'Hoofd boven al wat is'

gegeven is, het koningschap. De **'bruiloft des Lams'** neemt dan een aanvang, wanneer de Heer Zijn **'vrouw'** tot Zich genomen heeft en deze zich bekleed heeft met **'blinkend en smetteloos fijn linnen'** vanwege haar rechtvaardige daden.

De gehele gelovige mensheid en met haar de gehele zuchtende schepping jubelt dan als een **'stem van vele wateren'** en als een **'stem van zware donderslagen'**:
HALLELUJA! DE HERE ONZE GOD HEEFT HET KONINGSCHAP AANVAARD
(Ef.1:23; Op.19:6-10).

Vragen en opdrachten bij les 26

1. Tracht te verstaan waar het symbool van de twee geitebokken op slaat.
2. Bedenk het grote belang van de openbaring van de vele zonen Gods in het kader van het herstelplan van God.

Het koningschap van onze Heer krijgt dus allereerst gestalte in het '**lichaam van Christus**'. Hiervan is de Heer Jezus de **Eersteling**. Dit '**lichaam**' wordt volmaakt in al haar delen door de openbaring van de vele '**zonen Gods**', welke tot dezelfde heerlijkheid als de Eersteling gebracht worden. Daartoe dient het **evangelie van Jezus Christus**, dat sinds de uitstorting van de heilige Geest gepredikt wordt en vrucht draagt in de gehele wereld.

XXXII. Inzameling in de 'volheid van de tijd'

De **zevende maand** is het beeld van de **eindtijd**, de tijd van de oogst. Deze tijd zijn we reeds ingegaan. Allereerst komt in deze tijd de **gemeente van Jezus Christus** tot volheid en vervolgens door haar **de gehele schepping**. Dit proces vindt plaats ondanks grote strijd en moeite vanwege de tegenstand der boze geesten. Door de kracht van Zijn inwonende Geest zal het werk van God echter ondanks deze felle tegenstand tot de bestemde volheid gebracht worden.

Het is nodig en mogelijk dat wij daarom geloof hebben in de overwinning over de machten der duisternis vanwege de Geest die ons geschonken is ter inwoning. Deze Geest maakt de mens tot ware christen. Voor de gelovige die deze Geest nog niet heeft ontvangen, geldt dat hij of zij zich daartoe zal reinigen en zich daarnaar gelovig zal uitstrekken. Dit is mogelijk vanwege de gegeven belofte, dat deze gave voor ieder is die daarom gelovig vraagt (Matth.3:11; Luk.11:13; Joh.1:5, 11:16).

Door het toebereidende werk van de heilige Geest komt eerst de **ware gemeente** (de verzameling van Geestvervulde gelovigen ofwel het '**lichaam van Christus**') tot onberispelijkheid. De verzoening is dan totaal doorgewerkt. De Heer Jezus zal dan Zijn 'vrouw', die Hij verworven heeft en met '**smetteloos fijn linnen**' (volle gerechtigheid) heeft bekleed, **onberispelijk** vóór Zich stellen. Zij is dan 'tot alle goed werk volkomen toegerust' (Ef.5:26,27; 2Tim.3:17; Op.19:8).

Het gaat erom, dat ieder mens persoonlijk de volheid van de verzoening ervaart. Daarvoor is een innerlijke '**metamorfose**' of **gedaanteverwisseling** nodig, evenals dat gebeurt in het proces, waarin de rups tot vlinder wordt. Een rups komt tevoorschijn uit het eitje van de vlinder. De rups is voor zijn voeding en zijn hele levensloop echter geheel afhankelijk van de vegetatie op de grond. Zij is '**van beneden**', d.w.z. gebonden aan de aarde.

Een vlinder daarentegen kan zich vrij bewegen, niet alleen in de lucht, maar ook op de momenten, dat ze gebruik maakt van de begroeiing op aarde. Zij is **'van boven'** en beleeft een grote mate van vrijheid. Wel is er samenhang tussen de rups en de vlinder. De vlinder heeft de rups nodig om tot vlinder te kunnen uitgroeien middels het voedsel, dat de rups tot zich neemt. De rups heeft geen andere functie dan het leven door te geven, zodat de vlinder zich in al haar schoonheid en mogelijkheden kan manifesteren. De rups is zelf niet vruchtbaar en niet in staat zich te vermeerderen, zoals de vlinder dat doet. Ook de godsdienstige mens moet zo tot geestelijk mens uitgroeien door zich te voeden met het goede woord Gods. Hij moet zoals de apostel Paulus het benoemde, **vernieuwd worden in denken!** (Rom.12:2). Het gaat er om, dat het leven van Jezus en niet slechts de kennis óver Jezus in de mens tot volle rijpheid komt. Dat is de ware betekenis van het Loofhuttenfeest!

Zowel in de profetieën van de oude bedeling als in de gelijkenissen van de Heer en de brieven van de apostelen komt regelmatig het begrip 'oogst' ter sprake (zie in de concordantie onder 'oogst', 'oogsten' en 'oogsttijd'). Zoals de oogst een centrale plaats heeft in het natuurlijke leven, zo is dit begrip ook van centrale betekenis in het Koninkrijk der hemelen.

Vragen en opdrachten bij les 27

1. Lees de aangeven bijbelgedeelten m.b.t. het Loofhuttenfeest door.
2. Bedenk de hoge roeping voor ons als christenen. Lees 2 Petrus 1: 10,11

XXXIII. De hemelse werkelijkheid

Sinds de overwinning van onze Heer Jezus aan het kruis is de duivel niet meer de erkende 'overste der wereld'. Dat is namelijk sindsdien onze Heer Jezus. Hij heeft van de Vader in de hemel '**alle macht in hemel en op aarde**' ontvangen (Matth. 28:18).

De duivel als overste van de boze geesten in de hemelse gewesten gaat nog wel onophoudelijk rond 'als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden'. Maar ondanks deze dreiging, welke met lijden gepaard gaat, kunnen gelovigen hem echter in geloof weerstaan en over hem heersen vanwege de overwinning van onze Heer Jezus (1Petr.5:8,9).

De drie hemelen

Het begrip 'hemel' wordt zowel in de evangeliën als in de brieven van de apostelen vaak meervoudig gebruikt. Ook worden in de profetie van de bijbel drie situaties vermeld, welke de aanduiding 'hemel' dragen als aanduiding van een geestelijke, niet tastbare wereld (vgl 2Cor.12:2). De apostel Paulus vermeldt daar, dat hij in de geest werd 'weggevoerd' tot in de '*derde hemel*'.

In de brieven van de apostelen wordt gesproken over 'al wat in de hemelen is' (Ef.1: 10); over 'alle geslacht in de hemelen' (3: 15); over de Christus, die 'is opgevaren boven alle hemelen' (4: 10).

Er is ook sprake van de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, die 'de hemelen is doorgestaan' (Hebr.4: 14) en 'die boven de hemelen is verheven' (7: 26).

Tenslotte noem ik nog de aanduiding 'eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen' (12: 23). Dit duidt m.i. op het 'lichaam van Christus', dat als 'zonen Gods' centraal staat temidden van de totale geredde mensheid, als de 'tempel' temidden van 'de stad Gods'.

Ik wil vanuit de bijbelse gegevens een indruk geven van de drie opéénvolgende hemelsituaties welke in de profetie van de bijbel worden genoemd binnen het totale herstel van de schepping.

De 'eerste' hemel

De apostel Paulus spreekt in de brief aan de Efeziërs enkele malen over '*de hemelse gewesten*'.

In deze geestelijke situatie komen *licht en duisternis, waarheid en leugen, recht*

en onrecht naast elkaar voor en zijn soms naar het schijnt a.h.w. met elkaar verstrengeld in de levens van mensen.

Dat houdt dus ook in, dat er in de 'eerste hemel' zowel goede als boze engelen opereren en met elkaar in strijd gewikkeld zijn. Daarom spreekt de apostel Paulus over de 'strijd in de hemelen of hemelse gewesten' (Efeze 6). Deze geestelijke situatie is aan te duiden als de '**eerste hemel**' of hemelsituatie sinds het herstelplan van God is aangevangen met de openbaring van de Christus.

Allereerst heeft onze Heer Jezus de strijd in de hemelen gestreden en Hij overwon. Al direct nadat Hij vervuld werd met de Geest van God na zijn doop in de Jordaan door Johannes de Doper, werd Hij door deze Geest naar de 'woestijn' geleid, om verzocht te worden door de duivel (Matth. 4; Marc. 1; Luk. 1). Dit was niet een aardse woestijn, maar een aanduiding van het geestelijk dorre gebied in de hemel, waar ieder mens naar geest en ziel in meerdere of mindere mate vertoefde als in slavernij onder de heerschappij van de Dood. De '*eerste Adam*' werd door de Schepper geplaatst in de '*hof van Eden*' om geconfronteerd te worden met de duivel. Net als de 'woestijn' is ook de 'hof van Eden' een aanduiding van de 'eerste hemel', waar een confrontatie met de duivel plaats vindt.

De eerste Adam (natuurlijke mens) viel voor de verleiding door de duivel en werd een slaaf in plaats van een heerser in de goede zin. De '*laatste Adam*', verbonden met de Geest van God echter hield stand in deze verleidingen. Hij hield zich vast aan het Woord van God en Hij kwam als overwinnaar te voorschijn.

Ook toen de duivel met al zijn demonen op Hem losstormde, toen Hij aan het kruis hing, bleef Hij stand houden en kon het uitroepen: **Het is volbracht!** Zelfs hield Hij stand, toen Hij daarna afdaalde in het dodenrijk en de 'sleutels van Dood en dodenrijk' voor zich opeiste. Hij stond tenslotte als overwinnaar op 'uit het graf' en ook Zijn lichaam was omgevormd tot een geestelijk lichaam, niet meer ondergeschikt aan plaats of tijd!

Deze overwinning van onze Heer is de basis voor ons als christenen, die evenals de Heer Jezus na bewuste *bekering* en *wedergeboorte* eveneens de heilige Geest ontvangen. Dit is de wil van God, omdat Hij de duivel en de Dood uit Zijn schepping wil verdrijven met volledige inschakeling van de mens. Met de heilige Geest verbonden plaatst Hij daarom de mens in de hemelse 'hof van Eden'. Dit is de ***eerste hemel***.

Ten behoeve van de '**strijd in de hemelen**' ontvangen kinderen van God de 'gaven van de heilige Geest'. Daarbij behoort ook de **geestelijke wapenrusting**, zoals in Efeze 6 beschreven. Wanneer deze in geloof gehanteerd wordt, staan de goede engelen als dienende geesten de gelovigen voortdurend ter beschikking. Deze cherubijnen (strijdende engelen) zijn krachtige helden en staan onder leiding van de aartsengel Michaël.

In de geestelijke strijd worden de '**zonen Gods**' gevormd. Dit '**lichaam van Christus**' zal zich op aarde openbaren, Hiernaar verlangt de hele zuchtende schepping, welke door deze 'zonen' zal worden bevrijd van de '*dienstbaarheid aan de vergankelijkheid*' (Rom.8). Dit proces van bevrijding heeft zich ingezet bij de reeds genoemde overwinning en verheerlijking van onze Heer.

Het ligt in het welbehagen van onze God, dat Hij als Vader '*vele zonen*' tot heer-lijkheid zal brengen. Daartoe heeft Hij hun Leidsman overgegeven aan het lijden onder de claim van de Dood, om Hem daar doorheen als dé Mens te volmaken (Hebr.2: 8b -13).

Net als bij de Heer Jezus, zullen ook de '*vele zonen*' Gods' zich openbaren. Ook zij worden bij hun strijd in de hemelen ter bevrijding van de mensen bijgestaan door de krachtige engelen, welke de Vader hen ter beschikking stelt. Deze engelen hebben als taak en zijn daarvoor toegerust, om te strijden tegen de duivel en zijn engelen. Zij drijven hen op het machtswoord van de 'zonen Gods' uit bij de bevrijding van de kinderen Gods en werpen hen '*in de afgrond*', waar ze worden bewaard tot het oordeel op de 'jongste dag'.

Het is engelen verboden zich te hechten aan de innerlijke mens. Wetteloze geesten echter zoeken voortdurend oorzaken om mensen (soms al vroeg) te bezetten en over hen te heersen. Ook zijn er mensen, welke zich willens en wetens openstellen voor leringen en werkingen van boze geesten, welke op deze wijze (tijdelijk) hun oordeel ontvluchten. Deze engelen zijn namelijk aan hun eigen oorsprong en taak ontrouw geworden en hebben hun eigen, door de Schepper bepaalde 'woning' verlaten. Ze hebben sindsdien getracht zich te verschuilen '*op aarde*', dus in deze mensen, die ze zó tot *bezet gebied* maken.

Bij de openbaring van de zonen Gods zullen net als bij de openbaring van hun Leidsman vele kinderen Gods bevrijd worden van de invloed van de boze geesten. Deze 'profeten van de eindtijd' j werpen net als hun Meester de boze geesten, welke de 'hemel' van de mensen bezet houden en deze tiranniseren. De 'hemel' van de mensen wordt geschoond van elke invloed van duisternis en komt dan in de volgende 'hemel-situatie (zie les 29).

De machten worden uitgedreven in de **afgrond**, waar ze naar het oordeel van de levende God aan 'krochten der duisternis' (. Dit is voor hen een 'plaats der pijniging' want daar worden ze door werkeloosheid gekweld en zijn aan '**krochten der duisternis**' overgegeven. Ze wachten hier noodgewongen en in grote angst op het komende oordeel van de grote dag Gods (vgl Luc.8:31; 2Petr.2:4; Jud.:6,7).

De grote kloof

De innerlijk niet wedergeboren mens bevindt zich nog onder de claim van de Dood. Het 'rijk van de Dood' wordt in de profetie van het boek 'Openbaring van Jezus Christus' wel voorgesteld als een zee. Daarin verblijven vissen (denk aan mensen) dicht aan de oppervlakte, waar nog veel invloed van licht (denk aan invloed van de goede God) is. Hoe dieper echter in de zee, hoe meer duisternis en minder invloed van licht.

Helemaal in de diepte van de zee zijn de diepzeetroggen, waar geen sprankje licht meer doordringt en waar de zeemonsters (denk aan de 'krochten der duisternis') verblijven.

Tijdens het aardse leven kan de mens door zich tegen het eigen geweten in met zondemachten in te laten, steeds verder wegzinken in de zee en steeds meer onder invloed van de duistere machten komen. Daar tegenover staat, dat de mens ook door eigen keuze kan breken met diverse vormen van ongerechtigheid. Hij kan daardoor weer meer naar het licht opklimmen.

Wanneer de mens gestorven is, valt er een definitieve scheiding tussen *onrechtvaardigen* en *rechtvaardigen*. (Let op dat er nog geen sprake is van al of niet kennen van of geloven in de Heer Jezus als de enige weg tot behoud).

Deze scheiding stelde de Heer Jezus voor als een '**onoverbrugbare kloof**' (vgl de gelijkenis van de 'rijke' man en de 'arme' Lazarus. welke beide in het dodenrijk verkeren. De innerlijke mens van de onrechtvaardige 'rijke' man kwam bij zijn sterven als 'naakte' onrechtvaardige aan de duistere zijde van deze kloof (vgl de diepte van de zee) terecht, waar hij door de demonen gepijnigd werd. De 'arme' Lazarus ('God is mijn hulp') daarentegen werd bij zijn sterven door de gediensdige engelen gedragen in de '**schoot van Abraham**' aan de lichtzijde van deze kloof (vgl de oppervlakte van de zee). Lazarus was in tegenstelling tot de 'rijke' man naar zijn innerlijk 'bekleed met de klederen des heils en de mantel der gerechtigheid' (Jes.61:10).

Bij de komst van de Heer Jezus, nu ca 2000 jaar geleden, werd het *Koninkrijk van God* openbaar. Hij volbracht als het Lam Gods de reiniging van de zonde van de hele wereld. Hij bracht bevrijding door het 'juk van de drijver' (duivel) te verbreken (Jes.9: 3).

Sindsdien wordt de mens, die tot bekering (= berouw van zonden) en geloof (in de daadstelling van de Heer Jezus) komt, gerechtvaardigd en vanuit de macht van de duisternis (de claim van de Dood) overgeplaatst in het '**Koninkrijk (van de Zoon) van God**' (Joh.5:24; Col.1: 13). Daar heerst alleen licht, vrede, blijdschap en gerechtigheid. In deze 'lichtzijde' van het dodenrijk wordt de rechtvaardige mens evenals Lazarus vertroost door het evangelie van het Koninkrijk van God, dat ook daar gepredikt wordt, wellicht door de genoemde 'zonen Gods' (vgl 1Petr.3:19).

Deze voor de mens zo blijde boodschap brengt hem tot innerlijke volwassenheid en geestelijke rijpheid om vervuld te worden met Gods Geest. Door deze Geest wordt hij dan tot **mens-in-Christus** gemaakt en maakt dan deel uit van het 'lichaam van Christus'.

De ontwikkeling voor de mens-in-Christus ligt dus in het verlengde van de overwinning van Jezus Christus over duivel en Dood. De 'eerstelingen' van de nieuwe schepping hebben deel aan de zo genoemde '**eerste opstanding**'. Deze zijn gekocht uit de mensen als 'eerstelingen' voor God en het Lam. Zij zijn het, die het Lam volgen waar het ook heengaat. Zij staan met het Lam op de **heilige berg Sion**, een schaduwbeeld van de vervulling met de Geest van God. Op deze 'berg' wordt de ware Gemeente van Jezus Christus gebouwd als een '**tempel, heilig in de Here**' en tot een '**woonstede Gods in de Geest**' (Ef.2:21,22; Op.14:1-5).

Ten tijde van de 'eerste opstanding' breekt er een periode van rust en herstel aan. 'Deze eeuw' is dan afgesloten. De 'zonen Gods', welke deel hebben aan de 'eerste opstanding', zijn net als de Heer zelf **zalig en heilig** en functioneren volledig naar de bedoeling van God. Zij zijn evenals de Heer totaal onttrokken aan de claim van de Dood.

In de nu volgende periode zal het verheerlijkte 'lichaam van Christus' heersen als koningen, terwijl de Heer zelf de 'Koning der koningen' is (Op.20:4-6). Deze 'toekomstige periode', waarin de duivel en zijn engelen gebonden zijn in de tot een bestemde tijd verzegelde afgrond, wordt in profetische zin aangeduid met het begrip '**duizendjarig (vrede)rijk**' (Dan.12; Op.12; Op.20).

Vragen en opdrachten bij les 28

1. Tracht de gelijkenis van de 'arme' Lazarus en de 'rijke' man te verstaan m.b.t. de geestelijke werkelijkheid.
2. Wat betekent voor u de strijd in de hemelse gewesten?

XXXIV. Het doorgaande herstel

In het in de vorige les omschreven '**heersen in gerechtigheid**' zijn de vele 'zonen Gods, welke het Lam zijn gevolgd, waar het ook heen ging, de 'eerstelingen' uit de mensen, actief betrokken. Zij staan centraal in het herstel van de schepping. Bij dit herstelwerk worden de **genadegaven van God** gehanteerd tot het bewerken van heil voor niet alleen de beschadigde ménsheid van alle tijden, maar ook voor het gedegenereerde dieren- en plantenrijk. Er zal vrede zijn alom tussen mensen en dieren onderling, terwijl de flora en fauna welig zullen tieren en in harmonie functioneren. Er zal totaal geen kwaad en verderf meer bedacht of gesticht worden op Gods '**heilige berg**' (de herstelde aarde). Heerlijk om daaraan mee te mogen werken.

Na deze herstelperiode wordt satan losgelaten. Hoewel hij naar zijn onveranderlijke aard opnieuw zal rondgaan om de volkeren te verleiden, zal hij na korte tijd en nu voor eeuwig geworpen worden in de eeuwige afgrendeling van elke vorm van licht en leven. Deze wordt de '**poel des vuurs**' genoemd (Op.20). In deze poel verblijven reeds het '**Beest uit de afgrond**' en zijn vazal, het '**Beest uit de aarde**'. Het 'Beest uit de afgrond' is een sterke boze geest. Deze incorporeert zich op occulte wijze in de Antichrist, welke als het 'Beest uit de aarde' wordt voorgesteld. Hij bewerkt, dat het eerste beest aanbeden wordt. Vanwege hun nauwe verbondenheid werden deze beide 'beesten' tezamen gegrepen toen zij de 'koningen der aarde' verleid hadden om oorlog te voeren met de '**Ruiter op het witte Paard**' en Diens leger. Zij werden als een 'twee-éénheid' tezamen geworpen in de 'poel des vuurs' (2Thess.2; Op.13).

In les 28 werd eveneens de zo genoemde '**strijd in de hemelse gewesten**' omschreven. De 'hemelse gewesten' of de 'lucht' (SV) is een aanduiding van de **éérste** van de in deze les genoemde '**drie hemelen**'.

De mens-in-Christus volgt als volwaardige medewerker van Jezus Christus het Lam als de genoemde 'Ruiter op het witte Paard' op Diens zegetocht eerst in de strijd in de eerste hemel of 'hemelse gewesten'.

De 'tweede' hemel

Wanneer uit de eerste hemel elke duivel is verdreven en er alleen sprake is van het 'koninkrijk Gods', dan vervolgt de genoemde zegetocht van de Heer met Zijn heiligen zich in de '**tweede hemel**'. In deze situatie vindt het herstel plaats van de

overige schepping.

De Heer Jezus regeert als de uitvoerder van het grote *Herstelplan van God* vanaf de *'grote witte troon'*. Maar Hij is daar niet alleen gezeten. In een hoedanigheid van **volkomenheid naar geest, ziel en lichaam** heeft ook de *'mens-in-Christus'* plaats gekregen op de grote, witte troon van God, waar de verheerlijkte Heer zich reeds vanaf Zijn hemelvaart bevindt (Op.3:21).

Van hieruit vindt het oordeel over alle (zichtbare en onzichtbare) dingen plaats. Er is nu sprake van een situatie van zuivere heerschappij over de hele schepping. Dit had de Schepper al aan het begin voor de mens bedoeld (Gen.1:26-28). De laatste fase van het **herstelplan van God** is nu aangevangen. Alle 'tranen' worden van de ogen der mensen gewist en de hele beschadigde schepping wordt hersteld (Op.20:11-21:8).

De Dood en het dodenrijk en alles wat nog door eigen keus onder hun heerschappij ligt, wordt uitgeworpen in de reeds genoemde 'poel des vuurs', ofwel de **'tweede dood'**.

De 'derde' hemel

Wanneer uiteindelijk de hele schepping is hersteld en in volheid functioneert naar de eeuwige bedoeling van de Schepper, is sprake van de laatste en **'derde hemel'**. In deze onuitsprekelijke situatie, welke de Schepper al vanaf het begin bedoelt, mocht de apostel Paulus een blik slaan, toen hij eenmaal (in of buiten het lichaam) daarin werd weggevoerd (2Cor.12:1-5). In deze situatie is alles teruggebracht naar een volkomen sfeer van licht, vrede, gerechtigheid en waarheid, zoals vóór de zondeval (Gen.3).

Toch is er ook nu weer sprake van een 'begintoestand', maar nu op het niveau, dat de Schepper al van eeuwigheid voor ogen had. Er is een **nieuwe hemel**, een **nieuwe aarde** en een **nieuwe mensheid**, doordat alles wat tegen het eeuwig voornemen van de Schepper was ingegaan, werd buiten geworpen. Dood en dodenrijk zijn weggevlucht. Wat de mens betreft, deze is dan volkomen vervuld met het wezen van de eeuwige Schepper (1 Cor. 15 :28).

Vanuit dit nieuwe begin, waarin het **'Lam Gods'** centraal staat als de *'lamp, bij welks licht de volken zullen wandelen'* (Op. 21). Dan zal het ganse heelal vervuld worden met de heerlijkheid Gods.

Vragen en opdrachten bij les 29

1. Tracht m.b.v. de profetieën in de bijbel een voorstelling te maken van het zo genoemde 'duizendjarige rijk'.
2. Tracht eveneens een voorstelling te maken van het 'bevrijdings'-proces in de eerste en tweede hemel, waardoor uiteindelijk de derde hemel een feit is.

XXXV. Een hoopvolle toekomst

1.2. De toekomstige goederen

In Hebr.10:1 is sprake van de '**toekomstige goederen**'. De wet (alle ceremoniën en verordeningen) vormt een 'schaduwbeeld' daarvan en mag dus nooit als de werkelijkheid worden gezien. De 'toekomstige goederen' zijn de openbaringen van Gods heerlijkheid met betrekking tot de bestemming van de mens. De 'Christus' (onze Heer Jezus) is als hogepriester van deze goederen de ware tabernakel binnengegaan om zichzelf als een **smetteloos offer** voor God beschikbaar te stellen (vgl Ps 40:7-9 (Sept.); Hebr. 9:11ev).

De 'toekomstige goederen' betreffen de erfenis, welke in de hemelen is weggelegd voor de mens, die zich het evangelie van Jezus Christus eigen maakt (1Petr.1:4). Hiervan is de gave van de heilige Geest een onderpand is (Ef.1:14).

De 'toekomstige goederen' betreft ook de '**zaligheid der zielen**', welke het einddoel van het geloof is, namelijk de volkomenheid naar geest, ziel en lichaam, dus het wezen van de totale vernieuwde mens (1Petr.1:9).

De profeten in de oude bedeling waren al wel met deze heerlijkheden bezig, maar de heilige Geest maakte hen duidelijk, dat ze pas ná de verheerlijking van de Christus in vervulling zouden gaan. Dán zou de Geest van Christus, die de diepste gedachten en motieven van God doorzoekt, ze openbaren in en dóór de mens (1Cor.2:10-16;1Petr.1:10-12). Zo gaf de heilige Geest allang van tevoren getuigenis van de toekomstige heerlijkheid. Hij liet de schaduw optekenen, zodat wij de werkelijkheid zouden verstaan.

De Geest van God is bezig een '**gebouw**' voor God op te richten, niet op een bepaalde plaats op aarde, en van aardse materialen, maar met eeuwige waarde en bestemming. Aan dit 'gebouw in de hemelen' heeft de mens-in-Christus reeds deel. Zijn innerlijke mens (het '**gebouw van God in de hemelen**') is als een beschermend '**overkleed**', waardoor het sterfelijke wordt verslonden in de overwinning. De vervulling met de Geest is het onderpand van deze '**erfenis in de hemelen**' (1Cor.15:54; 2Cor.5:1-5).

Wij leven sinds de openbaring van onze Heer Jezus in het reeds in les 2 genoemde '**aangename jaar des Heren**', de periode van herstel van alle beschadigingen en beperkingen, waarover de voorgaande lessen handelen. Niet bij toeval hield de Heer Jezus zijn eerste preek in Zijn woonplaats Nazareth over het bovengenoemde thema (Luk.4:18,19).

Het herstel van de schepping voltrekt zich in fasen, zowel in het individuele leven als in het kader van de gemeente. Dit kwam ook al naar voren in de lessen over de 'drie hemelen'. De fasen van het herstelplan van onze God komen overeen met het gegeven schaduwbeeld van de jaarlijkse feestencyclus in het oude Israël. We kunnen daarom vanuit deze schaduwbeelden zicht krijgen op de werkelijkheid, welke zich in de genoemde 'hemelen' voltrekt.

We mogen daarbij nooit de schaduw tot werkelijkheid verheffen, door ons bijvoorbeeld te richten op:

- het herstel van een aards volk van God
- het herstel van een aardse tempel en stad
- het herstel van een aardse eredienst.

De hemelse werkelijkheid komt namelijk uitsluitend tot openbaring in:

- een hémels volk van God
- een hémelse tempel en stad, welke 'neerdaalt' op aarde tot heil van alle volken
- een hémelse eredienst met het levende offer van ons lichaam, waarin we God behagen (Rom.12:1,2;Fil.2:17).

Slechts in deze openbaring zal de gehele zichtbare schepping tot haar oorspronkelijke bestemming komen. Daarin wordt ook het principe duidelijk, wat reeds aan Rebecca werd geopenbaard, toen zij de Here vroeg aangaande de twee kinderen in haar schoot: **'De oudste zal de jongste dienstbaar zijn'** (Gen.25:22,23). Dit profetische principe ligt als grondslag in de geestelijke wereld en zet zich voort tot het einde. Het 'eerstgeboorterecht' (de openbaring van het Koninkrijk Gods) behoort niet toe aan het eerste volk van God, hoewel dit eveneens een bepaalde zegen verkrijgt, maar het is gegeven aan een 'volk', dat de vrucht daarvan opbrengt (Matth.21:43).

Dat 'volk' is het genoemde **'lichaam van Christus'**, dat zich bezig is te openbaren als **'zonen Gods'** tot herstel van de hele geknechte mensheid(Rom.8).

Vragen en opdrachten bij les 30

1. Overdenk nog eens de in de vorige lessen gegeven lijn m.b.t. het herstelplan van onze God.

XXXVI. Openbaring van Gods heerlijkheid

De éénheid van Gods volk voltrekt zich nog grotendeels in het verborgene van de 'moederschoot'. Deze benaming hanteert de apostel Paulus voor het hemelse Jeruzalem (Gal.4:26). Dat is de 'stad Gods', waarbinnen de 'tempel Gods' bezig is tot voltooiing en openbaring te komen.

De 'tempel Gods' is een aanduiding voor de met de Geest van God vervulde gemeente van Jezus Christus als het 'huis van God', dat zich temidden van de 'stad Gods' bevindt (1Tim.3:15; Titus 1:7; Hebr.10:21).

De 'stad Gods' duidt op de massa mensen, die in de ware God geloven. Dit zijn de rechtvaardigen van alle tijden en alle plaatsen, welke echter nog geen deel hebben aan de heilige Geest. Deze stad is het 'Nieuwe Jeruzalem' dat éénmaal vanuit de hemel zal neerdalen, dus zichtbaar worden op aarde (Op.21:10 e.v.).

Evenals de 'tempel Gods' wordt ook deze 'stad' door het evangelie van Jezus Christus tot haar voltooiing gebracht. Dit evangelie is het 'Woord Gods', dat van de 'tempel' uitgaat.

Uiterlijk draagt de 'moederstad' nog het gezicht van diverse gemeentelijke structuren, maar in het verborgene van haar 'schoot' wordt de ware gemeente gevormd en toebereid door de vervulling met de Geest van God en van Jezus Christus.

Het 'ten strijde toerusten' van dit 'lichaam van Christus' vindt plaats in de zo genoemde 'hemelse gewesten'. Daar wordt de mens in Christus geplaatst, zodra hij vervuld wordt met de Geest van God. Enerzijds wordt in deze geestelijke werkelijkheid de overweldigende rijkdom van de heerlijkheid van God openbaar, terwijl anderzijds de mens in Christus gewikkeld wordt in een hevige geestelijke strijd. Dit is de zo genoemde 'strijd in de hemelse gewesten' (Ef.2:6; 6:10-18).

Terwijl de boze machten steeds feller en brutaler aanspraak maken op de mensheid, rekruteert de Geest van God en van Jezus Christus uit dezelfde mensheid een volk, 'Gode ten eigendom en volijverig in goede werken' (Titus 2:14; 1Petr.2:9).

Alvorens het 'Nieuwe Jeruzalem' kan verschijnen (Op.21), zal in het voornemen van de Schepper eerst deze 'tempel in de hemel' (gemeente) opengaan en de 'ark des Verbonds' (Jezus Christus) in het centrum daarvan zichtbaar worden (Op.11:19). De Heer Jezus Christus openbaart zich niet als een afzonderlijk individu, maar als één geheel met, in en door Zijn lichaam, de gemeente (Col.3:1-4).

Met dit doel is de Geest van God bezig bij elkaar te voegen, wat bij elkaar hoort en zo zal op het juiste moment ook in uiterlijke zin het 'lichaam van Jezus

Christus' zich openbaren binnen de gelovigen van alle tijden en plaatsen.

Dit profetisch onderlegd gebeuren wordt aangeduid als het **openbaar worden van de zonen Gods**; het 'lichaam' tezamen met het 'Hoofd', Jezus Christus. Op deze 'geboorte' of openbaring van de zonen Gods wacht met reikhalzend verlangen de hele zuchtende bezielde en onbezielde schepping, de (godsdienstige) mens voorop (Rom.8).

Een plaatselijke gemeente, een gemeenschappelijk instituut of welke individuele of gezamenlijke activiteit dan ook is in dit wordingsproces binnen het voornemen van onze God nooit meer dan een **middel** voor de mens om in persoonlijke zin dit goddelijke doel te bereiken. Voor ieder gelovig individu geldt, dat deze haar plaats daartoe moet innemen als trouwe deelgenoot binnen de plaatselijke gemeente. Wanneer daar het evangelie wordt verkondigd en gehanteerd zoals de Heer het heeft bedoeld, zal de mens die daaraan gehoor geeft, het genoemde doel bereiken en tot '**zoon van God**' uitgroeien. Daartoe zal men vanuit persoonlijke behoefte het juiste 'voedsel' voor de groei van de innerlijke mens moeten nuttigen.

Iedere gelovige binnen de plaatselijke gemeente moet leren het 'lichaam van Jezus Christus' te onderscheiden, zodat de heilige Geest een ieder kan invoegen als een '**levende steen**' in het zo genoemde '**geestelijk huis**' (1Petr.-2:4,5).

Vragen en opdrachten bij les 31

1. Tracht voor uzelf het wezen van 'stad' en 'tempel' naar Gods voornemen te omschrijven.
2. Lees aandachtig Op. 21 en 22.

In de plaatselijke gemeente geeft de heilige Geest de nodige bedieningen van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, met de bedoeling dat de heiligen worden toegerust tot het juiste dienstbetoon en tot opbouw van het 'lichaam van Christus'. Dit proces gaat door tot allen, die zich in gehoorzaamheid aan dit 'leerproces' over geven, de '**éénheid van geloof**' en de volle kennis van het '**zoonschap Gods**' bereikt hebben. Dat betekent volle waardigheid en mannelijke rijpheid. Dit is de enige maatstaf voor het bepalen van de mate van groei in de volheid van (het lichaam van) Christus. 'Zoon' zijn wordt bepaald door **mondigheid** en **stabiliteit** in het hanteren van **waarheid** en **liefde**. Zo wordt het 'lichaam van Christus' gevormd en niet anders. Het is een **welsluitend geheel**, dat bepaald wordt door de functie van elk lid afzonderlijk (Ef.4:11-16).

Het is absoluut nodig, dat iedere gelovige leert onderscheiden wat waarheid is. Er wordt met alle goede bedoeling nog veel dwaling verkondigd en velen worden daardoor nog misleid.

! Waarheid kenmerkt zich, doordat het tot het juiste doel voert !

Ware dienstknechten van God kenmerken zich door onbaatzuchtigheid. Ze hebben m.b.t. het doel een dienende instelling met een zuivere motivatie, zonder enig bijvoegmerk. Zij zullen nooit eigenbelang en eer zoeken, of zich laten binden of beperken door menselijke systemen, hoe goed bedoeld deze ook zijn. Ze zijn bereid evenals de Heer Zelf hun (geestelijk) leven in te zetten voor hun 'vrienden'. Deze ware discipelen zijn daarom kenbaar aan de vrucht, die zij bewerken (Joh.10:11,15).

XXXVII. Hoe verwachten wij de Heer?

De ontwikkeling tot **gelijkvormigheid aan het 'beeld van de Zoon'** gaat gepaard met een komen tot geestelijke mondigheid en standvastigheid. Daardoor zullen door mensen bedachte dwalingen, die onmondigheid en onzekerheid bewerken en de ware kinderen Gods bij elkaar weg houden, worden ontmaskerd.

Door **waarheid** en **liefde** zal het 'lichaam' verbonden worden met het 'Hoofd'. Zo zal er een '**welsluitend geheel**' ontstaan, dat haar kracht ontleent aan de 'dienst van al haar geledingen'. Elk deeltje zal dan functioneel zijn t.b.v. het geheel en in harmonie aansluiten bij de andere deeltjes. Elk lid oefent op 'z'ijn wijze', dus naar het persoonlijk ontwikkelingsniveau, kracht uit, welke de '**groei van het lichaam**' bewerkt (Ef.4:10-16; 2Tim.3:17).

Het is heel belangrijk te bedenken, dat het lichaam van Christus, dat als de **vele**

zonen Gods wordt geopenbaard, niet gevormd wordt op aarde, maar in de hemel. In de hemelse gewesten, temidden van de sfeer en heerschappij van de Dood, krijgt dit lichaam haar vorm en gestalte. Ook hierin is de heilige Geest, die van de Vader en de Zoon uitgaat, 'broedend' bezig temidden van de 'wateren' en met inschakeling van de genoemde 'zonen Gods'. Dat gaat gepaard met de strijd tegen de boze geesten, welke in de hemelse gewesten volop actief zijn. Deze worden in deze geestelijke strijd tezamen met hun aanvoerder, de duivel, uit de hemel op de aarde geworpen (Op.12:9). In vervolg daarop is de gang van de duivel, die ook satan, draak en 'oude slang' wordt genoemd, zijn verbanning in de afgrond.

Hij wordt namelijk door een sterke engel (Michaël) gegrepen en ter afwachting van zijn eeuwige veroordeling gebonden.

Bij dit proces zijn de '**zonen Gods**' geheel betrokken en de engelen staan hen in de '**strijd in de hemelse gewesten**' krachtig terzijde. Deze heilige engelen namelijk (h)erkennen de opdracht van de Heer door de zonen heen (Op.20:1-3).

Wanneer dit proces voltooid is, is het '**lichaam van Christus**' tot haar volle bestemming gekomen in de '**troon van God**'.

Vragen/opdrachten bij les 32

1. Hoe is de Geest van God bezig het 'lichaam van Christus' gestalte te geven? Waar wordt dit 'lichaam' gevormd alvorens met de Heer te verschijnen in heerlijkheid?
2. Hoe bent u zelf bezig in de hemel?

Als bewuste christenen, dus vervuld met de Geest van Jezus (de) Christus, zijn we nu gericht op de zo genoemde '**wederkomst**' van de Heer. Het heeft daarbij geen zin om naar de natuurlijke lucht te staren, alsof van daaruit de verschijning van onze Heer als een afzonderlijk individu zal plaatsvinden. Het is goed om ons geestesoog te richten op de ontwikkelingen in de geestelijke '**lucht**', waar het proces van deze openbaring zich bezig is te voltrekken. In deze 'lucht' ofwel '**hemelse gewesten**' wordt strijd geleverd door het genoemde 'lichaam van Christus'. Dit is daartoe aangegord met de '**geestelijke wapenrusting**', waarvan de apostel Paulus spreekt (Ef.6:10-18).

Sinds de uitstorting van de heilige Geest op de Pinksterdag na de zo aangeduide 'hemelvaart' van onze Heer, wordt in de hele wereld het '**evangelie van Jezus Christus**' gepredikt. Dit onvervalste evangelie is de '**waarheid**', welke de '**éénheid**' van het 'lichaam' bewerkt.

De Geest, welke van de Vader en de Zoon uitgaat, is tevens de **Geest van de Gemeente**, het 'lichaam van Christus'. Door de vervulling met deze éne Geest zal uiteindelijk '**God zijn alles in allen**' (1Cor.15:28). De Geest van God is vanaf het begin als een '**Eliëzer**' (knecht van Abraham) in de wereld uitgezonden om de '**vrouw des Lams**' te verzamelen uit alle geslachten, natiën en tongen, maar wel uit de '**maagschap van God**'. Zo liet Abraham de vrouw voor zijn zoon halen uit zijn eigen familieverband (Gen.24).

Bij de vorming van het 'lichaam van Christus' speelt de reiniging door het '**waterbad met het Woord**' een fundamentele rol. Als gevolg van deze reiniging namelijk zal de Geest van Jezus Christus de gemeente voor haar Heer stellen: '**stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet**' (Ef.5:26,27).

XXXVIII. Het einde in een nieuw begin

Vanuit het enig ware en hechte fundament van de **verzoening** (2Tim.2:19) is de Heer sinds Zijn lijden, sterven en overwinning bezig om door middel van Zijn gemeente hemel en aarde nieuw te maken in de lijn van het eerder genoemde '**eeuwig voornemen**' van God. Zo zal de '**veelkleurige wijsheid van God**' bekend worden aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten (Ef.3:9-12).

Uiteindelijk, wanneer het herstelplan van God haar voltooiing nadert, zal de genoemde heilige stad, het '**nieuwe Jeruzalem**' zichtbaar neerdalen vanuit de hemel op

aarde. De '**heerlijkheid Gods**' (het evangelie van Jezus Christus) is binnen haar muren om haar te verlichten. Centraal in deze Godsstad staat dan het **Lam Gods**, dat de zonde der wereld gedragen en weggenomen heeft (zonde = het doel missen). Op haar beurt staat dit nieuwe Jeruzalem als een oord van vrede temidden van de mensheid, die al wel van de overheersing door de '**slavendrijver**' en de **Dood** is vrijgemaakt, maar nog geheel moet herstellen van de opgelopen beschadigingen. De '**rivier van het water des levens**', de Geest van God, welke ontspringt in de troon van God en het Lam en daar vanuit gaat, voedt het '**geboomte des levens**' aan haar beide oevers en in het midden van haar stroom. Dit geboomte draagt daardoor voortdurend '**vrucht**', welke de juiste voeding is voor de volken, terwijl haar '**bladeren**' hun genezende werking hebben voor de genoemde beschadigingen.

Vanuit dit centrum zal de Here God Zelf alles in allen zijn (1Cor.15:28) en door middel van de **gemeente met de Heer Jezus als Hoofd** Zijn veelkleurige wijsheid openbaren. Tot in alle eeuwigheden zal Zijn licht uitstralen over de volken zonder enige belemmering en Zijn heil zal volop vrede zijn (Openb. 21:9-22:5).

Vragen/opdrachten bij les 33

1. Tracht voor uzelf vanuit de lessen van deze bijbelstudie een schematisch overzicht te maken van het 'plan van God'.

In de voorgaande studies hebben we gezien hoe de heilige Geest van meet af aan bezig is met het voorbereiden en ontwikkelen van de schepping naar Gods eeuwig voornemen.

In de vele opgetekende gebeurtenissen tijdens de scheppingsperiode, de periode van de aartsvaders en de geschiedenis van het volk Israël, zijn vele voorbeelden verwerkt als schaduwbeeld van de werkelijkheid, die **'in Christus'** is.

We hebben samen één van die vele voorbeelden nader beschouwd en ontdekt dat de heilige Geest al lang van tevoren getuigenis gaf van al de heerlijkheid, welke geopenbaard zou worden in deze en in de toekomstige eeuw (vgl 1Petr.1:11).

We hebben ook ontdekt dat wij leven in **'het aangename jaar des Heren'**, waarvan Jesaja al profeteerde als de gefaseerde periode van wederopbouw en herstel, waarvoor de **'eerste steen'** gelegd is bij de openbaring van de mens Jezus Christus. Sinds deze openbaring van de Heer in een vlees 'aan dat der zonde gelijk' wordt als de ware gemeente het 'lichaam van Christus' gevormd.

Zoals reeds genoemd is deze **'tempel Gods in de Geest'** het middel tot het volkomen herstel van de hele schepping. Zelfs degenen die in het dodenrijk wachten op hun 'bestemming aan het einde der dagen', zullen in dit herstel delen (Dan.12:13).

Nadat in de komende 'eeuwen' binnen het **'herstelschema'** van de grote Schepper de **'tempel'** en de **'stad'** tot volkomen rust en vrede gebracht zijn, komt de laatste categorie van het herstelplan van de eeuwige Schepper aan de orde. Dit betreft het herstel van de **'volken der aarde'**. Deze vinden genezing en herstel in de voortdurend aanwezige vruchten en het gebladerte van het **'geboomte des levens'**.

Dit geboomte staat aan de oever van de **'rivier van het water des levens'**, welke vanuit de **'troon van God en het Lam'** ontspringt en uitgaat (beeld van de Geest). Deze **'rivier'** bewerkt het vruchtbare karakter van de hemelse stad. Dit is de levensbrengende Geest van God en het Lam, die niet alleen meer van de Vader, zoals de Heer vóór Zijn verheerlijking sprak, maar sindsdien ook van de Zoon uitgaat en alle dingen 'nieuw' maakt (Joh.15:26; 16:7; 1Cor.15:28; Op.22).

Vanuit de heerschappij van de troon is alle herstel begonnen en wordt alles in stand gehouden. Vanuit haar dragen de dienstknechten Gods de eer van God en het Lam uit en zij worden zelf verlicht door de Here God, wiens aangezicht ze onbelemmerd kunnen aanschouwen. Zij heersen als koningen over de vernieuwde schepping Gods, zoals in het begin al de opdracht voor de mens was m.b.t. de aarde (Gen.1:28). lees ook Op.21 en 22).

Er zal uiteindelijk niets vervloekts meer zijn in het ganse heelal. Duivel en Dood zijn totaal uitgebannen en als een 'inééngerolde kluwen' ver weg geworpen in de eeuwige dood, de poel des vuurs (vgl Jes.22:18).

De gehele hemel en aarde zijn vernieuwd. Het rijtje uit de tronk van Isai heeft naar de profetische belofte vrucht gedragen. De Geest van wijsheid, verstand, raad en sterkte, kennis en vreze des Heren heeft door middel van de mens Zijn doel bereikt. Gerechtigheid, recht en trouw heersen alom in het ganse universum. Alle volken zoeken de '**wortel van Isai**', welke in het centrum der natiën staat als een banier en zijn rustplaats is enkel heerlijkheid (Jes.11:1-10).

XXXIX. Tenslotte

In deze bijbelstudieserie heb ik getracht op grond van bijbelse openbaring een indruk te geven van de bedoeling van onze God. De heilige Geest is geen afzonderlijke persoon naast God, maar is de openbaring van God, zoals deze gestalte heeft gekregen in de mens Jezus Christus. De Geest van God is daarom ook de Geest van Jezus Christus en evenzo de Geest van de enig ware gemeente als 'lichaam van Christus'.

In de lessen van deze studie komt daarom naar voren, hoe onze God steeds bezig is geweest en nog steeds bezig is in de voorbereiding en de voltooiing van Zijn 'eeuwig voornemen' in het tot voleinding brengen van Zijn plan.

Dit plan is van eeuwigheid af ontstaan in 'de schoot des Vaders'. Van daar uit is er een duidelijke lijn, die tot het eeuwig doel van de Schepper leidt. Vanuit de openbaring van God kunnen we achtereenvolgens noemen:

1. de schepping van hemel en aarde

Eerst formeerde de Schepper in het kader van Zijn doelstelling een **hemel** (engelenwereld) en een **aarde** (biologisch gevormde en geörienteerde wereld).

2. de schepping van de mens

Daarna formeerde de Schepper één, nauw met elkaar verweven mensenpaar (Adam en Eva) met daarin enerzijds de potentie tot het ontwikkelen van een natuurlijke mensheid met een alleen bij de Schepper bekende voltaligheid. Anderzijds met de mogelijkheid om naar het innerlijk uit te groeien tot een nieuwe geestelijke mensheid naar het beeld van de Schepper.

3. de vorming van een specifiek volk

Centraal in de éérste (natuurlijke), in volken ingedeelde mensheid

creëerde de Schepper een in aantal en hoedanigheid begrensd volk Israël uit een daartoe bestemde lijn van 'aartsvaders' als Abraham, Izak en Jakob.

4. de geboorte van een specifieke zoon

Centraal binnen het aardse volk Israël verwekte God Zelf bij een vrouw uit dit volk een mensenkind, dat in de specifieke bescherming en heiliging van de Vader zou uitgroeien tot een volwaardige Zoon door de vervulling met de Geest van de Vader.

5. het wegnemen van de zonde

Deze Zoon herstelde als **laatste Adam** door het overwinnen van zowel de 'zonde macht' (de gevallen engelen o.l.v. satan) als de 'doodsmacht' (de engelen des verderfs o.l.v. Dood) de als gevolg van de zondeval van de **éérste Adam** verbroken relatie tussen God en mens.

6. de nieuwe mensheid

Met de verheerlijkte Mensenzoon (Jezus Christus) als centrale figuur creëert de Schepper vanuit **wedergeboorte** en **vervulling met Zijn Geest** een nieuwe mensheid, welke naar de wil van God geschapen is 'in waarachtige gerechtigheid en heiligheid' (Ef.4:24).

7. de vorming van een geestelijk volk

Zoals binnen de eerste (natuurlijke) mensheid het natúúrlijk volk Israël centraal staat, zo staat binnen de nieuw, door **wédergeboorte** gevormde mensheid het **gééstelijk** volk Israël centraal. Dit is het '**lichaam van Christus**' ofwel de ware gemeente, ook '**zonen Gods**' genoemd evenals de Eérsteling of het Hoofd daarvan.

8. het herstel van de totale mensheid

Het genoemde 'lichaam van Christus' wordt als ware gemeente ingezet tot het bewerken van het doel van de Schepper inzake de hele mensheid, waarin uiteindelijk God zich ten volle zal kunnen verheerlijken, zoals in een zuiver huwelijk de man zich in de vrouw kan verlustigen. In deze mensheid zal dan God zijn '**alles in allen**' (1Cor.15:28).

9. het nieuwe 'begin'

Wanneer uiteindelijk de vernieuwde mensheid functioneert, zoals de Schepper het van meet af aan heeft bedoeld, dan is Geest (God) en lichaam (mens) als één harmonieus geheel het middel, waardoor de hele onmetelijke schepping zal worden uitgebouwd tot volkomen heerlijkheid. Dit gaat verder dan onze bijbel weergeeft.

Het is mijn verlangen, dat door deze studies de kinderen Gods een beter inzicht hebben gekregen in de vanaf het begin voortgaande ontwikkeling binnen het voornemen van God. Ik hoop, dat deze studies een prikkel zullen zijn om in persoonlijke en gemeenschappelijke zin onderzoek te doen naar dit plan van God en daarin tot zuivere conclusies te zullen komen. Naar mijn mening is het zeer noodzakelijk, dat de ware christenen volledig inzicht zullen krijgen in dit plan, waarin onze Heer Jezus als het geslachte **Lam Gods** tot in eeuwigheid centraal zal staan.

Ik bid hierbij een ieder veel zegen toe,

H. Hoefnagel.